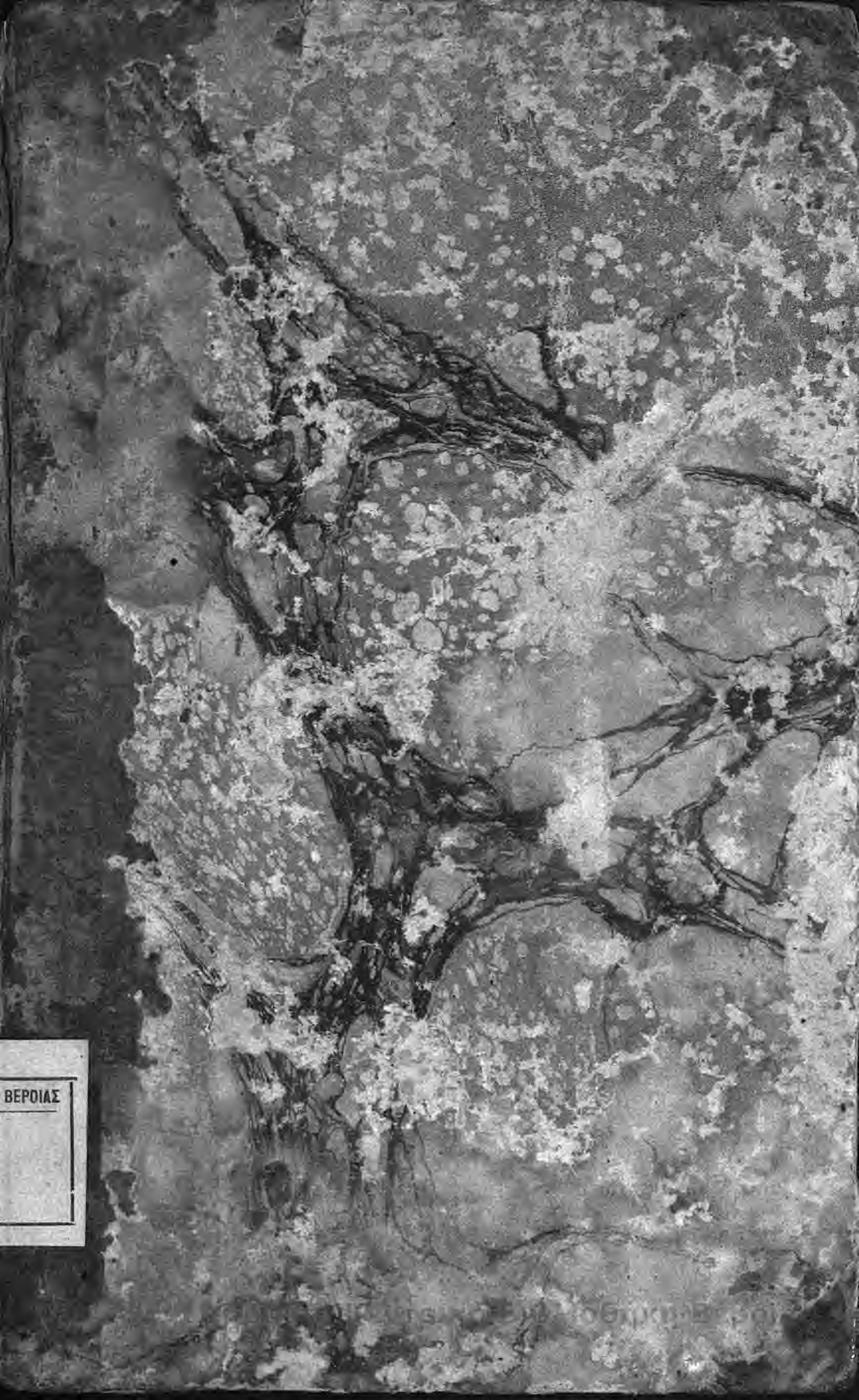

ΒΕΡΟΙΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ

7400

Αριθ. εισ. ~~400~~ 404

ΔΩΡΕΑ Αγοράδων

GRYER-00161

2
10
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΑΜΜΑΤ
ΣΙΚΟ-ΓΡ
ΗΤΟΙ

ΝΑ ΣΠΟΥΔΑΣΗ ΤΙΣ ΕΥΚΟΛΩΣ

ΔΙΑΛΕΚΤΟΝ.

Τύποις ἐκδοθεῖσα εἰς χρῆσιν τῶν
ὁμογενῶν Νέων. Παρὰ Κωνσταν-
τίνε τῷ Παππαδοπέλῃ, Μαγίσ-
τωρος τῆς φιλολογίας.

Ap. E. 204

ΕΝ ΜΟΣΧΑ;

Ἐκ τῆς Τυπογραφίας Ν. Σ. Βαεβολόζοκη.

1816

Παύλος Ν. Παυλίδης

.....

Печаташе дозволяется съ тѣмъ, чтобы по напечатаніи, до выпуска въ продажу, представлены были въ Ценсурный Комитетъ: одинъ экземпляръ сей книги для Ценсурнаго Комитета, другой для Департамента Министерства Народнаго Просвѣщенія; два экземпляра для ИМПЕРАТОРСКОЙ Публичной библіотеки и одинъ для ИМПЕРАТОРСКОЙ Академіи Наукъ. Августа 12 дня, 1814 года. По назначенію Ценсурнаго Комитета, при ИМПЕРАТОРСКОМЪ Московскомъ Университетѣ учрежденнаго, книгу сію разсматриваль Ординарный Профессоръ

МИХАЙЛЬ КАЧЕНОВСКІЙ.

.....

Τ Ω

ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΩ,
ΕΞΟΧΩΤΑΤΩ ΤΕ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΑΝΕΣΤΑΤΩ
ΑΡΧΩΝΤΙ .

Κυρίω Κυρίω

ΙΩΑΝΝΗ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ

Τ Ω

ΠΑΝΕΤΚΛΕΕΣΤΑΤΩ,
ΚΟΜΗΤΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΗ.

*Μυστικῶ συμβέλλω τῷ Εὐσεβεστάτῃ, Κραταιοτάτῃ,
καὶ Γαληνοτάτῃ Μεγάλῃ Κυρίῃ καὶ Ἀυτοκρά-
τορος πάσης Ῥωσσίας, καὶ Ἀξιοπρεπεστάτῳ
ἐν Ἰσπεύσι τῷ Ἀγίῳ Βλαδημήρῃ, τῆς δευτέρας
κλάσεως τῷ μεγάλῃ σταυρῷ, τῆς Ἀγίας Ἀννης,
τῷ Λεοπόλδῃ, καὶ τῷ Ερυνδρῷ Ἀετὶ τῆς πρώτης
κλάσεως.*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΣΤΑΤΕ ΑΡΧΟΝ!

Κάνένα ἄλλο αἴτιον δὲν εἶναι
ὥς ἔκρινα εὖλογον, νὰ προσ-
φέρω καὶ νὰ ἀφιερῶσω εἰς τὸ
Ἐκλαμπρον ὄνομα τῆς Ὑμετέ-
ρας Ἐξοχώτητος τὴν παρῶσαν
Ῥωσσικο - Γραικικὴν Γραμμα-
τικὴν. Εἰμὴ ὅτι δὲν ἠδέλησα
νὰ φανῶ ἀχάριστος καὶ ἀγνώ-
μων νὰ παρατήσω τὸ χρέος μου,
ὥς ἔχω πρὸς τοῖστον Ἀξιον καὶ
Ἐκλαμπρον ὑπέρασπιστήν μου, ἀφί-

νωντας τὸ Ἐκλαμπρον Ὑμέτερον
πρόσωπον, νὰ ζητῶ ἄλλα ξέμα-
κρινὰ· καὶ ὄντας μάλιστα πλη-
ροφορημένος ἀπὸ διάφοραις περι-
στάσεις διὰ τὸ Ὑμέτερον γεναιό-
φρον τῆ ἡδὺς καὶ καλωκᾶγαδίαν
τῆ προσώπῃ, ἐλπίζω, ὅτι δὲν δέλει
ἀγανακτήσει κατ' ἐμῆς διὰ τὸ τοιῶ-
τον μὲ τόλμημα, ἔχοντας ἐγὼ
εὐλογον αἰτίαν, τὴν ὑπερβάλλουσιν
πρὸς τὸ γένος της ἀγάπην καὶ

ζῆλον τῆς αὐξήσεως καὶ προκοπῆς
τς. Διὰ τῆτο λοιπὸν παρακαλῶ
ταπεινῶς νὰ κρίνη ἄξιον εἰς τὸ νὰ
δεχθῇ τῆτο τὸ μικρὸν βιβλιάριον,
καὶ μικρότατον ἀφιέρωμα, ὡς δεῖγ-
μα εὐγνωμόνους διαδέσεως, ὅπως ἀπο-
βλέπει πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον
τῶν ἀρχαρίων ὁμογενῶν νέων. Ἐμὲ
δὲ τὸν ταπεινότατον οἰκέτην της
νὰ συναριθμῇ εἰς τὸν κατὰ
λόγον τῶν πιστῶν Αὐτῆς δέλων πάν-

τοτε, ἥς τὰ ἔτι εἶησαν πολυχρό-
νια μετὰ τῆς ποδουμένης εὐτυχίας.

τῆς Ὑμετέρας Μεγαλοπρεπῆς

Ἐκλαμπρότητος

Ἐλάχιστος δῶλος

Κωνσταντῖνος Πατωπαδόπουλος.

Μ Ε Θ Ο Λ Ο Σ

ΔΙΑ

ΝΑ ΣΠΟΥΔΑΣΗ ΤΙΣ ΕΥΚΟΛΩΣ

ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΚΗΝ

ΔΙΑΔΕΚΤΟΝ.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Αον.

Περὶ των ῚΡωσσικῶν γραμμάτων.

О Россійскихъ буквѣхъ.

*Τὰ γράμματα τῆς ῚΡωσσικῆς διαλέκτου ἐπαρηθ-
μοῦνται τριάντα πέντε, τὰ ὅποια χαρακτηρίζον-
ται καὶ ἐκφωνοῦνται ἔτως.*

Α.	Β.	В.	Γ.	Д.	Е.	Ж.
ἄξ.	μπούκι.	βέντι.	γλαγόλ.	ντονβρό.	γιέστ.	ζηβέτε.
З.	И.	І.	К.	Л.	М.	Н.
ζεμλιά.	ἡξέ.	ἡ.	κάκο.	λίντ.	μισλέτε.	νάσι.
Ο.	Π.	Р.	С.	Т.	У.	Ф.
όν.	ποκού.	ρότῆ.	ολόβο.	ιβέρντο.	ού.	φέρτ.
Х.	Ц.	Ч.	Ш.	Щ.	Ъ.	Ы.
χέρ.	τζί.	τζέρβ.	σιά.	σιζιά.	γέρ.	γέρρι.
Ъ.	Ѣ.	Э.	Ю.	Я.	Θ.	У.
γισρ.	γιάτ.	έ.	γιά.	γιά.	θητιά.	ἡζητζα.

Περὶ διαιρέσεως τῶν γραμμάτων καὶ περιδιφθόγγων
καὶ τριφθόγγων.

О раздѣленіи буквѣ двугласныхъ и трое-
гласныхъ.

Διαιροῦνται, δὲ εἰς φωνήεντα, (гласныя) Σύμ-
φωνα (согласныя) καὶ Ἄφωνα (безгласныя).

Φωνήεντα εἶναι δώδεκα, α, ε, ι, ῑ, ο, υ,
υι, β, ε, ю, я, γ.

Σύμφωνα εἴκοσι ἕν, б, в, г, д, ж, з, к, л,
м, н, п, р, с, т, ф, х, ц, ч, ш, щ, ѳ.

Ἄφωνα δὲ δύο, ᾠ, και ѡ.

Ἐκ τῶν φωνήεντων συνίστανται δίφθογγοι,
(двоегласныя) καὶ τρίφθογγοι, (проегласныя).

Αἱ δίφθογγοι διαιροῦνται εἰς ἑναργεῖς, ἥ φα-
νεράς, (ясствєнныя), καὶ εἰς κριπτάς, ἥ μὴ-
φανεράς, (попаєнныя).

Αἱ φανεραὶ γίνονται ἐκ δύο φωνήεντων, τῶν
ὁποῖων τὸ τελικὸν πάντοτε εἶναι τὸ - π - μετὰ τῆς
προσώδιας - ~ - καὶ προφέρεται πολλὰ συντομώτερα
ἀπὸ τὸ πρῶτον, καὶ τρόπον τινὰ συνεκλαμβάνεται
ὑπὸ τὴν φωνὴν ἐκείνου, καθ' ὃ καὶ δὲν λογίζονται
αἱ τοιαῦται δίφθογγοι ὡς δύο γράμματα, ἀλλὰ
ὡς ἓν. Οἱ χαρακτῆρες δὲ αὐτῶν εἶναι οἱ ἀκόλου-
θοι· ай, ей, ῑй, ой, уй, ый, βй, эй, юй, яй,
οῖον, εἰς τὰς λέξεις, край, ἄκρα, байка, ἀμψᾶς,
сей, ἔτος. людей, ἀνθρώπων. Тошй, ἄδειος.
буйство, τρέλα. κοπὸρый, ὁ ὁποῖος. истинный,
ἀληθινὸς.

Φανεραὶ δὲ λέγονται, διότι καὶ γράφονται, καὶ λέγονται.

Αἱ δὲ κρυπταὶ δίφθογγοι θεωροῦνται εἰς τὰ ἐξῆς-е-ю-καὶ-я.

Πρῶτον μὲν κρυπταὶ γίνονται, ὅταν ἐξ' αὐτῶν ἄρχεται ἡ λέξις, οἷον, единъ, ἕνας, юность, νεότης. ясно, φανερά.

Δεύτερον δὲ, ὅταν αὐταὶ εὐρίσκονται εἰς το μέσον, ἢ εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως, καὶ πρὸ αὐτῶν ἦθελεν εἶναι φωνῆεν, οἷον, соединеніе, ἔνωσις. войн, πολέμα. моя, ἐδικήμου. пвоя, ἐδικήσου. ἐπειδὴ ἐξακούεται μὲν εὐταῦθα ἡ φωνὴ τῶν и, ἀλλὰ φανερά δὲν γράφεται. διὰ τοῦτο ὅσα τῶν φωνηέντων πρὸ αὐτῶν ἔχουσι σύμφωνον, αὐτὰ ὡς καθαρά φωνηέντα λογίζονται, οἷον, тебя, ἐσένα, человекъ, αὐθρῶπος.

Ἐκ τῶν διφθόγγων τούτων, τῶν μὴ φανερῶν παράγονται τριφθόγγοι, ἀνίσως μετ' αὐτὰς τεθῇ и-μετὸ σημεῖον τῆς προσωδίας ~-ώς, мое, ἐδικόν-μου. моею τῇ ἐδικήμου. присвою, οἰκιοποιήσου, ὡσάν τὰ ἔγραφέ τις, моею, присвою, καὶ τ. λ.

Τὰ δὲ σύμφωνα ὑποδιαίρουνται εἰς σύμφωνα στερεά, (пвердыя) ἀπαλά, (мягкія) πλευστά, (плавныя) καὶ τρεπτά, (изменяющіяся).

Στερεὰ εἶναι ἔνδεκα, к, п, с, ш, ф, х, ц, ч, ш, щ, ѳ. λέγονται δὲ στερεὰ διὰ τὸ στερεὸν καὶ δυνατόν τῆς φωνῆς.

Ἀπαλά πέντε, в, г, д, ж, з. καλοῦνται ἕτως διὰ τὸ ἀπαλόν, τῆς προφορᾶς. καθ' ὃ καὶ διακρίνονται τῶν στερεῶν.

Πλευστά εἶναι πέντε, β, λ, μ, η, ρ.

Πλευστά δὲ λέγονται, ἐπεὶ δὴ προφερόμενα, πλεον
πῶς τῶν στερεῶν ἐπιωλέουσι τῇ φωνῇ.

Τρεπτά εἶναι τὰ ἐξῆς ὁκτώ, γ, ж, κ, χ, ц,
ч, ш, καὶ ш.

Τρεπτά δὲ ἐπεὶ δὴ τὸ - γ - τρέπεται - εἰς - ж, τὸ.
ж - εἰς - д - ἢ - з - τὸ - κ - εἰς - ч - τὸ - х - εἰς - ш - τὸ - ц,
εἰς - ч - τὸ - ч - εἰς - ш - τὸ - ш - εἰς - с - τὸ - ш - εἰς - пс,
τόσον εἰς τὰς παραγωγὰς, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐγκλί-
σεις, οἶον, другъ, φίλος, дружество, φιλία.
сиджу, κάθομαι, сидишь, κάθουαι. вожу, φέρω
διὰ τῆς ἀμάξης, возишь, φέρεις διὰ τῆς ἀμά-
ξης. рука, χεῖρ, ручной χειροῦθης, ἡμερος, πολ-
ку, στουμπίζω, поучеши, στουμπίζεις. духъ,
πνεῦμα, душистишь, εὐωδιαστικός, конецъ, τέλος,
кончаю, τελειώνω. кручу, στραγγαλίζω, крутишь,
στραγγαλίζεις. гашу, σβύνω, гасишь, σβύνεις.
чищу, καθαρίζω, чистишь, καθαρίζεις. καὶ. τ. λ.

"Αφωνα δὲ - ъ - καὶ - ъ - λέγονται, διότι δὲν ἀπο-
τελοῦσι καμμίαν φωνήν, παρὰ μόνον τιθέμενα εἰς
τὰ τέλη τῶν συμφώνων, τὸ μὲν - ъ - κάμνει τὴν
συλλαβὴν νὰ προφέρεται χονδρότερα καὶ παχυλώ-
τερα, οἶον, свѣтъ, κόσμος. τὸ δὲ - ъ - λεπτότερα
καὶ ἀπαλότερα, οἶον, гребень, κτένι, учитель,
διδάσκαλος.

Κ Ε Φ Α Λ Α. Β.

Περὶ τῆς προφορᾶς καὶ τροπῆς τῶν
φωνηέντων.

О произношеніи и измѣненіи гласныхъ.

Τὸ -ε- προφέρεται κατὰ διαφόρους τρόπους.

1. Ὅταν ἔχη πρὸ ἑαυτοῦ σύμφωνον, μὲ πλήρη καὶ καθαράν φωνήν, καὶ ὡς τὸ ἐδικόνμας-ε-οῖον, сѣмѧ, σπορά. племя, φυλή.

2. Μεταβάλλεται εἰς κρυπτὰς διαφθόγγας, ὅταν πρὸ ἑαυτοῦ δὲν ἔχη σύμφωνον, οῖον, единъ, ἕνας. ему, αὐτῷ. πλὴν τῶν ξένων ὀνομάτων, ὧν εὐρίσκονται εἰς τὴν Ῥωσικὴν διάλεκτον, εἰς τὰ ἀποῖα ἀρκτικὸν γινόμενον τὸ-ε-δὲν-μεταβάλλεται, ἀλλὰ προφέρεται ὁμοίως, ὡς τὸ ἐδικόνμας-ε-οῖον, ескадра, ἀρμάδα. экспедиція, ἐκστρατεία.

3. Ἐκφωνεῖται ἐνίοτοι το-ε-ὡς λεπτὸν-ο-κατὰ τέσσαρας τρόπους.

Πρῶτον, ὅταν κἀνένα τῶν φωνηέντων μεταβάλλεται διὰ τῆς κλίσεως; ἢ ἐγκλίσεως, εἰς-ε-π. х. несѣ, φέρω, несешъ, φέρεις. ведѣ, ἄγω, ведешъ, ἔγεις. огонь, φωτιά, огнемъ, μὲ τὴν φωτίαν, προφέρεται ὡς νεσιὸς, ὀγγνιὸμ.

Δεύτερον, ὅταν κατὰ διαφόρους χρόνους καὶ πτώσεις μεταβιβασθῇ ὁ τόνος εἰς τὸ-ε-οῖον, несѣ, несешъ, ἔφερε. верста βέρστι, (μίλι-Ῥωσικόν) верстѣ, βερστών, ἐκφωνεῖται, ὡς νιὸς βιόρστ.

Τρίτον εἰς τὰ μειωτικὰ ὀνόματα, λήγοντα εἰς екъ, οῖον, кулъ, σακί, ἢ ζιμπίλι, кулекъ, μικρὸν

ζιμπίλι. якорь, παραβοσίδηρον. якорекъ, παρα-
βοσιδηράκι, ὡς κουλιόκ, γιαχοριόκ.

4. Ὁ ταν πρὸ τοῦ-ε-ἀμέσως δὲν εὐρίσκεται
σύμφωνον, καὶ ὁ τόνος ἢ θελε κλίνη εἰς αὐτό,
τότε ἀποτελεῖται ὡσαύτως ὡς-ιὸ-οῖον жипье,
ζωή, копье, κοντάρι. мое, ἐδικόνμου. приемъ,
δέξιμον. шьемъ, ράπτομεν.

Τὸ-и-ὡς τὸ ἐδικόνμας-η-πλὴν, ὅταν ἔχη πρὸ
ἐαυτοῦ-ь-προφέρεται, ὡς τὸ ῥωσικόν-и-περὶ
τοῦ ὁποίου θέλει εἰποῦμεν κατωτέρω) опыискапъ,
να εὐρίσκη, въ избѣ, εἰς τὸν ὄνδαν. ходипъ къ
намъ, να ἔλθῃ πρὸς ἡμᾶς, λέγουσιν, опыискапъ
вызбѣ, ходипъ къ намъ, ὅταν δὲ εὐρίσκεται εἰς
τὴν λήγουσαν, καὶ ἔχει τὸ σημεῖον τῆς προσωδίας
~ τότε προφέρεται πολλὰ βραχέως, οῖον, испин-
ный, ἀληθής. двигай, κίνει.

Τὸ-ο-τονιζόμενον προφέρεται καθαρῶς ἀλλ' ὅ-
ταν ὑσερῇται τῆς προσωδίας, ἐκφωνεῖται-ὡς-а,
συγκεχυμένως δὲ πῶς μετὰ τοῦ-е-хорошо по-
добенъ.

Τὸ-и-φυλάττεται πάντοτε καθαρὸν καὶ ἀμε-
τάβλητον, ἐκφωνεῖται δὲ δασύτερον καὶ βαθύτερον
ἀπὸ τὸ-и-ὡς, мысль, ἔνοια. мыло, σαποῦνι,
пы, ἐσὺ.

Τὸ-ѣ-προφέρεται κατὰ δύο τρόπους. Πρῶτον,
ὅταν συλλαβίζεται, ἢ συλλαμβάνεται με σύμφωνον,
δυσκόλως διακρίνεται ἀπὸ τὸ-е-πλὴν τούτου,
ὅπου τὸ μὲν-е-προφέρεται με περισσότερον ἄνοιγ-
μα τοῦ στόματος, οῖον, день, ἡμέρα. пепель,
σιτάκτη. τὸ δὲ-ѣ-με ὀλγώτερον, οῖον, мнѣ, ἐμοί.

χοπѣль, ἤθελον. Δεύτερον. ὅταν εὐρίσκεται μόνον, ἀποτελεῖ συλλαβήν, ἥ ὁποία προφέρεται ὡς γιέ, οῖον, ѣду, πηγαίνω καβαλάρης. ѣмъ, τρώγω. опъ-ѣзжаю, μισένω.

Περὶ τῆς προφορᾶς καὶ τροπῆς τῶν Συμφάνων.

Τῶν συμφάνων τὸ-ж-διαφέρει τοῦ-з-καθ' ὅτι τὸ μὲν-ж-προφέρεται μὲ λεπτήν φωνήν, ὡς τὸ παρ' ἡμῖν ζῆλος, τὸ δὲ-з-τοῦναντίον, ὡς τὸ ζῶη.

Τὸ-ш-και-щ-προφέρονται μὲ κάποιον συριγμὸν τοῦ στόματος, σφιγγόμενα τὰ ὀδόντια.

Τὰ ἀπαλά δὲ καὶ πλευστὰ σύμφωνα, ὅταν εὐρίσκονται πρὸ τῶν στερεῶν, ἢ ἐν τῷ τέλει τῆς λέξεως, μὴ ἔχοντα μεθ' ἑαυτὰ σύμφωνον, ἐκ' φωνοῦνται στερεῶς, οῖον, то-б-ὡς τὸ ἐδικόνμας-п-обсѣ-каю, κόπτω, дубъ, δρυὺς добръ, καλὸς, ὡς ὅπως-кагиз, ντόπωρ.

Τὸ-в-ὡς-ф-овца, ὀφτιζά, πρὸβατον. здоровъ. ζυτορόφ, ὑγιής.

Τὸ δὲ-г-ποτέ μὲν, ὡς τὰ ἐδικάμας δύο-γγ-другъ, ντρούγγ, φίλος. Богъ, μπόγ, Θεός, ποτέ δέ, ὡς-в-моего, μοεβὸ, τοῦ ἐδικοῦμον.

Τὸ-д-ὡς-т-надпись, νάτπισ, ἐπιγραφὴ. плѡт, καρπὸς.

Τὸ - ж - ὡς, σια, ἢ ὡς τὸ ῥωσσικὸν-ш-мужъ, мушь, ἄνδρας, книжка, книшка, βιβλιάριον.

Τὸ δὲ-з-ὡς-о-низко, νήσκο, χαμηλά. звѣзда, ζβενσδά. ἢ ζβεσντά, ἄστρον.

Τὰ λοιπὰ δὲ τῶν γραμμάτων, τόσον τῶν φωνήεντων, ὅσον καὶ τῶν συμφάνων, προφέρονται, ὡς καὶ γράφονται ἐνικῶ τῷ τρόπῳ.

Κ Ε Φ Α Λ Γ.

Περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου.

О частяхъ рѣчи.

Τὰ μέρη τοῦ λόγου εἶναι ὀκτώ. ὄνομα, (имя) ἀντωνυμία, (мѣстоимѣніе) ῥῆμα, (глаголь) μετοχή, (причастіе) ἐπίρρημα, (нарѣчія) πρό-
θεσις, (предлогъ) σύνδεσμος, (союзъ) καὶ πα-
ρένθεσις, (междометіе).

Τούτων τὰ τέσσαρα εἶναι κλιτὰ, οἷον, τὸ ὄνο-
μα, ἡ ἀντωνυμία, τὸ ῥῆμα καὶ ἡ μετοχή, καὶ τὰ
τέσσαρα ἄκλιτα, οἷον, τὸ ἐπίρρημα, ἡ πρόθεσις,
ὁ σύν δεσμος καὶ ἡ παρένθεσις.

Κ Ε Φ Α Λ Δ.

Περὶ ὀνόματος.

О имени.

Τὸ ὄνομα διαιρεῖται, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν εἰς-
ὑποδιαστικόν, (существительное) οἷον λίθος, πέ-
τρα, καὶ ἐπίθετον, (прилагательное) οἷον, λευκὸν,
бѣлый, λευκὴ.

Τὸ ὑποδιαστικόν δὲ πάλιν ὑποδιαιρεῖται εἰς πρω-
τότυπον, (первобытное) οἷον, γῆ, καὶ
παράγωγον (производное) οἷον, (πλοδοносное)
καρποφόρος, εἰς κύριον, (собственное) οἷον Ρω-
σία, Ῥωσσία, προσηγορικόν, (нарицательное)
οἷον, κράτος, βασιλείον, καὶ ἀνθρωπικόν,
(собирательное) οἷον, σχολεῖον.

Παρέπονται δὲ τὸ ὄνοματι τέσσαρα, γένος, (родъ)
ἀριθμὸς, (число) πτώσις (падежь) καὶ κλίσις,
(склоненіе).

Κ Ε Φ Α Λ. Ε'ον.

Περὶ τῶν γενῶν τῶν οὐσιαστικῶν
ὀνομάτων καὶ περὶ τῶν καταλή-
ξεων αὐτῶν.

О родахъ существительныхъ именъ и о ихъ
окончаніи.

Τὰ γένη τῶν ῥωσικῶν οὐσιαστικῶν εἶναι
τέσσαρα ἀρσενικόν, (мужескій) θηλυκόν, (женскій)
ἐδέτερον (средній) καὶ κοινόν (общій). Ἐπὶ τὰ
δὲ καταλήξεις, (окончанія) οἶον - а - е - и - о - ъ -
ь - я - καθῶς, рука, χαίρι. лице, πρόσωπον. ча-
родей, μάγος. пѣло, σῶμα. волкъ, λύκος. свя-
рѣль, φλογέρα. пуля, βόλι.

Ἰστέον, ὅτι τὰ ἰδικά μας κύρια Ἀρσενικά ὀνό-
ματα, ὅπου λήγουσιν εἰς - ιος - παρὰ τοῖς Ῥώσοις
ὡς ἐπιτοπλεῖστον λαμβάνουσι κατάληξιν εἰς - ѣй.
Δημήτριος Димитрій. Ἀναστάσιος, Анастасій.
Γενικῶς δὲ τὰ πρὸ τοῦ - ος - ἔχοντα ὅποιον δῆποτε
φωνῇεν τρέπουσι τὸ - ος - εἰς - и. Αλέξιος, Алексѣй.
Νικόλαος, Николай. Ὅσα δὲ πρότου - ος - ἔχουν
σύμφωνον, παρ' ἐκείνοις λήγουσιν εἰς - ѣ - Ἀλέ-
ξανδρος, Александръ. Κωνσάντινος, Констан-

иппъ. πλὴν τῶν ἀρσενικῶν Ἑβραϊκῶν, ὅπου μέ-
 ρουσι ἄτρεπτα τόσον πρὸ φωνήεντος, ὅσον καὶ
 πρὸ συμφώνου, οἶον, Μηχαήλ, Михаилъ. Δαβίδ,
 Давидъ. Τὰ δὲ θηλυκὰ, ὅπου λήγουσιν-εἰς-ια,
 τὸ-α-μεταβάλλουσιν εἰς-я-Μαρία, Марія. ὅταν
 δὲ προτοῦ-α-ἔχουν σύμφωνον φυλάττουσι τὸ-α-
 Βαρβάρα, Варвара. Ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς-η-λήγοντα
 παρ' ἡμῖν ὀνόματα, ἔτι καὶ τὰ θηλυκὰ Ἑβραϊκά
 παρ' ἐκείνοις λήγουσιν εἰς-α-Αἰκατερήνη, Ека-
 терина. Ἐλισάβετ, Елисавета.

Τὰ λήγοντα εἰς-α-εἶναι γένες θηλυκοῦ. Παρ.
 ж. жена, γυναῖκα. слава, δόξα. бумага, χαρτί
 ἔξαιρουνται τὰ κύρια ἀρσενικὰ ὀνόματα, οἶον.
 Сάββα, Σάββας. Θοма, Θωμᾶς. Зозима, Ζωσιμᾶς.
 καὶ τ. λ.

Σημεῖωσαι, ὅτι καὶ τὰ λεγόμενα παρὰ τοῖς Ῥώσ-
 τοις αὐξητικὰ (увеличительныя) ὀνόματα, περὶ
 τῶν ὁποίων θέλει εἰποῦμεν, εἶναι μᾶλλον γένους
 θηλυκοῦ, παρὰ ἀρσενικοῦ. Παραδ. χαρ. мужичина,
 μία μεγάλη γερόντισσα χωριάτισσα. спаричина,
 μία μεγάλη γερόντισσα. τινὰ δὲ ἐξ' αὐτῶν, παρα-
 γόμενα ἐκ ῥημάτων εἶναι κοινοῦ γένους, καθὼς,
 плакса, ἕνας μεγάλος κλαυθμὸς. вольница, ἕνας
 μεγάλος ἐλεύθερος καὶ μία μεγάλη, ἥτοι ὅπου
 ἔχει μεγάλην ἐλευθερίαν.

Τὰ λήγοντα εἰς-е-εἶναι γένους ἑδτεῖρου. Παρ.
 ж. лице, πρόσωπον. море, θάλασσα. благочестіе,
 εὐσέβεια.

Τὰ λήγοντα αὐξητικὰ εἰς-ще-ὅταν παράγονται
 ἐξ ὀνομάτων ἀρσενικῶν, οἶον, домище, ἕνα με-

γάλον σπῆτι, ножище, μία μεγάλη μάχαιρα. μυ-
жичище, ἕνας μέγας χωριάτης.

Ὁ ταν δὲ ἐκθηλυκῶν, εἶναι γένους θηλυκῆ,
οἶον, бабища, μία γυναῖκα ὅπου ἔχει σχήματα
ἀνδρὸς, ἢ ὡς λέγομεν, ἀνδρογυναῖκα. избище,
ἕνας μέγας χωριάτικος ὀνδᾶς.

Τὰ εἰς-ῖ-καὶ-β-λήγοντα εἶναι γένους ἀρσενικοῦ,
οἶον край, ἄκρα. злодѣй, κακοῦργος. храмъ,
ναὸς. покровъ, σκέση.

Τὰ εἰς-β-λήγοντα εἶναι γένους θηλυκοῦ, οἶον
любовь, ἀγάπη, добродѣтель, ἀρετή. ἐξαιροῦν-
ται ὅσα ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἀρσενικόν, οἶον учи-
пель, διδάσκαλος. избавипель, ἐλευθερωτὴς καὶ
τίνα ἄλλα.

Τὰ λήγοντα εἰς-ο-εἶναι γένους οὐδέτερου,
οἶον небо, οὐρανὸς, золото, χρυσίον.

Τὰ λήγοντα εἰς-я εἶναι γένους θηλυκοῦ, οἶον,
земля, γῆ. пуспыня, ἡ ἔρημος, ἐξαιροῦνται τὰ
λήγοντα εἰς мя, οἶον, сѣмя, σπόρος. время,
καιρὸς, τὰ ὅποια εἶναι γένους οὐδέτερου, τὸ δὲ
дядя, θεῖος καὶ τίνα ἄλλα ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἀρσε-
νικόν.

Τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ τὰ ὀνόματα ὡς
ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι γένους θηλυκοῦ, ἢ κοινοῦ,
οἶον вилы, δίκρανα. сани, σάνιαις. мощи, λεί-
ψανα.

Κ Ε Φ Α Λ . 5^{ον}.

*Περὶ τῶν γενῶν τῶν ἐπιθέτων ὀνο-
μάτων καὶ περὶ τῶν καταλήξεων
αὐτῶν.*

*О родахъ именъ прилагательныхъ и о ихъ
окончаніи.*

Τὰ δὲ τῶν ἐπιθέτων ὀνομάτων γένη εἶναι τρία·
ἀρσενικὸν, θηλυκὸν καὶ ἑδέτερον, ἕκαστον τῶν
ὁποίων ἔχει ἀπὸ δύο καταλήξεις κατάληξιν δηλ.
κατὰ κανόνας τὴν ὁποίαν μεταχειρίζονται, ὅταν
συνθέτωσι, καὶ κατάληξιν κατὰ τὴν κοινήν
χρῆσιν, ἐξ' ὧν ἡ μὲν πρώτη, ἡ κατὰ κανό-
νας, θεωρεῖται εἰς-τὰ ἐξῆς-ый-ій-ая-яя-
їя-ое-ее-іе-ἡ δὲ δευτέρα, ἡ κατὰ τὴν κοινήν
χρῆσιν, εἰς-το-ой-каὶ-ей-μόνον, καὶ τὰ μὲν λήγον-
τα εἰς-ый-ій-ой-καὶ-ей-εἶναι γένους ἀρσε-
νικοῦ, οἷον, добродѣтельный, καὶ добродѣ-
тельной, ἐνάρκτος. синій καὶ синей, βαθὺς γα-
λάσιος. τὰ δὲ λήγοντα εἰς-ая-яя-καὶ-їя-εἶναι γένους
θηλυκοῦ, οἷον добродѣтельная, ἐνάρκτου. синяя,
βαθιά γαλάζια. Божія, θεία, θεϊκή. |

Τὰ δὲ εἰς-ое-іе-καὶ-ее-εἶναι γένους ἑδετέ-
ρου, οἷον, добродѣтельное, ἐνάρκτου. синее
βαθὺ γαλάτιον. Божіе, θεῖον, θεῖκον.

Πολλάκις προφέρονται αἱ καταλήξεις συντετμη-
μένως καὶ κατὰ τρία γένη, ὡς добродѣтеленъ

σινῷ. ἀρετικόν. добродѣтельна, синя, Βοῦα, θηλυκόν. добродѣтельно, сине, Βοῦε, ἐδέτερον.

Κ Ε Φ Α Λ. Ζο.

Περὶ ἀρηθμῶν, πτώσεων καὶ κλίσεων τῶν ὀνομάτων.

О числахъ, падежахъ и склоненіяхъ именъ.

Ἀρηθμοὶ παρὰ τοῖς Ῥώσοις δύο. Ἐνικός καὶ πληθυντικός (единственное) и (множественное).

Πτώσεις δὲ ἑπτὰ. Ὀνομαστική. (Именительный), Γενική (Родительный), Δοτική (Дательный), Αἰτιατική (Винительный), Κλητική (Звательный), Ὀργανική (Творительный), καὶ Προθετική (Предложный).

Αἱ δὲ πτώσεις διαιροῦνται εἰς ὀρθὰς καὶ εἰς πλαγίας (на прямые и на косвенные). Αἱ ὀρθαὶ εἶναι ἡ Ὀνομαστική καὶ ἡ Κλητική πλάγαι δὲ αἱ λοιπαί.

Κλίσεις δὲ, καθὼς τῶν ὀνομάτων, ἔτω-καὶ τῶν Ἀντωνυμιῶν καὶ τῶν Μετοχῶν, εἶναι πέντε, τέσσαρες δηλ. τῶν οὐσιαστικῶν καὶ μία τῶν ἐπιθέτων. Ἀλλ' ἅς σημειώσωμεν τοὺς ἐξῆς κανόνας, ὅπου ἀνήκουσιν εἰς τὰς κλίσεις τῶν ὀνομάτων, τὰ ὅποια ὅταν ἔχουσι σημασίαν ἐμψύχων, ἢ ἀψύχων πραγμάτων κλίνονται διαφορετικῶς.

1. Τὰ ὀνόματα τῶν ἐμψύχων (одушевленных) τῆς πρώτης κλίσεως εἰς τὴν αἰτιατικὴν τοῦ πλη-

ῥηθιμοῦ ἀριθμοῦ ὁμοιάζουσι μετὴν Γενικὴν τῆ αὐτοῦ ἀριθμοῦ, οἷον защита вдовъ и сиротъ, (Γενικῇ) διαφθέντευσις χειρῶν καὶ ὀρφανῶν. защита вдовъ и сиротъ, (Αἰτιατικῇ) νὰ διαφθεντεύῃ τινὰς χήρας καὶ ὀρφανὰς.

2. Εἰς τὰ ὀνόματα τῶν ἐμψύχων πραγμάτων τοῦ ἀρσενικοῦ γένους τῆς δευτέρας κλίσεως ἢ Αἰτιατικῇ τοῦ Ἑνικοῦ ἀριθμοῦ, εἶναι, ὁμοία μετὴν Γενικὴν τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ. οἷον почипать Бога, νὰ σέβεται τινὰς τὸν Θεόν. челобѣкъ еспѣ пвореніе Всемогущаго Бога, ὁ ἄνθρωπος εἶναι ποίημα τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ.

3. Ὅλα τὰ οὐσιαστικὰ ὀνόματα τῆ οὐδετέρου γένους τὰ ὀνόματα τῶν ἀψύχων πραγμάτων, (не одушевленныхъ вещей), ὡσαύτως καὶ τὰ λήγοντα εἰς-и-καὶ-ъ-καὶ τὰ λήγοντα εἰς-ъ-τοῦ θηλυκοῦ γένους καὶ κατὰ τοὺς δύο ἀριθμοὺς ἔχουσι τρεῖς ὁμοίας πτώσεις, ὀνομαστικὴν, Αἰτιατικὴν καὶ Κλητικὴν.

4. Ἡ κλητικὴ πῶσις καὶ τῶν δύο ἀριθμῶν εἶναι ὁμοία μετὴν Ὀνομαστικῇν· πλὴν τῆ, Богъ, Θεός, Боже, Θεέ. Господь, Κύριος. Господи, Κύριε. Христосъ, Χριστός, Христѣ, Χριστέ. Исусъ, Ἰησοῦς, Исусе, Ἰησοῦ. отецъ, πατήρ. опче, πάτερ. владыко, δεωότης. владыко, δέσω-οτα. пворецъ, ποιητής. пворче, ποιητά. сынъ, υἱός, сыне, υἱέ. дѣва, παρθένος, дѣво, παρθένε. ἀλλ' ἢ τοιαύτη κατάληξις τῶν κλητικῶν λαμβάνεται εἰς χρῆσιν παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι μόνον καὶ ἐγγίζει τῷ Σλαβονισμῷ.

Κ Ε Φ Α Λ. Η^{ον}.*Περὶ τῆς πρώτης κλίσεως.**Ο первоѡб склоненіи.*

Τῇ πρώτῃ κλίσει ἀνήκουσι τὰ ὀνόματα, ὅπου λήγουσιν εἰς-α-καὶ-я-τοῦ ἀρσενικῆ, θηληκοῦ καὶ κοινοῦ γένους. οἶον, звѣзда, савва, никиѡа, слуга, рука, ягода, земля, пуспыня дядя.

*Παράδειγμα τῆς κλίσεως τῶν ἐμψύχων.**Εдин. Ἑνικὸς.**Μнож. Πληθυνт.*

Им. Воевода. (ὁ Βοεβόδας).	Воеводы
Род. Воеводы	Воеводъ
Дат. Воеводѣ	Воеводамъ
Вин. Воеводу	Воеводъ
Зв. Воевода	Воеводы
Твор. Воеводою, ой	Воеводами
Пред. о Воеводѣ.	о Воеводахъ.

*Παράδειγμα τῆς κλίσεως τῶν ἀψύχων.**Εдин. Ἑνικὸς.**Μнож. Πληθυνт.*

И. рука, (ἡ χεῖρ).	руки
Р. руки	рукъ
Д. рукѣ	рукамъ
В. руку	руки
З. рука	руки
Т. рукою, ой	руками
П. о рукѣ.	о рукахъ.

*Παράδειγμα τῆς κλίσεως τῶν ἀψύχων.**Εдин. Ἑνικός.**Μнож. Πληθυντ.*

И. пуля ,	(τὸ βόλι) .	пули
Р. пули		пуль
Д. пулѣ		пулямъ
В. пулю		пули
З. пуля		пули
Т. пулюю ,	καὶ ей	пулями
Π. о пулѣ.		о пуляхъ.

*Περὶ τῆς δευτέρας κλίσεως:**О второмъ склоненіи.*

Εἰς τὴν δευτέραν κλίσιν κλίνονται τὰ ἀρσενικά ὀνόματα λήγοντα εἰς-й-ъ-καὶ-ь-καὶ τὰ οὐδέτερα , εἰς-ο-καὶ-е-ὡς ἐν τοῖς κατωτέρω.

*Παράδειγμα τῆς τῶν εἰς-н-ἀψύχων.**Εдин. Ἑνικός.**Μнож. Πληθυντ.*

И. рай ,	(ὁ Παράδεισος) .	раи
Р. рая		раевъ
Д. раю		раямъ
В. рай		раи
З. рай		раи
Т. раемъ		раями
Π. о раѣ.		о раяхъ.

*Παράδειγμα τῆς τῶν ἐμψύχων.**Εдин. Ἑνικός.**Μнож. Πληθυνт.*

И. чародѣй, (ὁ μάγος).	чародѣи
Р. чародѣя	чародѣевъ
Д. чародѣю	чародѣямъ
В. чародѣя	чародѣевъ
З. чародѣй	чародѣи
Т. чародѣемъ	чародѣями
П. о чародѣѣ.	о чародѣяхъ.

*Τῆς τῶν εἰς - ῥ - ἐμψύχων.**Εдин. Ἑνικός.**Μнож. Πληθυνт.*

И. орель, (ὁ Αετός).	орлы
Р. орла	орловъ
Д. орлу	орламъ
В. орель	орловъ
З, орель	орлы
Т. орломъ	орлами
П. объ орлѣ.	объ орлахъ.

*Τῆς τῶν εἰς - ῥ - ἀψύχων.**Εдин. Ἑνικός.**Μнож. Πληθυνт.*

И. Дубъ, (ἡ δρυς).	дубы
Р. дуба, καὶ дубу,	дубовъ
Д. дубу	дубамъ
В. дубъ	дубы
З. дубъ	дубы
Т. дубомъ	дубами
П. въ дубѣ.	въ дубахъ.

Σημείωσαι, ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων, καὶ τὰ ἐπώνυμα τῆς οἰκογενείας, ἢ φαμιλίας, ληγοντα εἰς евъ, евъ, екъ, инъ, ποιοῦσι τὴν ἐνικὴν ὀργανικὴν εἰς-ымъ-οῖον, Γεῶργεβον, (πόλις Ῥωσσίας) ἢ ὀνομαστικὴν. Гургѣвымъ, ἢ Ὀργανικὴν. Салпыковъ, (ὄνομα φαμιλίας). Салпыковымъ, ἢ Ὀργ. καὶ τ. χ.

Τὰ εἰς-инъ-ληγοντα ὀνόματα, γένος, πατρίδα, ἢ κατάστασιν δημαίνοντα, κάμνεσι τὴν πληθυντικὴν Ὀνομαστικὴν, εἰς-е-οῖον Гражданѣ, πολίτης граждане, πολίται. Россіянинъ, Ῥώσσοι, Россіяне, Ῥῶσοι, Χρισпіянинъ, Χριστιανός, Χρισпіяне, Χριστιανοί.

Τῆς τῶς εἰς-ь-ἀψύχων.

Един. Ἐνικός.

Μнож. Πληθυντ.

И. пузырь,	(ἡ φουῖσκα).	пузыри
Р. пузыря		пузырей
Д. пузырю		пузырямъ
В. пузырь		пузыри
З. пузырь		пузыри
Т. пузыремъ		пузырями
П. о пузырьѣ.		о пузыряхъ.

Τῆς τῶν ἐμψύχων.

Един. Ἐνικός.

Μнож. Πληθυνт.

И. звѣрь,	(τὸ θηρίον).	звѣри
Р. звѣря		звѣрей
Д. звѣрю		звѣрямъ

В. звѣря	звѣрей
З. звѣрь	звѣри
Т. звѣреѣ	звѣрями
П. о звѣрѣ.	о звѣряхъ.

Τῆς τῶν εἰς-ο-ληρόντων.

Εдин. Ἑνικός.

Μнож. Πληθυντ.

И. пѣло, (τὸ σῶμα).	пѣла
Р. пѣла	пѣлъ
Д. пѣлу	пѣламъ
В. пѣло	пѣла
З. пѣло	пѣла
Т. пѣломъ	пѣлами
П. о пѣлѣ.	о пѣлахъ.

Ὡσαύτως κλίνονται καὶ τὰ εἰς-ε-τὰ ὅποια προφέ-
ρονται ὡς ο-οῖον, лице, πρόσωπον. ялице, аὐτόν.
лицо, яцо. Τὰ δὲ λήγοντα εἰς re, ἐν τῇ Γενικῇ
Ἑνικῇ λήγουσιν εἰς-π-ἐν δὲ τῇ δοτικῇ εἰς-ю-οῖον
море, θάλασσα, моря-ю-ἐν δὲ τῷ πληθυντικῷ
ἀριθμῷ, ὡς τὸ-ἀκολουθοῦν изданіе, οῖον, морей,
θαλασσῶν, ямъ.

Τῆς τῶν εἰς-ῖе - ληρόντων.

Εдин. Ἑνικός.

Μнож. Πληθυντ.

И. зашмѣнїе, (ἡ ἔκληψις).	зашмѣнїя
Р. зашмѣнїя	зашмѣнїй
Д. зашмѣнїю	зашмѣнїямъ
В. зашмѣнїе	зашмѣнїя
З. зашмѣнїе	зашмѣнїя
Т. зашмѣнїемъ	зашмѣнїями
П. о зашмѣнїи.	о зашмѣнїяхъ.

Περὶ τῆς τρίτης κλίσεως.

О третьемъ склоненіи.

Τῇ τρίτῃ κλίσει ἀνήκουσι τὰ ὀνόματα τοῦ ἑδε-
τέρου γένους, ὅπου λήγουσιν εἰς-я-τὰ ὅποια εἰς
μὲν τὴν Ὀνομαστικὴν, Αἰτιατικὴν καὶ Κλητικὴν
τῷ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ μένουσιν ἄτρεπτα ἰσοϋλλάβως,
εἰς δὲ τὰς λοιπὰς πτώσεις τρέπονται περιτοσυλ-
λάβως.

Παράδειγμα τῆς τῶν εἰς-я- ἀψίχων.

Един. Ἑνικός.

Множ. Πληθυντ.

И. время, (ὁ καιρὸς.)

времена

Р. времени

времени

Д. времени

временамъ

В. время

времена

З. время

времена

Т. временемъ

временами

Π. о времени.

о временахъ.

Ἰστέον, ὅτι ὅσα πρὸ τῷ-я-δὲν ἔχουσι-м-ἐντῇ
αὐξήσει ἀντὶ τοῦ η-λαμβάνουσι-π-ώς.

Τῆς τῶν ἐμψίχων.

Един. Ἑνικός.

Множ. Πληθυνт.

И. шеля, (ὁ μόσχος.)

шелята

Р. шеляпи

шеляпъ

Д. шеляпи

шеляпамъ

Β. шеля	шеляпа
Ζ. шеля	шеляпа
Τ. шеляшемъ	шеляпами
Π. ο шеляшемъ.	ο шеляпахъ.

Περὶ τῆς τετάρτης κλίσεως.

Ο *четвертомъ* склоненiи.

Τῇ τετάρτῃ κλίσει ἀνήκουσι τὰ ὀνόματα, ὅπου λήγουσιν εἰς-ь τοῦ θηλυκοῦ γένους, ὡς τὰ ἀκόλουθα παραδείγματα θέλλουν μᾶς ἐρμινεύσῃ.

Τῆς τῶν ἀψύχων.

Един. Ἐνικόс.

Множ. Πληθυνт.

И. свирѣль, (ἡ φλοέρα).	свирѣли
Р. свирѣли	свирѣлей
Д. свирѣли	свирѣлямъ
В. свирѣль	свирѣли
З. свирѣль	свирѣли
Τ. Свирѣлю, ѣю.	свирѣльями
Π. ο свирѣли	ο свирѣльяхъ.

Οὗτα καὶ τὰ τῶν ἐμψύχων κλίνονται πλὴν τῆς Αἰτιατικῆς πληθυντικῆς, ἥ ὅποια, ὡς καὶ ἄλλοτε εἰς τὰ τοιαῦτα ὀνόματα ὁμοιοκαταληκτῇ τῇ Γενικῇ Πληθυντικῇ.

Περὶ τῆς πέμπτης κλίσεως.

О пятомъ склоненіи.

Εἰς τὴν πέμπτην κλίσιν ἀνάγονται τὰ ἐπίθετα ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς-ый-και-йη-ἀρσενικῶς, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ-ый-κάμνει τὸ θηλυκὸν εἰς-αη-και τὸ οὐδέτερον εἰς-οε-τὸ δὲ-йη-εἰς-ая, και τὸ οὐδέτερον εἰς-ее-ὡς ἐν τοῖς κατωτέρω.

Παράδειγμα τῇ τῶν εἰς-ый-ληγ.

Единственное. Ἑνικός.

Мумеск. Ἀρκεν. женск. θηλ. средн. οὐδ.

Μ. ἰσπιννύ, (ὁ ἀλη.)	ἰσπινная,	ἰσπινное.
Ρ. ἰσπινного, (τῆς).	ἰσπινная, ой,	ἰσπινного.
Δ. ἰσπινному,	ἰσπινной,	ἰσπинному.
Β. ἰσπινного, ый,	ἰσπινную,	ἰσπинное.
Ζ. ἰσπινный,	ἰσπинная,	ἰσπинное.
Τ. ἰσπиннымъ,	ἰσπинною, ой,	ἰσπиннымъ.
Π. ο ἰσπинномъ,	ο ἰσπинной, ο ἰσπинномъ.	

Μножественное, Πλυθυντικός.

Ι. ἰσπινные,	ыя.
Ρ. ἰσπинныхъ.	
Δ. ἰσπинныхъ,	ные, ныя.
Β. ἰσπинныхъ,	ные, ныя.
Ζ. ἰσπинные,	ныя.
Τ. ἰσπинными.	
Π. ο ἰσπинныхъ.	

Παράδειγμα τῆς τῶν εἰς - ἱῖ.

Εдинственное , 'Ενικός.

Μужеск. Ἀρσεν. женск. Θηλ. средн. οὐδ.

И. прежній , (ὅπρὸ).	прежняя ,	прежнее.
Р. прежняго , (τερος).	прежній, ней,	прежняго.
Д. прежнему ,	прежней ,	прежнему.
В. прежняго ,	прежнюю ,	прежнее.
З. прежній ,	прежняя ,	прежнее.
Т. прежнимъ ,	прежнею ,	прежнимъ.
Π. о прежнему ,	о прежней ,	о прежнему.

Μножественное , Πληθυντικός.

И. прежніе , шя , οἱ πρότεροι , αι , α.
Р. прежнихъ.
Д. прежнимъ.
В. прежнихъ , нѣ , нія.
З. прежніе , прежнія.
Т. прежними.
Π. о прежнихъ.

Καὶ αὐτὸ κλίνονται τὰ εἰς-нй-λήγοντα Ἐπίθετα , αἱ Ἑνεργητικαὶ Μετοχαὶ καὶ ὅλα τὰ εἰς-гій-скій - чйй - жйй - шйй - щйй - хйй - τὰ ὅποια εἰς τοῦτο μόνον διαφέρουν ἀπὸ τὰ πρῶτα , καθ' ὃ ἀντὶ τῆ-я-λαμβάνουν - α-ἐν δὲ τῇ Ἑνικῇ Αἰτιατικῇ τῆ θηλυκοῦ γένους ἀντὶ τῆ-юю-λήγουν-εἰς-γю-οῖον, тлухйй , κωφὸς , глухая , κωφή , глухую , κωφήν , καὶ τὰ λοιπὰ. Ἀγκαλὰ τὰ εἰς-чйй-ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ-й-μεταβάλλουν εἰς-ь-οῖον шелячйй , μο-οχαρίδιος - ъя-μοοχαρίδια , шелячье , моοχαρίδιον.

Τὰ συγκομιμένα ἐπίθετα κλίνονται , καθὼς καὶ τὰ πλήρη μὲ αὐτὴν μόνον τὴν διαφορὰν , ὅπου καὶ εἰς τοὺς δύο ἑρμῶνους τὰ τελικάτων φωνήεντα ἀποβάλλονται , οἶον , добръ , добра , добро , добры. синь , μαβῆς , синя , μαβιά, сине, μαβί.

Περὶ τῶν βαθμῶν τῶν ἐπιθέτων ὀνομάτων.

О степеняхъ прилагательныхъ именъ.

Βαθμοὺς (степени) τὰ ἐπίθετα ὀνόματα ἔχουσι τρεῖς. Θετικὸν , (положительную) Συγκριτικὸν , (уравнительную) καὶ Ὑπερθετικὸν , (превосходную).

Ὁ Θετικὸς εἶναι , καθὼς свѣплый , λαμπρὸς.

Ὁ Συγκριτικὸς ἐπιθετικῶς λήγει εἰς-шій-οῖον , свѣплѣйшій , λαμπρότερος. ἐπιρρήματικῶς εἰς-ѣ-έντισι δὲ καὶ εἰς-яе-παρὰ τοῖς χυδαίοις , οἶον , свѣплаѣе , λαμπρότερα. πλὴν τῶν πολυσυλλάβων λέξεων. εἰς τὰς ὁποίας κατάληξις εἰς-ея-δὲν προφέρεται , ἀλλὰ εἰς-ѣе-οῖον , совершеннѣе , ἐντελέστερα , καὶ ὅχι совершенные.

Ὁ Ὑπερθετικὸς βαθμὸς γίνεται προσιεμένης ἔμπροσθεν τῆς προθέσεως - пре-ἢ ὁποία ἐπέχει τόπον τῆς ἰδικῆς μας ὑπὲρ· καὶ διὰ τοῦ ἐπιρρήματος весьма , τὸ ὅποῖον ἔχει τὴν σημασίαν τοῦ ἰδικοῦμας πολλὰ. οἶον пребогатый , ὑπὲρπλουτος , весьма богатый , πολλὰ πλούσιος.

Ὁ Συγκριτικὸς βαθμὸς ἐπιρρήματικῶς προφερόμενος , παράγεται ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς τοῦ θη-

λυκοῦ γένους μεταβολῇ τοῦ α - εἰς - βε - ἥ - νε - οῖον, *смирна, ταπεινῇ, смирнѣ καὶ смирные, таπεινότερα.*

Τὰ λίγοντα ὀνόματα εἰς - бый - вый - лый - шый - ный - пый - рый - сый - пый - ἔτι καὶ - жій - καὶ - ній - ἐν τῷ Συγκριτικῷ βαθμῷ, τὸ - ый - καὶ - ій - μεταβάλλουσιν εἰς - βε - ἐπιζῳηματικῶς, οῖον, *грубый, βάρβαρος, грубѣ, βαρβαρότερος. синій, βαθύς γαλάζιος, синѣ, πλέον βαθυτέρα, καὶ τ. λ.*

Τὰ εἰς - дый - καὶ - ій - λόγοντα, ἥ ὄντα κατα συκωπήν εἰς - дъ - και - ъ - μετα βάλλονται εἰς - же - οῖον *молодый, молодъ, νέος моложе, νεώτερα, спрoгій, спрoгъ, αὐστηρός, спροже, αὐστηρώτερα.*

Τὰ εἰς - хій - хъ - μεταβάλλονται εἰς - ше - οῖον, *глухій, ἥ глухъ, κωφός, глуше, κωφότερα.*

Τὰ εἰς - сый - ἥ - спъ - εἰς - ще - οῖον, *густый, ἥ густъ, πικνός, пикνότερα.*

Συγκριτικὰ ἀνώμαλα εἶναι τὰ ἀκόλουθα. *великъ, μέγας, больше, μεγαλήτερα. малъ, μικρός, меньше, μικρότερα.*

Μερικὰ ἐπίθετα ὀνόματα κατὰ τὴν διαφορὰν τῆς σημασίας ἔχουσι καὶ διαφοροὺς τοὺς βαθμοὺς ἀντῶν, παρ. *χ. τὸ добръ, ὅταν δὲ σημαίνει ἀγαθός, τὸ συγκριτικὸν ποιεῖ добрѣ ἀγαθότερα, ὅταν δὲ σημαίνει καλὸς τὸ συγκριτικὸν, лучше, καλλίτερα, ὁμοίως καὶ τὸ, красень, κόκκινος τὸ συγκριτικὸν κάμνει краснѣ, κοκκινώτερα, красень, δὲ τὸ ὡραῖος, τὸ συγκριτικὸν, краше, ὡραιότερα.*

Ὁ Ὑπερθετικὸς βαθμὸς, ὡς εἵπομεν, συνίσταται ἐκ θετικοῦ, καὶ τῶν ἐπιρρήματων, весьма, очень, καὶ τὰ λοιπὰ. οἶον, весьма бѣдный, πολλὰ πτωχός. очень хорошо, πολλὰ καλλῶ.

Ὅταν πρὸ τοῦ θετικοῦ τίθεται ἄντωνυμία, самый, οἶον, самый хипрой человекъ, πανοῦρ γότατος αὐθρωπος.

Ὅταν μεταβάλλεται ἡ λήγουσα τοῦ συγκριτικοῦ ἐπιρρήματος: εἰς - шій - καὶ - айшій Σλαβονικῶς, οἶον, обширный, πλατὺς, обширнѣе, πλατύτερα, обширнѣйшій, πλατύτατος величайшій, μεγαλώτατος. Ἐνίοτε δὲ προστίθεται τοῖς τοιέτοις ὑπερθετικοῖς, πολλάκις δὲ καὶ τοῖς συγκριτικοῖς τὸ - най - καὶ αὐξάνεται δι' αὐτοῦ ἡ, τὲ σύγκρισις καὶ ὑπερθεσις, οἶον наилучшій, ὁ πλέον καλλίτερος; наибольшшій ὁ πλέον καθαρώτερος. наивеличайшій, ὁ πλέον μεγαλήτερος.

Κ Ε Φ Α Λ. Γ'ον.

Περὶ ὀνόματων κτητικῶν, πατρωνυμικῶν καὶ πατριωτικῶν.

О именахъ притяжательныхъ отечественныхъ и отеческихъ.

Τὰ κτητικὰ (припаяшпельные) ὀνόματα παρῶνται ἐκ τῆς Γενικῆς πτώσεως τοῦ ἐνικοῦ ἀρσεν. μου. Ἐν τῷ ἀρσενικῷ γένει τὸ - а - μεταβάλλεται εἰς - овъ - οἶον, ἡ (ὀνομαστικῇ), Констаншинъ,

(ἡ γενική) Κωνσταντίνα, (ἡ ὀνομαστική κτητική)
 Κωνσταντιновъ, (αὐτὸς εἶναι) (*) τοῦ Κωνσταν-
 τίνου. Τὸ - я - εἰς - евъ, Сергей, Σωτήρης, Сер-
 гея, Сергеевъ. Τὸ - ы - καὶ - и - εἰς - инъ, Зоси-
 ма, Зосими, Зосиминъ. Анна, Анны, Аннинъ.
 Ἐν-τῷ θηλυκῷ ὅλα σχεδὸν εἰς - а - καὶ ἐν τῷ οὐδε-
 τέρῳ εἰς - о - οἶον Κωνσταντιнова, (αὐτὴ εἶναι)
 τοῦ Κωνσταντίνου, Κωνσταντιново, (αὐτὸ εἶναι),
 τοῦ Κωνσταντίνου, καὶ τὰ λοιπὰ.

Τὰ πατρωνυμικά (опечеспвенный), ὀνόματα
 παράγονται ἐκ τῶν κτητικῶν. ὅταν οὖν τὰ κτη-
 τικά λήγουσιν εἰς - овъ - καὶ - евъ - ἐν τῷ ἀρσε-
 νικῷ μεταβάλλεται τὸ - ь - εἰς - ичь, Κωνστανπι-
 новъ, Κωνσταντιновичъ, (*) Ὑὸς τοῦ Κωνσταν-
 τίνου. Ἐν δὲ τῷ θηλυκῷ εἰς - на - οἶον, Κον-
 σταντιнова, κόρη τοῦ Κωνσταντίνου. Ὅταν δὲ
 λήγουσιν εἰς - инъ - ἐν τῷ ἀρσενικῷ γένει ἀντὶ
 τοῦ - нь - λαμβάνεται - чь - ἐν δὲ τῷ θηλυκῷ - шна-
 οἶον, Θωμᾶ, Θωμινъ, Θωμичъ, Ὑὸς τοῦ Θωμᾶ,
 Θωμινιшна, κόρη τοῦ Θωμᾶ.

Τὰ πατριωτικά, (опеческія) ἦτοι τὰ σημαί-
 νοντα πατρίδα, ἢ γένος, ὅταν παράγονται ἐξ ὀνο-
 μάτων, ὅπου λήγουσιν εἰς-овъ-одъ-въ-ποιοῦσι
 κατάληξιν εἰς - ець - οἶον, (**) Росповъ, Ῥοσ-
 тоβία, Росповецъ, Ῥοστοβίτης. Новгородъ,
 Νοβογὸροдіа, Новогородецъ, Νοβογὸροδίτης.

(*) Παρ' ἡμῶν δὲν εἶναι κτητικά, καθὼς καὶ πατρωνυμικά, παρὰ
 ἀντὶ τούτων μεταχειριζόμεθα Γενικήν κτητικήν.

(**) Ὅλαι εἶναι πόλεις τῆς Ῥωσίας.

Ярославъ, Ярославецъ, Γιαροσλαβίτης. Ὅταν δὲ ἐκ ληγόντων εἰς - ецъ - καὶ - скъ - μεταβάλλονται εἰς - инъ - οἶον, Олонецъ, Олочанинъ, Ὀλονε-τζιάνος. Курскъ, Курчанинъ, Κουρσκιάνος.

Ὡσαύτως λήγουσιν εἰς - инъ - καὶ μάλιστα τὰ εἰς - а - ъ - καὶ - ъ - καὶ σημαίνουσι ποταμούς, ἢ ἐκ ποταμῶν ἔλλαβον τὴν ὀνομασίαντων, οἶον, Москва, ὄνομα (ποταμοῦ) τῆς Μητροπόλεως Μόσχας, Москвитянинъ, Μοσχοβίτης. Тверь, Тверитянинъ, κ. τ. λ. ἐν δὲ τῷ θηλυκῷ γένει τὸ - ецъ - καὶ - инъ - μεταβάλλεται εἰς - ка - οἶον Мо-скэвка, Μοσχοβίτση, Расповка, Ῥοστοβίτση.

Ἐκ πολλῶν ὀνομάτων, καὶ μάλιστα τῶν ἀγνώστων, καθὼς, Клинь, Верея, πατριωτικὰ δὲν παράγονται, ἀναπληροῦνται δὲ ἡ χρεῖα αὐτῶν διὰ τῆς προθέσεως изъ, οἶον, изъ Клина, ἀπὸ τὸ Κλίν, изъ Вереи, ἀπὸ τὸ βέρεον.

Τὰ θηλυκὰ ὀνόματα, ὅπου παράγονται ἐκ τῶν ἀρσενικῶν, ὡς ἐπιτόπλειστον λήγουσιν εἰς - ка - ха - ща - ща - ня - ъя - οἶον, паспυхъ, βοσκός, паспушка, βοσκοπούλα, Князь, Πρίγγιψ, Кня-чина, Πριγγιπέσα, καὶ τὰ λοιπὰ.

Τὰ ὀνόματα τῶν τεχνήτων ἐν τῷ θηλυκῷ γένει, ὅταν ἀναφέρεται εἰς αὐτὰ ἡ τέχνη, ἢ τὸ ἐργόχειρον αὐτῶν, λήγουσιν εἰς - ца - οἶον, масперица, μάσ-πόριсса. Ἄλλ' ὅταν σημαίνεται ἀπλῶς γυναῖκα τεχνήτου, ὡς τὰ πολλὰ λήγουσιν εἰς - ха, сапож-ничиха, ὑποδημάτση, купчиха, πραγματευτά-δισσα.

Σημειώσαι ὅτι τὰ εἰς-χά-λήγοντα θηλυκὰ ἐκλαμβάνονται τὸ περισσότερον εἰς ταπεινὴν καὶ καταφρονητικὴν σεμασίαν.

Κ Ε Φ Α Λ. ΙΑ'ον.

Περὶ ὀνομάτων αὐξητικῶν καὶ μειωτικῶν.

О именахъ увеличительныхъ и уменьшительныхъ.

Τὰ αὐξητικὰ ὀνόματα, τὰ ὅποια λέγονται οὕτω, μὲ τὸ νὰ δίδωσι κάποιαν ἄνξησιν, πλὴν χονδρὴν καὶ, ὡς εἰπεῖν ἀπέδεντον ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ ὀνόματος διαιροῦνται εἰς τρεῖς καταλήξεις, ище, ина, καὶ инище, οἶον рука, χέρι, ручище, ручина, ручинище, ἕνα μέγαν χωριάτικον χέρι.

Τὰ μειωτικὰ δὲ (уменьшительные) οἱ τ' οὖν ὑποκοριστικὰ διαιροῦνται εἰς περιποιητικὰ (ἤτοι χαϊδευτικὰ) καὶ καταφρονητικὰ. Τὰ περιποιητικὰ ἐν τῷ ἀρσενικῷ γένει λήγουσιν εἰς екъ - икъ - окъ - ець - καὶ - чикъ - οἶον, лучекъ, κρομιδάκι. ножикъ, μαχαιράκι. кафтанецъ, каφτανάκι. пальчикъ, δακτυλάκι. Ἐν τῷ θηλυκῷ λαμβάνουσι καταλήξεις εἰς - ка - нька - ушка, οἶον, головка-головенка. головушка, κεφαλάκι. Ἐν τῷ οὐδετέρῳ εἰς - цо - шко - енко - καὶ - ишко - οἶον, деревцо, δενδράκι, ушко, αὐτάκι. спариченко, καὶ спаричишко, γεροντάκι.

Μειωτικά ἔχουσι καὶ πολλὰ ἐπίθετα ὀνόματα, τὰ ὅποια ἐν τῇ συγκοπῇ λήγουσιν εἰς -вапъ καί-некъ, καὶ σημαίνουσι μικρόν τι μέρος τῆς ποιότητος αὐτῶν, οἷον, красенъ, κόκκινος, красовапъ, κοκκινοειδής, красненекъ, κοκκινούτζικος. черно-вапъ, μαυροειδής, черненекъ, μαυρούτζικος.

Τὰ αὐξητικά ἐπίθετα δὲν σημαίνουσιν χονδρότητα πράγματος, καθὼς τὰ οὐσιασθηκάτων, ἀλλὰ λεπτότητα καὶ τρυφερότητα. διαιροῦνται δὲ εἰς δύο καταλήξεις, хонекъ, шенекъ, οἷον бѣлехонекъ, бѣлешенекъ, ἕνας πολλὰ λευκός. сладехонекъ, сладешенекъ, ἕνας πολλὰ γλυκὺς. Ὅλα τὰ τοιαῦτα τὸ περισσότερον ὑπερθετικοῦ βαθμοῦ δύναμιν ἔχουσι καὶ λαμβάνονται ἐν χρήσει μόνον εἰς τὰς ὀνομαστικάς πτώσεις.

Ὁ συγκριτικὸς βαθμὸς λαμβάνει μειωτικά διὰ τῆς προθέσεως - по - οἷον по κрѣпче, ὀλίγον στερεώτερα. попише, ὀλίγον ἢ συχώτερα. Τὰ δὲ εἰς ѡпѣ, μειωτικά ἐν τῷ συγκριτικῷ βαθμῷ αὐξάνουσιν, οἷον красновѡпѣ, κοκκινοειδέστερα.

Κ Ε Φ Α Λ. ΙΒ'ον.

Περὶ τῶν ἀρηθμητικῶν ὀνομάτων.

О числительныхъ именахъ.

Τὰ ἀρηθμητικά (числительные) διαιροῦνται εἰς πρωτότυπα (первообразныя) καὶ παράγωγα (производныя). Πρωτότυπα εἶναι, οἷον, одинъ, ἕνας. два, δύο. три, τρεῖς, четыре, τέσσαρες.

пять , *πέντε*. шесть , *ἕξ*. семь , *ἑπτὰ*. осмь , *ὀκτώ*.
 девять , *ἐννέα*. десять , *δέκα*, одиннадцать ,
ἑνδεκά. двенадцать , *δωδεκά*. тринадцать , *δε-
 κατρεῖς*. четырнадцать , *δεκατέσσαρες*. пятна-
 цать , *δεκαπέντε*. двадцать , *εἴκοσι*. тридцать ,
τριαῖντα. сорокъ , *σαράντα*. пятьдесятъ , *πενήντα*.
 шестьдесятъ , *ἑξήντα*. сто , *ἐκατόν*. двѣсти ,
διακόσιοι. тысяча , *χίλιοι*.

Παράγωγα εἶναι, *οἶον* первой , *πρῶτος*. второй ,
δεύτερος. третій , *τρίτος*. четвертой , *τέταρτος*.
 пятой , *πέμπτος*. шестой , *ἕκτος*. седьмой ,
ἑβδομος. осьмой , *ὀγδοος*. девятой , *ἔννατος*.
 десятой , *δέκατος*. одиннадцатой , *ἑνδέκατος*.
 тринадцатой , *δέκατος τρίτος*. сороковой , *τεσ-
 бараκοστός*. пятидесятой , *πεντηκοστός*. шеспи-
 десятой , *ἑξηκοστός*. семидесятой , *ἑβδομηκοσ-
 τός*. осьмидесятой , *ὀγδοηκοστός*. девяностовой , *ἡ
 δευήντη*. девяностовой , *ἐννενηκοστός*. сотой , *ἐκατοστός*.
 тысячной , *χιλιοστός*.

Ἀπὸ τὰ ἑνδεκά μέχρι τῶν δεκαεννέα τίθενται
παράγωγα μὲ τὴν προσηγορίαν τοῦ надесять , *οἶον*,
 первой надесять , *δέκατος πρῶτος*. второй на-
 десять , *δέκατος δεύτερος*. третій на-
 десять , *δέκατος τρίτος*, *καὶ τὰ ἑξῆς*. τὰ ὅποια μεταχειρί-
 ζονται *εἰς ἀξιολόγους καὶ μεγάλας ὑποθέσεις*, *ἢ
 ὑποκείμενα*, *καὶ εἰς ἀριθμούς μηνῶν*, *οἶον*, Лу-
 довикъ первый надесять , *Λουδοβίκος δέκατος
 πρῶτος*. (*καὶ ὅχι* одинадцатый *ἑνδέκατος*). Мая
 вторый надесять *число*, *Μαῖου δεκάτη δεύτερα*.
(ὅχι двенадцатый *δωδεκάτη*).

Τῶν πρωτοτύπων ἀντωνυμιῶν, τὸ μὲν одинъ, κλίνεται ὡς ἐπίθετον καὶ κατὰ τοὺς δύο ἀριθμοὺς, τὸ-δὲ два, три, четыре, καὶ τὸ полтора, ἐνά- μισον. полпрепя, δυόμισον. полдесята, ἐννεά- μισον. καὶ τ. λ. ὁμοίως оба, ἄμφω καὶ οἱ δύο. двое прѣе, τρεῖς. четверо, τέσσαρες. пятеро, πέντε, десятеро, δέκα, κλίνονται ὡς ἐπίθετα εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν τὰ δὲ λοιπὰ ὅλα, ὡς θηλυκὰ οὐσιαστικὰ τῆς τετάρτης κλίσεως εἰς Ἑνικὸν ἀριθμὸν. πλήν τοῦ сорокъ, καὶ сто, τὰ ὅποια καὶ εἰς πληθυντικὸν, ὡς ὀσιαστικὰ τῆς δευτέρας κλίσεως.

Единственное. Ἑνικὸς.

Мужеск. Ἀρσεν.	женск. Θηλ.	средн. οὐδ.
И. одинъ, ἕνας.	одна, μία.	одно, ἕνα.
Р. одного, ἐνός.	одной, μιᾶς.	одного, ἐνός.
Д. одному, ἐνὶ.	одной, μιᾷ.	одному, ἐνὶ.
В. одного, ἕναν.	одну, μίαν.	одно, ἕνα.
Т. однимъ, μὲ ἕναν.	одною, μὲ μίαν.	однимъ, μὲ ἕνα.
Π. на одномъ, εἰς ἕναν.	на одной, εἰς μίαν.	на одномъ, εἰς ἕνα.

Множ. Πλυθυν. (по всѣмъ родамъ).

И. одни, μερικοὶ αἱ, αἱ.
Р. однихъ, мерикῶν.
Д. однимъ, мерикοὶ, αἷς, οἷς.
В. однихъ, мерикοὺς, αἷς, αἱ.
Т. одними, μὲ мерикοὺς, αἷς, αἱ.
Π. однихъ, ἐς мерикοὺς, αἷς, αἱ.

Σημείωσαι, ὅτι τὸ ὀдинъ, ἐκλαμβάνεται πολλάκις καὶ ἀντὶ τοῦ, ἕνας, ὀνος, ὀνον, καὶ τὸ ἴδιον, οἶον, онъ ὀдинъ дома, ἐκεῖνος ἕνας ὀνος εἶναι-εἰς τὸ πῆτι. ὀдни женщины пришли, ὀνον αἰγυναῖκες ἦλθον. все ὀдно, ὀλον εἶναι τὸ ἴδιον.

Μножественное, Πληθυντικός.

Ἀρσεν. καὶ ἐδέτερον.

И. два, οἱ, τὰ δύο.	двѣ, αἱ δύο.
Р. двухъ, τῶν δύο.	двухъ.
Д. двумъ, τοῖς δυσί.	двумъ.
В. два, } τοὺς, τὰ δύο.	двѣ, } τὰς δύο.
З. двухъ, }	двухъ, }
Т. двумя, με τοὺς, τὰ δύο.	двѣмя, με τὰς δύο, двоими.
II. на двухъ, εἰς τοὺς, τὰ δύο.	двухъ, εἰς τὰς δύο, двоихъ.

Ὅτω κλίνονται καὶ τὸ πρὸς ὀба, ὀбойхъ, ἄρσεν, καὶ ἐδέτερον. обѣ, обѣихъ, θηλυκ. καὶ при, прехъ, чепверо, чепверыхъ.

Εδι. Ἐνικός.

Μнож. Πληθυνт.

Ἀρσεν. καὶ ἐδέτ. θηλυκ. κοινόν. πληθυνт.

И. полтора,	полупоры,	полупоры.
Р. полупора,	полупоры,	полупорымъ.
Д. полупору,	полупорой,	полупорымъ.
В. полтора,	полупорою,	полупорыми.
Т. полупорымъ,	полупорою,	полупорыми.
II. въ полупорѣ,	въ полупорой,	въ полупорыхъ.

Един. Ἑνὶς.

Множ. Πληθύντ.

Ἀρσεν. καὶ ἑδ.

ῥηλук.

πληθ. κοιν.

- И. полпрешья, полпрешьи. полупрешьи.
 Р. полупрешья, полпрешьи, полупрешьихъ.
 Д. полупрешью, полпрешьей, полупрешьямъ.
 В. полпрешья, полпрешьи, полупрешьи.
 Т. полупрешьемъ, полпрешьею, полупрешьями.
 П. полупрешья, полупрешья, полупрешьихъ.

Единственное, Ἑνὶς.

- И. пять, десять, двадцать, тридцать.
 Р. пяти, десяти, двадцати, тридцати.
 Д. пяти, десяти, двадцати, тридцати.
 В. пять, десять, двадцать, тридцать.
 Т. пятью, десятью, двадцатью, тридцатью.
 П. о пяти, десяти, о двадцати, о тридцати.

Τὸ σорокъ, девяносто, сто, κλίνονται κατὰ
 τὴν δευτέραν κλίβιν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων.

Единственное, Ἑνὶς.

- И. сорокъ, σαράντα. девяносто, Ἐνενήντα. сто, ἑκα-
 τὸν.
 Р. сорока, девяноста, ста.
 Д. сороку, девяносту, сту.
 В. сорокъ, девяносто, сто.
 Т. сорокомъ, девяностомъ, стомъ.
 П. о сорокъ, о девяностѣ, о стѣ.

Μножественное , Πληθυντικός.

И. сороки ,	девѣноспы ,	спа.
Р. сороковъ ,	девѣносповъ ,	сопъ.
Д. сорокамъ ,	девѣноспамъ ,	спамъ.
В. сороки ,	девѣноспы ,	спа.
Т. сороками ,	девѣноспами ,	спами.
Π. о сорокахъ ,	о девѣноспахъ ,	о спахъ.

Τὸ девѣпью , пѣпью , десятипью , πρέπει νὰ διαχωρίζεται ἀπὸ τοῦ девѣпью , пѣпью , десятипью , καὶ τὰ ἐξῆς. ἐπεὶ δὲ τὰ πρῶτα εἶναι ὀνόματα , Ὁργανικῆς πτώσεως , τὰ λοιπὰ δὲ Ἐπηρόδηματα , καθὰς , десятипью тысячами , με̐ δέκα χιλιάδες. де- сѣпъ разъ я къ вамъ приходилъ , δεκάκις ἤρχομουν πρὸς ἐοῦς. пѣпидесятъ , шестъпидесятъ , семь- десятипъ , κλίνονται , пѣпидесяти , τῶν πενήντα , шестидесяти , τῶν ἐξήντα. семидесяти , τῶν εβδομήντα. κ. τ. λ. двѣсти , τὰ διακόσια. при- спа , τὰ τριακόσια. чѣтыреста , τὰ τετρακόσια , κλίνονται , двухъ сопъ , τῶν διακοσίων. двумъ спамъ , τοῖς διακοσίοις. двумя спами , με̐ τὰ διακόσια. о двухъ спахъ , περὶ τῶν διακοσίων. пѣпъ сопъ , τὰ πεντακόσια , шестъ сопъ , τὰ ἑξακόσια κ. τ. λ. εἰς τὰς πλαγίας πτώσεις. пѣпъ сопъ , девѣпъ сопъ , пѣпью спами , девѣпью спами , о пѣпъ спахъ , о девѣпъ спахъ.

Κ Ε Φ Α Λ. Γ'ον.

Περὶ Ἀντωνυμιῶν.

Ο μῆστοκμενῖαχβ.

Αἱ ἀντωνυμίαι διαιροῦνται εἰς προτοτύπους καὶ παραγώγους. Πρωτότυποι εἶναι δεκατέσσαρες, οἷον, я, ἐγώ, мы, ἐσύ, онъ (*) αὐτός, самъ, ὁ ἴδιος. себя, τὸν ἑαυτὸν μου, μας, σου, σας, του, καὶ τῶν. иной, ἄλλος. кто, τίς, ποῖος. что, τί. пошъ, ἐκεῖνοι, δεικτικῶς. сей, οὗτος, чей, τίνος, копорый, кой, ὁ ὁποῖος, καὶ ποῖος. оный, ἐκεῖνος, ἀναφορικῶς. Παράγωγοι πέντε. мой, ἰδικὸς μου. пвой, ἰδικὸς σου, свой, ἰδικὸς του. нашъ, ἰδικὸς μας. вашъ, ἰδικὸς σας.

Ἐτι διαιροῦνται αἱ ἀντωνυμίαι εἰς Δεικτικὰς, (указательные) οἷον я, мы, онъ, самъ, сей, пошъ. Ἀναφορικὰς, (возносительные) οἷον, копорый, кой, оный, Ἀντιστροφους, (возвращительные) οἷον, себя, Ερωτηματικὰς, (вопросительные) οἷον, чей, кто, кой, копорый, καὶ κτητικὰς (припаяательные) οἷον, мой, пвой, свой, нашъ, вашъ. παρέπονται δὲ αὐταῖς πέντε, γένος, ἀριθμὸν, πρόσωπον, πῶσιν καὶ κλίσιν.

Γένη εἶναι πέντε. Ἀρσενικὸν, οἷον, самъ, сей, онъ, καὶ τ. λ. Θηλυκὸν, οἷον, сама, сѣя, она,

(*) Дѣлается καὶ ἐκεῖνος.

Οὐδέτερον, οἶον, само, сѣ, оно, κοινόν, οἶον,
 κпо, Ἐκαστον (всякое) οἶον, я, пы, себя.

Ἀριθμοὶ δύο, ἐνικός καὶ πληθυντικός.

Προσωπα τρία. πρῶτον. я, мы, δεύτερον, пы,
 вы, τρίτον. онъ, они.

Πτώσεις ἑπτὰ. Κλίσεις δὲ δύο.

Ἡ πρώτη κλίσις συνίσταται ἐκ τριῶν αὐτανυ-
 μιῶν. я, пы, себя, αἱ ὅποῖαι κλίνονται, ὡς ἂν
 τὰ οὐσιαστικὰ ὀνόματα.

Εἰς. Ἐνικός.

Μнож. Πληθυντ.

И. я, ἐγώ.

мы, ἡμεῖς.

Р. меня, ἐμοῦ.

насъ, ἡμῶν.

Д. миѢ, ἐμοὶ ἢ εἰ ἐμένα.

намъ, ἡμῖν εἰς ἡμᾶς.

В. меня, ἐμὲ.

насъ, ἡμᾶς.

З.

Т. мною, με ἐμένα.

нами, με ἡμᾶς.

Π. о миѢ, περὶ ἐμοῦ.

о насъ, περὶ ἡμῶν.

Εἰς. Ἐνικός.

Μнож. Πληθυνт.

И. пы, ἐσὺ.

вы, ὑμοῖς.

Р. шебя, σοῦ.

васъ, ὑμῶν.

Д. шебѢ, σοὶ.

вамъ, ὑμῖν εἰς ἐσᾶς.

В. шебя, ἐσέ.

васъ, ὑμᾶι ἐσᾶς.

З. пы, ᾧ ἐσὺ.

вы, ᾧ ἐσεῖς.

Т. побою, με ἐσέ.

вами, με ἐσᾶς.

Π. о шебѢ, περὶ σοῦ.

о васъ, περὶ ὑμῶν.

Εдинственное, Ἑνικός.

II.

Ρ. себя, τοῦ ἑαυτοῦ μου, σου, τοῦ, μας, σας, των.

Δ. себѣ, τῷ ἑαυτῷ μου, σου, του, μας, σας, των.

Β. себя, τὸν ἑαυτόν μου, σου, του, μας, σας, των.

З.

Τ. собою, με τὸν ἑαυτόν μου, σου, του, μας, σας, των.

Π. ο себѣ, περὶ τοῦ ἑαυτοῦ μου, σου, του, μας, σας, των.

Ἐπὶ πᾶσι πρέπει νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ἡ ἀντωνυμία себѣ, καθὼς καὶ ἡ свой λαμβάνονται καὶ εἰς τὰ τρία πρόσωπα καὶ εἰς τοὺς τρεῖς ἀριθμούς, οἶον, я ласкаю себя, κολακεύω τὸν ἑαυτόν μου, ἢ τοι ἐλπίζω. мы нежалѣешь себя, δὲν λυπεῖσαι τὸν ἑαυτόν σου. онъ себѣ прибыли ищешь, ἐκεῖνος πασχίζει νὰ κερδίῃ διὰ τὸν ἑαυτόν τον. я своихъ братьевъ люблю, ἀγαπῶ τοὺς ἀδελφούς μου. мы своихъ родителей почитаемъ, σεβόμεθα τοὺς γονεῖς μας. они своихъ родителей почитающъ, αὐτοὶ δὲ βονται τοὺς γονεῖς των. καὶ τ. λ.

Ἡ δευτέρα κλίσις περιέχει τὰς λοιπὰς ἀντωνυμίας, αἱ ὁποῖαι κλίνονται ὡς τὰ ἐπίθετα ὀνόματα.

Εдинственное. Ἑνικός.

II. онъ, αὐτός. она, αὐτή. оно, αὐτό.

Ρ. его, αὐτοῦ. ея, ей, αὐτῆς. его, αὐτοῦ.

Δ. ему, αὐτῷ. ей, αὐτῇ. ему, αὐτῷ.

В. его , αὐτόν. ее , αὐτήν. его , αὐτό.

З.

Т. имъ , με αὐτόν. ею , με αὐτήν. имъ , με αὐτό.

Π. о немъ , περὶ αὐτοῦ. о ней , περὶ αὐτῆς. о немъ ,
περὶ αὐτοῦ.

Μножественное , Πλυθυντικός.

И. они , αὐτοί. онѣ , αὐταί, αὐτά.

Р. ихъ , αὐτῶν.

Д. имъ , αὐτοῖς, αὐταῖς, ἢ εἰς αὐτοὺς, αὐτάς, αὐτά.

В. ихъ , αὐτοὺς, αὐτάς, αὐτά.

З.

Т. ими , με αὐτοὺς, αὐτάς, αὐτά.

Π. о нихъ , περὶ αὐτῶν.

Εдинственное , Ἐνικός.

И. самъ , ὁ ἴδιος. сама , ἡ ἴδια. само , τὸ ἴδιον.

Р. самая , τοῦ ἴδιον. самая , τῆς ἰδίας. самага , τοῦ
ἰδίου.

Д. самому , τῷ ἰδίῳ. самой , τῇ ἰδίᾳ. самому , τῷ ἰδίῳ.

В. самага , τὸν ἴδιον. самую , τὴν ἰδίαν. само , τὸ ἴδιον.

З.

Т. самимъ , με τὸν ἴδιον. самою , με τὴν ἰδίαν. самимъ ,
με τὸ ἴδιον.

Π. о самомъ , περὶ τοῦ ἰδίου. о самой , περὶ τῆς ἰδίας.
о самомъ , περὶ τοῦ ἰδίου.

Μножественное , Πληθυντικός.

И. сами , οἱ ἴδιοι, αἱ ἴδιαι, τὰ ἴδια.

Р. самихъ , τῶν ἰδίων.

Д. самимъ , τοῖς ἰδίοις, αἷς, οἷς, ἢ εἰς τοὺς ἰδίους, ας, α.

В. самими, τοὺς ἰδίους, ας, α.

З.

Т. самими, με τοὺς ἰδίους, ας, α.

Π. ο самихъ, περὶ τῶν ἰδίων.

Εдинственное, Ἐνικόс.

И. κπο, τίς, ἡ ποῖος, α. чпо, τί, ἡ ποῖον.

Р. кого, τίνος, ἡ ποίου, ας. чего, τίνος.

Д. кому, τίνι, ἡ εἰς ποῖον, αν. чему, τίνι.

В. кого, τίνα, ἡ ποῖον, αν. чпо, τὶ; ἡ ποῖον.

З.

Т. κѣмъ, με ποῖον, αν. чѣмъ, μετὶ, ἡ με ποῖον.

Π. ο комъ, περὶ τίνος. о чѣмъ, περὶ τίνος.

Εдинственное, Ἐνικόс.

И. πομъ, ἐκεῖνος. па, ἐκένη. πο, ἐκεῖνο.

Р. шого, ἐκεῖνου. поя, шой, ἐκένηс. шого, ἐκεῖνου.

Д. шому, ἐκεῖνω. шой, ἐкеῖνη. шому, ἐкеῖνω.

В. шого, ἐкеῖνον. шу, ἐкеῖνην. по, ἐкеῖνω.

З.

Т. шѣмъ, με ἐкеῖνον, шою, με ἐкеῖνην. шѣмъ, με ἐкеῖνο.

Π. о шомъ, περὶ ἐκεῖνου. о шой, περὶ ἐκένηс. о шомъ, περὶ ἐκεῖνου.

Μножественное, Πληθυντικόс.

И. шѣ, ἐκεῖνοι, вαι, ва.

Р. шѣхъ, ἐκεῖνων.

Д. шѣмъ, ἐкеῖνοис, вайс, воис. ἡ εἰς ἐкеῖνους, ας, α.

В. πῆχъ , ἐκείνους.

З.

Т. πῆμι , με ἐκείνους , ας , α.

Π. ο πῆχъ , περὶ ἐκείνων.

Единственное , Ἐνικός.

И. мой, ὁ ἰδικός μου. моя, ἡ ἰδική μου. моё, τὸ ἰδικόν μου.

Р. моего, τοῦ ἰδικοῦ μου. моя, τῆς ἰδικῆς μου. моего, τῷ ἰδικοῦ μου.

Д. моему, τῷ ἰδικῷ μου. моей, τῇ ἰδικῇ μου. моему, τῷ ἰδικῷ μου.

В. моего, τὸν ἰδικόν μου. мою, τὴν ἰδικήν μου. мое, τὸ ἰδικόν μου.

З.

Т. моимъ, με τὸν ἰδικόν μου. моею, με τὴν ἰδικήν μου. ἰδικόν μου.

Π. о моемъ, περὶ τοῦ ἰδικοῦ μου. о моей, περὶ τῆς ἰδικῆς μου. моемъ, περὶ τοῦ ἰδικοῦ μου.

Множественное , Πληθυντικός.

И. мои , οἱ ἰδιοὶ μου, αἱ ἰδικαὶ μου, τὰ δικά μου.

Р. моихъ , τῶν ἰδικῶν μου.

Д. моимъ , τοῖς ἰδιοῖς μου, ταῖς ἰδικαῖς μου, τὰ ἰδικὰ μου.

В. моихъ , τοὺς ἰδικοὺς μου, τὰς ἰδικὰς μου, τὰ ἰδικὰ μου.

Т. моими , με τοὺς ἰδικοὺς μου. τὰς ἰδικὰς , τὰ ἰδικὰ , μου.

Π. о моихъ , περὶ τῶν ἰδικῶν μου.

Οὕτω κλίνεται τὸ , πρῶν , своѣ , κοῖ.

Εдинственное. Ἑνικός.

М. нашъ, ὁ ἰδικὸς μας. наша, ἡ ἰδική μας, наше, τὸ ἰδικόν μας.

Р. нашего, τοῦ ἰδικέ μας. нашей, ей, τῆς ἰδικῆς μας. нашего, τοῦ ἰδικοῦ μας.

Д. нашему, τῷ ἰδικῷ μας. нашей, τῇ ἰδικῇ μας. нашему, τῷ ἰδικῷ μας.

В. нашего, τὸν ἰδικόν μας. нашу, τὴν ἰδικήν μας. наше, τὸ ἰδικόν μας.

З.

Т. нашимъ, με τὸν ἰδικόν μας. нашею, με τὴν ἰδικήν μας. нашимъ, με τὸ ἰδικόν μας.

Π. о нашемъ, περὶ τοῦ ἰδικέ μας. о нашей, περὶ τῆς ἰδικῆς μας. о нашемъ, περὶ τοῦ ἰδικοῦ μας.

Множественное, Πληθυντικός.

М. наши, οἱ ἰδικοί μας, αἱ ἰδικαὶ μας, τὰ ἰδικὰ μας.

Р. нашихъ, τῶν ἰδικῶν μας.

Д. нашимъ, τοῖς ἰδικοῖς μας, ταῖς ἰδικαῖς μας. τοῖς ἰδικοῖς μας.

В. нашихъ, и, τοὺς ἰδικούς μας, τὰς ἰδικαὶ μας, τὰ ἰδικά μας.

З.

Т. нашими, με τοὺς ἰδικούς μας, με τὰς ἰδικὰς μας. με τὰ ἰδικὰ μας.

Π. о нашихъ, περὶ τῶν ἰδικῶν μας.

Κατὰ τοῦτο κλίνονται καὶ τὸ вашъ, ὁ ἰδικὸς σας.

Περὶ ῥήματος καὶ περὶ διαιρέσεως αὐτοῦ.

О глаголѣ и о раздѣленіи его.

Τὸ ῥῆμα εἶναι μέρος λόγου κλιτὸν, τὸ ὁποῖον δεικνύει ἐνέργειαν, ἢ πάθος προσώπου, ἢ πράγματος. διαιρεῖται δὲ εἰς προσωπικὸν, (личный) καὶ ἀπρόσωπον, (безличный) ὁμαλὸν, (правильный) καὶ ἀνώμαλον (неправильный) πληρὲς, (полный), ἑλλειπῆς (неполный), καὶ δαψιλῆς. (изобилующій).

Τὸ προσωπικὸν λαμβάνει εἰς τοὺς δύο ἀριθμοὺς τρία πρόσωπα, οἷον пишу, γράφω, пишешь, γράφεις. пишешь, γράφει. пишемъ, γράφομεν. пишете, γράφετε, пишушь, γράφουν. Τὸ ἀπρόσωπον ἔν μόνον τρίτον πρόσωπον, οἷον, кажется, φαίνεται, говорятъ, λέγουσι.

Τὸ ὁμαλὸν δέχεται ὅλας τὰς ἐγκλίσεις, τοὺς χρόνους, τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς ἀριθμοὺς, καὶ εἰς τὸν σχηματισμὸν ἀκολουθεῖ τοὺς κοινούς κανόνας. Τὸ ἀνώμαλον κατὰ τοῦτο μὲ ἐκεῖνο δὲξομοιάζει, οἷον, ѣмъ, τρώω. пишу, πηγαίνω.

Τὸ πληρὲς ἔχει ὅλας τὰς ἐγκλίσεις, τοὺς χρόνους, τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς ἀριθμοὺς, καθὼς τὸ, φοлю, κεντῶ. Τὸ ἑλλειπῆς τὸ ἐναντεῖον ὑπερεῖται ἀπὸ αὐτὰ. πρέπει δὲ νὰ ἐξεύρωμεν, ὅτι τὰ ῥῆ-

ματα τῶν ῥώσεων εἶναι ὅλα ἐλλειπῇ. διότι, ἡ πα-
ρακείμενον μονοτελῇ, ἡ ἐντελῇ δὲν ἔχουν, ἡ ὑπερ-
συντέλικον, ἡ τὰ παραγόμενα ἐξ αὐτῶν.

Τὸ δασιλὲς λαμβάνει δύο διαφόρους καταλήξεις
εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν σημασίαν, οἶον, колеблю,
καὶ колебаю, κλονῶ. машу καὶ махаю, κουνῶ.
бѣгу καὶ бѣжу, φεύγω. ἀλλὰ ἀπὸ τὰ δασιλῇ
διαφέρουσι τὰ λεγόμενα Συνεχῇ (учащапельные),
τὰ ὅποια σημαίνουν καποῖαν ἔκτασιν καὶ συχνὴν
ἀκολουθήσιν ἐνεργείας, οἶον, бѣгу, бѣгаю, лечу,
лечу, πετῶ.

Ταῦτα δὲ πάντα τὰ ῥήματα ὑποδιαίρουνται εἰς
πρωτότυπα (первообразныя) καὶ παράγωγα (произ-
водныя). Πρωτότυπα εἶναι ἐκεῖνα ὅπου δὲν παρά-
γονται ἀπὸ κανένα ἄλλο μέρος λόγου, οἶον, знаю,
ἰξεύρω.

Παράγωγα εἶναι, ὅσα παράγονται ἀπὸ κανένα
μέρος λόγου, οἶον спрaнспвую, ξενιτεύομαι.

Τὰ πρωτότυπα καὶ παράγωγα γίνονται, ἡ ἀπλά
(простыя), ἡ σύνθετα (сложныя).

Τὰ ἀπλά συνίστανται αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ χωρὶς
προσθήκην τινὸς μέρος λόγου, οἶον, даю, δίδω.
τὰ σύνθετα συνίστανται ἐκ ῥήματος καὶ ἐκ τῶν
λοιπῶν μερῶν τοῦ λόγου, οἶον, благодарю,
εὐχαριστῶ. прославляю, δοξάζω καὶ τὰ λοιπὰ.

Περὶ τῶν παρεπομένων τῷ ῥήματι.

Παρέπονται τοῖς ῥήμασιν ἑπτὰ. Ἐγκλισις (на-
клоненіе), διάθεσις (залогъ) ἀριθμὸς (число),

πρόσωπον (лице) χρόνος (время), γένος (родъ)
καὶ συζυγία (спряжение).

Ἐγκλίσεις εἶναι τρεῖς. Ὀριστική (изъявительное)
οἶον, служу, δουλεύω. προστακτική, (повели-
тельное), οἶον, служи, δούλευε, ἀπαρέμφατος
(неокончательное), οἶον, служивъ, δουλεύειν.
Εὐχτικήν δὲν ἔχουσιν οἱ ῥῶσσοι. ἀλλ' ἀναπλη-
ροῦσι τὸν τόπον αὐτῆς μὲ τὴν προσθήκην τοῦ бы
συνδέσμου, οἶον, когда бы я зналъ, ἔταν ἐγὼ
ἤθελα ἱξεύρω. если бы я сказалъ, ἂν ἐγὼ ἤθελον
εἰπῶ.

Διαθέσεις ἔξ. ἐνεργητική (дѣйствительный),
παθητική (с�радапельный), ἀντίστροφος (воз-
вратный), ἀμοιβαία. (взаимный), ἐδετέρα (сред-
ний) καὶ κοινὴ (общій).

Ἡ ἐνεργητικὴ σημαίνει ἐνέργειαν, οἶον, δῖλαю,
κάμνω. Ἡ παθητικὴ πάθος, καὶ συνίσταται ἐκ
τῆς παθητικῆς μετοχῆς καὶ τοῦ ῥήματος есмь,
ἢ бываю, οἶον, сооружаеми есмь, οἰκοδομεῖται.
Ἡ ἀντίστροφος σημαίνει ἐνέργειαν, ἢ πάθος, τὰ
ὅποια συμβαίνουν εἰς τὸ ἴδιον πρόσωπον, ἀπὸ τὸ
ὅποῖον καὶ προέρχονται, συνίσταται δὲ ἐκ τοῦ
ἐνεργητικοῦ καὶ τοῦ μορίου ся, ἢ съ, οἶον, ла-
скаюсь, κολακίζομαι питаюсь, τρέφομαι. Ἡ
ἀμοιβαία παράγεται ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ, ἢ οὐδε-
τέρου ῥήματος μὲ τὴν προσθήκην τοῦ съ, ἢ ся,
καὶ σημαίνει ἀμοιβαίαν ἐνέργειαν δὺα προσώπων,
οἶον, ссорюсь, φιλονικῶ, μαλῶνω. дружусь, φι-
λιῶνομαι. Ἡ οὐδετέρα λαμβάνει κατάληξιν ἐνεργ-
ητικήν καὶ σημαίνει ἐνέργειαν, ἢ ὅποια ἔξ' ἐνὸς
εἰς ἄλλο πρῶγμα δὲν διαβαίνει, ὡς живу, ζῶ.

сплю, κοιμοῦμαι. Ἡ κοινὴ λήγει εἰς сь, ἢ ся, καὶ ἔχει σημασίαν ἐνεργητικοῦ ἐν ταυτῷ καὶ οὐδετέρου ῥήματος, ὡς боюсь, φοβοῦμαι, κлянусь, ὀμνῶ.

Ἀριθμοὶ δὲ δύο ἐνικός (единственный), οἷον говорю, λέγω, πληθυντικός (множественное), οἷον говорилъ, λέγομεν.

Πρόσωπα τρία. πρῶτον, пишу, γράφω, δεύτερον, пишешь, γράφεις. τρίτον пишешь, γράφει.

Χρόνοι δέκα ὁκτὼ δηλ., ἅπλοи καὶ δύο σύνθετοι. Ἐκ μὲν τῶν ἁπλῶν εἶναι. 1) Ὁ ἐνεστώς, (на-споящее). бросаю, ῥίπτω. 2) Ὁ παρατατικός (прошедшее несовершенное) бросалъ, ἔρριπτον. 3) Ὁ παρακείμενος (прошедшее однократное). бросилъ, ἔριφα. (*) 4) Ὁ πρῶτος ὑπερσυντέλικος (давнепрошедшее первое) бросывалъ. εἶχα ῥίψει. 5) Ὁ δεύτερος ὑπερσυντέλικος (давнепрошедшее второе). бывало бросалъ, εἶχα ἔρριμένον. 6) Ὁ τρίτος ὑπερσυντέλικος (давнепрошедшее третье). бывало брасывалъ (**). εἶχα προωλλοῦ ἔρριμένον 7) Ὁ ἀόριστος μέλλων (будущее неопределенное) спану ἢ буду бросашъ, θέλει ῥίπτω. 8) Ὁ ὠρισμένος, ἢ μονοτελής μέλλων (будущее однократное) брошу, θέλει ῥίψω. Ἐκ δὲ τῶν συνθέτων. 9) Ὁ ἐντελής παροχήμενος (прошедшее

(*) Εἰς τὴν ἔκφρασιν τοῦ Παρακειμένου χρόνου τῶν Ῥωσικῶν ῥημάτων, ὅπου ὑπεροῖνται τοῦ ἐντελ. Παρακειμένου θέλει μεταχειρισθούμεν τὸν ἰδικόνμας Ἀόριστον πρὸς εὐκολωτέραν κατὰληψιν Ἐπειδὴ καὶ παρ' ἡμῶν δὲν εἶναι τὴν σήμερον εἰς χρῆσιν ὁ παρακείμενος

(**) Τὸ πρὸ πολλοῦ, δι' ἑλλειψιν ἐδικονῶμας τοιοῦτον χρόνον.

совершенное) написать, ἔγραψα. 10) Ὁ ἐντελής μέλλων (будущее совершенное.) напишу θέλει γράψω.

Σημείωσαι, ὅτι ὁ ἐντελής Παρωχούμενος καὶ μέλλον γίνεται προστιθεμένης πάντοτε προθέσεως τινός ἐπειδὴ, ὅταν τὰ ἀπλὰ ῥήματα δέχονται πρόθεσιν εἰς τὸν παρατατικὸν ἐναποπληροῦσι μὲ τέτοιον τρόπον τὸ ἐλειπὲς τοῦ ἐντελοῦς Παρωχημένου ὅταν δὲ πάλιν λαμβάνουσιν ἐκείνην εἰς τὸν ἐνεσῶτα, τὸν μεταβάλλουσιν εἰς ἐντελῇ μέλλοντα, οἶον, владѣю, κυριεύω, ἐξουσιάζω (ἐνεσῶς) владѣль, (παρατατικ.) завладѣль, (Παρυχ. ἐντελ.) завладѣю, (μελλ. ἐντελ.) καὶ καθ' ἐξῆς.

Γένη εἶναι τρία εἰς τοὺς παρωχημένους χρόνους τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ. ἀρσενικόν. писалъ, ἔγραψε θηλυκόν, писала, εἰδέτερον, писало.

Συζυγίαι δύο. Τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ τῆς πρώτης συζυγίας λήγει εἰς-ешь. τῆς δευτέρας εἰς-ишь-ὅθεν τὰ ῥήματα γνωρίζονται ποίας συζυγίας εἶναι ἐκ τῆς καταλήξεως τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ. ἀλλὰ πρὸς ἐντελεστέραν κατάληψιν ἰδίους περὶ τούτους καιónας, ἐκτιθέμεν.

Κανόνες περὶ τῶν συζυγιῶν τῶν ῥημάτων.

Τὰ ῥήματα, ὅπου λήγουσιν εἰς-ю-καὶ πρὸ τούτου ἔχουσι φωνῆν, εἶναι τῆς πρώτης συζυγίας. π. χ. думаю, στοχάζομαι, думаешь, στοχάζεσαι. желѣю, κυτρινίζω, желѣишь, κυτρινίζεις κ. τ. λ. πλὴν τοῦ клею, κολλῶ, клеишь, κολλᾷς. дою,

ἄρμέγω, доишь, ἄρμέγεις, крою, κούπτω, χάριζω, кроишь. покою, ἡσυχάζω, покоишь. спою, στέκομαι, споишь. двою, διπλασιάζω, двоишь. спрою, κατασκευάζω, спроишь, τὰ ὅσωτα εἶναι τῆς δευτέρας συζυγίας.

Τὰ λήγοντα εἰς-бу-ву-гу-δυ-зу-κυ-ну-пу-ρυ-су-пу εἶναι τῆς πρώτης συζυγίας, οἶον, гребу, κοπιλατῶ, гребешь, зову, καλῶ, зовешь, сперегу, φυλάττω, сперегешь. веду, ἄγω, ведешь, везу, φέρω δι' ἑμαῶς, везешь, сѣку, κόπτω, сѣчешь. пахну, βρωμῶ, пахнешь. жну, θερίζω, жнешь. тпру, τρίβω, прешь. сосу, βυζάνω, сосешь. чпу, ἀναγινώσκω, чпешь. Ἐξαιροῦνται, бѣгу, φεύγω, бѣжишь, чпу, τιμῶ, чпишь ὁμοίως καὶ τὰ λήγοντα εἰς врежду, βλάπτω, вредишь. бвждѹ, δυσυχῶ, бѣдишь. ἀλλὰ τὸ спражду, πάσχω, κάμνει, спраждешь.*

Τὰ λήγοντα ῥήματα εἰς-ю-καὶ πρὸ τούτου ἔχοντα σύμφωνον ἀνήκουσιν. εἰς τὴν δευτέραν συζυγίαν, οἶον, киплю, βράζω, кипишь. давяю, πνίγω, давишь. ломаю, τζακίζω, ломишь, καὶ τ. λ. Ἐξαιροῦνται, дремлю. νυστάζω, дремляшь. клеплю, σπρώχνω, κτυπῶ, κлеплешь. мѣлю, λεπταίνω, κομματιάζω, мѣлешь. зыблю, σαλεύω, зыблешь. колѣблю, κλονῶ, колеблешь, зоблю, мабῶ, зоблешь. колю, κεντῶ, колешь. полю, ἐκσπῶ, ἐκρῥιζάνω, полешь. капаю, σταζω, каплешь. щипаю, τξιμῶ, щиплешь.

Τὰ λήγοντα εἰς-жу-чу-шу-шу-εἶναι τῆς δευτέρας συζυγίας, οἶον, вижу, βλέπω, видишь. сижу. κάθομαι, сидишь. верчу, зρέφω, вертишь,

πλάчу , πληρώνω , платишь . σπῆшу , ἀγωνίζομαι ,
 σπῆσιшь . μῆшу , ἐκδικῶ , мспишь . Ἐξαιρούνται
 брызжу , ραντίζω , брызжешь . ρжу , σκουριάζω ,
 ρжешь . γложу , ξοκανίζω , γложешь . кажу , δείχνω ,
 кажешь . лижу , γλύφω , лижешь . мажу , ἀλείφω
 мажешь . ρῆжу , κόπτω , ρῆжешь . хохочу , χαχά-
 νίζω , γελῶ , хохочешь . плачу , κλαίω , плачешь .
 вяжу , δένω , вяжешь . свищу , συρίζω , свищешь .
 нижу , ἀρμαθιάζω , нижешь . ὅμως πρὸ τοῦ νὰ
 ἐκθέσωμεν (ἐκεῖνον) τὸν σχηματισμὸν τῶν ῥημάτων
 есмь καὶ бываю , ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν πρῶτον
 βοηθεῖ εἰς τοὺς ἐνεστώτας , παρακειμένους καὶ
 μέλλοντας , τὸ δὲ δεύτερον εἰς τοὺς ὑπερσυντέ-
 λικους .

Глаголь вспомогашельный Е с м ь .

ῥημα βοηθητικὸν εἶμαι .

ИЗЪЯВИТЕЛЬНОЕ НАКЛОНЕНИЕ , Ὀριστικὴ ἔγκλισις .

Настоящее , Ἐνεστώς .

Един . Ἐνικ .

Множ . Πληθυνт .

я есмь , εἶμαι .

мы есмьмы , εἴμεθα .

ты еси , εἶσθα .

вы есπε , εἶσθε .

онъ

она

оно

} естъ , εἶναι .

они

онѣ

} сущь , εἶναι .

Τὸν ἄνωθεν χρόνον εἰς τὰς συνθέσεις μόνον μεταχειρίζονται καὶ ὅχι εἰς τὴν ὁμιλίαν. πλην τοῦ εσπ̃.

Прошедшее совершенное, Παρωχήμενος ἐντελής.

Един. Ἑνικ.

Μнож. Πληθυνт.

я былъ, ла, ло, ἤμουν.	мы были, ἤμασθαν.
ты былъ, ла, ло, ἤσουν.	вы были, ἤσθαν.
онъ былъ, }	они } были, ἤταν.
она была, }	онѣ }
оно было, }	

Будущее, Μέλλων.

Един. Ἑνικ.

Μнож. Πληθυνт.

я буду, θέλει εἶμαι.	мыбудемъ, θέλει εἶμεσθε.
ты будешь, θέλει εἶσαι.	вы будете, θέλει εἶσθε.
онъ } будешь, θέλει εἶναι.	они } будешь, θέλει εἶναι.
она }	онѣ }
оно }	

НАКЛОНЕНИЕ ПОВЕЛИТЕЛЬНОЕ, Ἑγκλισις προσ-
τακτικῇ.

Един. Ἑνικ.

Μнож. Πληθυνт.

ты будь, ἄς εἶσαι.	будемъ мы, ἄς εἶμεθα.
онъ } будь }	вы будьте, ἄς εἶσθε.
она } ἢ пусп̃ }	они будьте }
оно } будешь }	ἢ пусп̃ }
	онѣ будешь }

НАКЛОНЕНИЕ НЕОКОНЧАТЕЛЬНОЕ, Ἀπαρέμφατος
быть, *να εἶμαι, να εἶσαι, να εἶναι.*

ПРИЧАСТИЕ, Μετοχή.

Настоя. *Ενεστ.* сущій, ая, ее, *ὄν, ἔσα, ὄν (τοῦτο εἶναι ἄχριστον, ἔξω εἰς ἄλλην ἔνοиαν.)*

Прошед. *Παρωχ.* бывшій, ая, ее, *ὅστις, ἥτις, ὅπερ ἦτον.*

Будущ. *Μέλ.* будущій, ая, ее, *ὁ ἐσόμενος, η.ον.*

ДѢПРИЧАСТИЕ, Ἀπαρεμφατική μετοχή.

Настоящ. *Ἐνεστ.* будучи, } *ὄντας.*
Прошед. *Παρωχ.* бывшій, ἢ бывъ, }

ῥῆμα Βοηθητικὸν, бываю.

Τοῦτο σημαίνει καὶ γίνομαι, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἶμαι. διὰ τοῦτο καὶ δὲν εἶναι χρεῖα νὰ τὸ ἐκφράζομεν πάλιν διὰ τοῦ αὐτοῦ, ὡς δῆλον.

Настоящее, *Ἐνεστώς.*

Един. *Ἐνικ.*

Множ. *Πληθυντ.*

я бываю.

мы бываемъ.

ты бываешь.

вы бываеѣте.

онъ

они

она

онѣ

оно

} бываеѣтъ.

} бываюѣтъ.

Прошедшее, Παράτατος.

Един. 'Ενικ.

Множ. Πληθυντ.

я } бывалъ , ла , ло.
 мы }
 оцъ бывалъ.
 она бывала.
 оно бывало.

мы }
 вы } бывали.
 они }
 онѣ }

Давнопрошедшее, 'Υπερπρότελος.

Един. 'Ενικ.

Множ. Πληθυντ.

я } бывывалъ , ла , ло.
 мы }
 оцъ бывывалъ.
 она бывывала.
 оно бывывало.

мы }
 вы } бывывали.
 они }
 онѣ }

НАКЛОНЕНИЕ ПОВЕЛИТЕЛЬНОЕ, 'Εγκλις προστακτικῆς.

Един. 'Ενικ.

Множ. Πληθυντ.

ты бывай.
 онъ } бывай
 она } ѣ пусть
 оно } бываетъ.

вы бывайте.
 они } бываете
 онѣ } пусть
 онѣ } бываютъ.

НАКЛОНЕНИЕ НЕ ОКОНЧАТЕЛЬНОЕ, 'Απαρέμ-
φатος.

Настоящ. 'Ενεστ. бывать.

Давнопрошед. 'Υπερσ. бывывають.

ΠΡΙΧΑΣΤΙΕ , Μετοχή.

Наст. Ἔνεστ. бывающий , ая , еε.

Προш. Παράτ. бывавший , ая , еε.

ΔΕΠΡΙΧΑΣΤΙΕ , Ἀπαρεμφατικὴ Μετοχή.

Наст. Ἔνεστ. бывал.

Κ Ε Φ Α Λ. ΙΕ'ον.

Περὶ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν
ῥημάτων.

Ο πρώτῳ спряженіи глаголовъ.

Ἔἰς τὴν πρώτην συζυγίαν σχηματίζονται ὅλα τὰ ἁπλὰ καὶ σύνθετα ἐνεργητικὰ , τὰ ἀντίστροφα , οὐδέτερα , ἀμοιβαῖα καὶ κοινὰ ῥήματα , ὅπου λήγουσιν : βλέπε εἰς φύλλον 47: εἶον охаю, ἀναστενάξω, охаешь плыву, плέω, плывешь καὶ τὰ λοιπὰ.

Дѣйствительнаго залога.

Ἐνεργητικῆς διαθέσεως.

ИЗЪЯВИТЕЛЬНОЕ НАКЛОНЕНИЕ , Ἑγκλίσις ὀριστικῆ.

Настоящее , Ἐνεστῶς.

Εἰς. Ἐνκ.

Μнож. Πληθυντ.

я двигаю , κινῶ.

мы двигаемъ , κινοῦμεν.

ты двигаешь , κινεῖς.

вы двигаете , κινεῖτε.

онъ , она , оно , дви-
гаемъ , κινεῖ.

они , онῆ , двигаютъ , κινουσι.

Прошедшее неопредѣленное, *Παρατατικός*.

Един. *Ἔνιχ.*

Множ. *Πληθυντ.*

я двигаль, ла, ло, <i>ἐκί- νοῦσα.</i>	мы двигали, <i>ἐκινού- σαμεν.</i>
ты двигаль, ла, ло, <i>ἐκί- νοῦσες.</i>	вы двигали, <i>ἐκινού- σατε.</i>
онъ двигаль, } <i>ἐκινόυσε.</i>	они } двигали, <i>ἐκί- ноῦσαν.</i>
она двигала, }	онѣ }
оно двигало }	

Прошедшее однократное, *Παρακείμενος*.

Един. *Ἔνιχ.*

Множ. *Πληθυντ.*

я двинуль, ла, ло, <i>ἐκί- νησα (*).</i>	мы двинули, <i>ἐκίνη- σαμεν.</i>
ты двинуль, ла, ло, <i>ἐκί- νησες.</i>	вы двинули, <i>ἐκίνη- σατε.</i>
онъ двинуль, } <i>ἐκίνησε.</i>	они двинули, } <i>ἐκίνη- σαν.</i>
она двинула, }	онѣ двинули, }
оно двинуло, }	

Давнопрошедшее первое, *Ἰσπερδυντέλικος πρώτος*.

Един. *Ἔνιχ.*

Множ. *Πληθυντ.*

я двигиваль, ла, ло, <i>εἶχα κινήσει.</i>	мы двигивали, <i>εἶχαμεν κινήσει.</i>
ты двигиваль, ла, ло, <i>εἶχες κινήσει.</i>	вы двигивали, <i>εἶχατε κί- νήσει.</i>
онъ двигиваль, } <i>εἶχε κί- νησει.</i>	они } двигивали, <i>εἶχαν κινήσει.</i>
она двигивала, }	онѣ }
оно двигивало, }	

(*) Ἀόριστος ἀντὶ παρακειμένου, ὡς προείπομεν.

Давнопрошедшее впорое , Ὑπερβ. δεύτερος.

Единственное , Ἐνικός.

я	$\left\{ \begin{array}{l} \text{бы-} \\ \text{ва-} \\ \text{ло.} \end{array} \right.$	двигаль, ла, ло, εἶχαμεν κινημένον, νην,
пы		νον, νους.
онъ		двигаль, ла, ло, εἶχες, κινημένον, νην, νον.
она		двигаль, εἶχε κινημένον, νην, νον,
оно	$\left\{ \begin{array}{l} \text{двигала,} \\ \text{двигало,} \end{array} \right.$	νους, νας, να, καὶ τ. λ.

Множественное , Πλυθυντικός.

мы	$\left\{ \begin{array}{l} \text{бывало} \\ \text{двиги-} \\ \text{вали.} \end{array} \right.$	εἶχαμεν κινημένον, νην, νον.
вы		εἶχετε κινημένον, νην, νον.
они		εἶχον κινημένον, νην, νον.
онѣ		

Давнопрошедшее претіе , Ὑπερβунт. τρίτος.

Единственное , Ἐνικός.

я	$\left\{ \begin{array}{l} \text{бы-} \\ \text{ва-} \\ \text{ло.} \end{array} \right.$	двигиваль, ла, ло. εἶχα πρόπολλε κινη-
пы		μένον, νην, νον.
онъ		двигивиль, ла, ло. εἶχες πρόπολλε κι-
она		νημένον, νην.
оно	$\left\{ \begin{array}{l} \text{двигиваль, ла,} \\ \text{двигивала,} \\ \text{двигивало,} \end{array} \right.$	εἶχον προπολλοῦ κινη-
		νόμενον, νην.

Множественное , Πληθυντικός.

мы	$\left\{ \begin{array}{l} \text{бывало} \\ \text{двиги-} \\ \text{вали.} \end{array} \right.$	εἶχαμεν προπολλοῦ κινημένον, νην
вы		(καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἄνωθεν καθ’
они		ὅλα τὰ γένη καὶ ἀριθμούς.)
онѣ		

Будущее неопред. *Μέλλον ἀόριστος.*

Единственное, *Ἐνικός.*

я буду	} двигать. }	} <i>θέλει κινῶ.</i>
ты будешь		
онъ } будешь		
она } будешь		
оно } будешь		
		<i>θέλει κινεῖς.</i>
		<i>θέλει κινεῖ.</i>

Множественное, *Πληθυντικός.*

мы будемъ	} двигать. }	} <i>θέλει κινούμεν.</i>
вы будете		
они } будутъ		
онѢ } будутъ		
		<i>θέλει κινεῖται.</i>
		<i>θέλει κινοῦν.</i>

Будущее однократное, *Μέλλον ὠρισμένος.*

Един. *Ἐνικ.*

Множ. *Πληθυνт.*

я двину, <i>θέλει κινήσω.</i>	} мы двинемъ, <i>θέλει κινή-</i>	} <i>σωμεν.</i>
ты двинешь, <i>θέλει κινήσεις.</i>		
онъ, она, оно, двинешь, <i>θέλει κινήσει.</i>		
	они, онѢ, двинутъ, <i>θέλει κινήσουν.</i>	

НАКЛОНЕНИЕ ПОВЕЛИТЕЛЬНОЕ, *Ἐγκλισις προστακτική.*

Настоящее, *Ἐνεσῶς.*

Един. *Ἐνικ.*

Множ. *Πληθυνт.*

ты двигай, <i>κίνη.</i>	} <i>ἄς κιν.</i>	} вы двигайте, <i>κινεῖτε.</i>
онъ } двигай		
она } <i>ἢ</i> пусть		
оно } двигаетъ.		
	они } двигайте	} <i>ἄς κινοῦν.</i>
	онѢ } <i>ἢ</i> пусть	
	двигаютъ.	

Будущее однократн. *Μέλλον ὄρισμένος.*

Един. *Ἐνικ.*

Множ. *Πληθυντ.*

ямы двинь, *κίνησε.*

онъ { двинь } *ἄς κινή*
она { ἢ пускай } *σῃ.*
оно { двинешъ. }

вы двиньте, *κινήσετε.*

они { двиньте } *ἄς κί-*
{ ἢ пускай } *νήσουν.*
онѣ { двинушь. }

Наклоненіе неокончателное, *Ἀπαρέμφατος.*

Настп. *ἐνεστ.* двигаѣть, *νακινῶ, ης, η. ἔμειν, ἦτε, ἔν.*

Однократн. *Παρακ.* двинѣшь, *νὰ νικήσω, σης, σῃ.*

Сомнитель. *Ἀμφ.* двигиваѣть, *νὰ εἶχε κινήσω, ης η.*

ПРИЧАСТІЕ, *Μετοχή.*

Настоящ. *Ενεσ.* двигающій, шая, шее, } *ὁ κινῶν ἢ*
Прошедшее, несовер. *Παρατ.* двига- } *κινούσα*
вшій, ая, ее. } *τὸ κινούν.*

Прошедшее однократное, *Παρακείμενος.*

Двигнувшій, шая, шее, *ἐκείνος, η, ο, ὅπου ἐκίνησε.*

Давнопрошед. *Ἵπερδυντέλ.*

Двигивавшій, шая, шее, *ἐκεῖνος, η, ο, ὅπου*
εἶχε κινήσει.

ДВѢПРИЧАСТІЕ, *Ἀπαρέμφατικὴ Μετοχή.*

Настоящ. *Ἐνεσ.* двигая,

Прошедшее неопр. *Παρατ.* двигаѣъ, } *κινῶντας.*
двигавши,

Прошед. одно. *Παραχ.* двинувъ, двинувши, *ὅταν ἐκίνησε.*

Давнопрошедшее. *ῥωερουνт.* двигивавъ, вши, *ὅταν εἶχε κινήσει.*

Залога спрадасельнаго

Παθητικῆς διαθέσεως.

НАКЛОНЕНИЕ ИЗЪЯВИТЕЛЬНОЕ, *ῥεγκлесις ὀρισικῆς*

Настоящее, *ῥεнесῶς.*

Един. *ῥενη.*

Множ. *Πληθυν.*

я двигаемъ, а, о, <i>κινούμαι.</i>	мы	двигаемъ	<i>κινούμεθα.</i>
вы двигаемъ, а, о, <i>κινεῖσθε.</i>	вы	гае-	<i>κινεῖσθε.</i>
они двигаемъ, <i>οἱ</i>	они		
она двигаема, <i>κινεῖται.</i>	онѣ	мы.	<i>κινούνται.</i>
оно двигаемо, <i>κινεῖται.</i>			

ῥενοῖται το βοηθητικὸν есмь, еси, еспѣ, *ἢ τὸ* бываю, бываешь, бываешь, *καὶ τ. λ.*

Прошедшее несовер. *Παρατατικ.*

Един. *ῥενη.*

Множ. *Πληθυνт.*

я былъ	двиганъ	<i>ἐκινούμαν.</i>	мы	были	<i>ἐκινούμασθον.</i>
вы а, о,	ганъ.	<i>ἐκινούσαν.</i>	вы	двиганъ.	<i>ἐκινούσθον.</i>
они былъ двиганъ,	<i>ἐκινούσαν.</i>	они	ганъ.		
она была двигана,	<i>ἐκινούσαν.</i>	онѣ			<i>ἐκινένταν.</i>
оно было двигано,	<i>ἐκινούσαν.</i>				

Прошедшее однократно, *Παρακείμενος*.

Един. *Ἐνικ.*

Множ. *Πληθυνт.*

я	{	быль,	{	двинушь,	<i>ἐκινήθην.</i>						
ты	{	ла, ло,	{	та, то,	<i>ἐκινήθης.</i>						
онъ	быль	двинушь,	{	мы	{	были	{	<i>ἐκινήθημεν.</i>			
она	была	двинуша,	{	нѣ-	вы	{	двину-	{	<i>ἐκινήθητε.</i>		
оно	было	двинушо,	{	ѣн.	они	{	онѣ	{	ты.	{	<i>ἐκινήθησαν.</i>

Давнопрошед. перв. *ὑπερβυτελ. πρῶτος.*

Един. *Ἐνικ.*

Множ. *Πληθυνт.*

я	{	быль	{	двиги-	<i>εἶχα</i>	мы	{	были	<i>εἶχομεν</i>	
ты		ла, ло,		ванъ,	<i>κινήθῃ.</i>			вы	двиги-	<i>κινήθῃ.</i>
				на, но,	<i>εἶχες</i>	они		ги-	<i>εἶχετε</i>	
					<i>κινήθῃ.</i>				<i>κινήθῃ.</i>	
онъ	{	быль,	{	двиги-	<i>εἶχε</i>	онѣ	{	ва-	<i>εἶχον</i>	
она		была,		ванъ,	<i>κινήθῃ.</i>					
оно		было,		на, но,	<i>κινήθῃ.</i>				ны.	<i>κινήθῃ.</i>

Давнопрошедш. втор. *ὑπερβυт. δεύτερος.*

Единственное, *Ἐνικός.*

я	бываль,	{	двиганъ	{	<i>ἦμουν κινημένος,</i>
ты	ла, ло,	{	на, но,	{	<i>ἦσουν κινημένος,</i>
онъ	бываль	двиганъ,	{		
она	бывала	двигана,	{	<i>ἦτον κινημένος.</i>	
оно	бывало	двигано,	{		

νῃ, νον.

Μножественное, Πληθυντικός.

мы	{	бы-	двиганы.	{	ἤμασθαι κινημένοι,	{	ναι, να.
вы		ва-			ἤσθαι κινημένοι,		
они		ли.			ἦσαν κινημένοι.		
онѣ							

Давнопрошедшее πρεπιθε. Ὑπερβ. τρίτος.

Единственное, Ἐνικός.

я	{	бываль,	{	двигань,	{	ἤμουν προπολλῶ κινημένος,
ты		ла, ло,		на, но,		ἤδουν προπολλῶ κινημένος,
онѣ		бываль		двигивань,		ἦτον προπολλῶ κινη-
она		бывала		двигивана,		μένος, νη, νον.
оно		бывало		двигавано,		

Μножественное, Πληθυντικός.

мы	{	бывали	{	ἤμασθαι πρὸ πολλῶ κινημένοι,
вы				αι, α.
они		двигиваны.		ἤσθαι (καὶ τὰ ἑξῆς.)
онѣ				

Будущее неопредѣленное, Μελλων ἀόριστος.

Единственное, Ἐνικός.

я	буду	двигань,	на, но,	θέλει κινούμαι.
ты	будешь	двигань,	на, но,	θέλει κινεῖσαι.
онѣ	будешь	двигань,	{	θέλει κινεῖται.
она	будешь	двигана,		
оно	будешь	двигано,		

Μножественное , Πληθυντικός.

мы будемъ ,	} двитаны. {	} θέλει κινούμεθα.
вы будете ,		
они } будущъ ,		
онѣ }		
		θέλει κινείσθε.
		θέλει κινούνται.

Будущее однократн. Μέλλον ὡρισμένος.

Едиственное , Ἐνικός.

я буду двинушь ,	} двинушь ,	} θέλει κινήθῃ.
ты будешь двинушь ,		
онъ } будешь ,		
она } будешь ,		
оно } будешь ,	} двинуша ,	} θέλει κινήθῃ.
	} двинушо ,	

Μножественное , Πληθυντικός.

мы будемъ ,	} двинушы ,	} θέλει κινήθοῦμεν.
вы будете ,		
они } будущъ ,		
онѣ }		
		θέλει κινήθῃται ,
		θέλει κινήθουν .

Наклонение повелительное , Ἑγκλισις Προβ-
τακτική.

Настоящее , Ἐνεσῶς.

Едиственное , Ἐνικός.

пускай	{ я буду	} дви-	{ ἄς κινῶμαι.	
	{ ты будешь ,			} гаемъ { ἄς κινήσῃται.
	{ онъ, она, оно, будешь }			

Множественное , Πληθυντικός.

пускай $\left\{ \begin{array}{l} \text{мы будемъ,} \\ \text{вы будете ,} \\ \text{они, онѢ, будущъ,} \end{array} \right\}$ двига- $\left\{ \begin{array}{l} \text{ᾗς κινώμεθα.} \\ \text{ᾗς κινῆσθε.} \\ \text{ᾗς κινῶνται.} \end{array} \right.$ емы.

Будущее непредел. Μέλλ. αόριστος.

Единственное. 'Ενικός.

пускай $\left\{ \begin{array}{l} \text{я буду} \\ \text{ты будешь} \\ \text{онъ, а, о, будешь,} \end{array} \right\}$ два- $\left\{ \begin{array}{l} \text{ᾗς κινήσῃ.} \\ \text{ᾗς κινήσῃς.} \\ \text{ᾗς κινήσῃ.} \end{array} \right.$ ганъ, на, но,

Множественное , Πληθυντικός.

пускай $\left\{ \begin{array}{l} \text{мы будемъ} \\ \text{вы будете} \\ \text{они } \left\{ \begin{array}{l} \text{будущъ,} \\ \text{онѢ} \end{array} \right\} \end{array} \right\}$ двига- $\left\{ \begin{array}{l} \text{ᾗς κινήσῃμεν.} \\ \text{ᾗς κινήσῃτε.} \\ \text{ᾗς κινήσῃν.} \end{array} \right.$ ны.

Будущее однокрапн. Μέλλ. ὀρισμένος.

Единственное , 'Ενικός.

пускай $\left\{ \begin{array}{l} \text{я буду} \\ \text{ты будешь ,} \\ \text{онъ, она, оно ,} \end{array} \right\}$ дви- $\left\{ \begin{array}{l} \text{ᾗς κινήσῃ.} \\ \text{ᾗς κινήσῃς.} \\ \text{ᾗς κινήσῃ.} \end{array} \right.$ нуть, ша, по,

Множественное , Πληθυντικός.

пускай $\left\{ \begin{array}{l} \text{мы будемъ} \\ \text{вы будете} \\ \text{они } \left\{ \begin{array}{l} \text{будущъ,} \\ \text{онѢ} \end{array} \right\} \end{array} \right\}$ двину- $\left\{ \begin{array}{l} \text{ᾗς κινήσῃμεν.} \\ \text{ᾗς κινήσῃτε.} \\ \text{καὶ τ. λ.} \end{array} \right.$ пы.

НАКЛОНЕНИЕ НЕОКОНЧАТЕЛЬНОЕ, Ἀπαρέμφατος.

Настоящ. Ἐνεσ. быть двигаему, ой, *νακινῆμαι,σαι, ται, ἔμεθα, νῆσθε, κ. т. л.*

Неопред. Παρατ. быть двигану, ой, *να ἐκινῶ-μουν, σουν, νεῖτο, κ. т. л.*

Однокр. Παρακ. быть двигнупу, ой, *να κινηθῶ κинηθῆς, θῆ.*

Суммѣн. Ἀμφ. быть двигану, ой, *να εἶχε κинη-θῶ, θῆς θῆ. καὶ т. л.*

ПРИЧАСТИЕ, Μετοχή.

Настоящее, Ἐνεσῶς.

движимый, движимая, ое.	} <i>ὁ κινέμενος, η, он.</i> <i>ἡ ἐκείνος, η, он.</i> <i>ὁποῦ κινεῖται.</i>
<i>ἢ συντετμημένως,</i>	
движимъ, ма, мо,	

Прошедшее неопред. Παρατατικὸς.

двиганный, ая, ое,	} <i>ὁ κινέμενος, νη, νон.</i> <i>ἢ</i> <i>ἐκείνος, η, о, ὁποῦ</i> <i>ἐκινεῖτο.</i>
<i>ἢ</i>	
двиганъ, двигана, но	

Прошедшее однокр. παρακ.

двинувший, ая, пое.	} <i>ὁ κεινιημένος, νη, νон.</i> <i>ἢ</i> <i>ἐκείνος, η, о, ὁποῦ</i> <i>ἐκινῆθη.</i>
<i>ἢ</i>	
двинушь, ша, по.	

ДВЕПРИЧАСТИЕ, Ἀπαρεμφατικὴ Μετοχή.

Настоящее, Ἐνεσῶς.

будучи движимъ, ма, мо. *ὁ κινέμενος, νη. νон.*

Прошед. неопредѣл. *Παρατ.*

будучи двиганъ, на, но, *ἐκείνος, η, ο, ὅπου*
ἐκινεῖτο.

Однократное, *Παρακείμενος.*

будучи двинушь, та, по. } *ὄντας κινημένους.*
Давнопрошед. 'Πωρεσ. } *κινημένη κινημένον.*
будучи двиганъ.

Возвратнаго залога,

Ἀντιζόφου διαδέσεως.

ИЗЪЯВИТЕЛЬНОЕ НАКЛОНЕНИЕ, *Ἐγκλισις ὀριζική.*

Настоящее, *Ἐνεσῶς.*

Един. *Ἐνικός.*

Множ. *Πληθυντ.*

я двигаюсь, <i>κινούμαι.</i>	}	мы двигаемся.
ты двигаешься, <i>κινεῖσαι.</i>		вы двигаетесь.
онъ, она, оно, двигаешься (<i>καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐντῶ</i> <i>παθητικῶ.</i>)		они } двигаются.
		онѣ }

Прошедшее неопредѣл. *Παρατατικός.*

Един. *Ἐνικός.*

Множ. *Πληθυντ.*

я	}	двигался,	}	мы
ты		двигалась,		вы
онъ, а, о,		двигалось.		они, онѣ,

Прошедшее однократн. *Παρακείμενος.*

Един. *Ἐνικ.*

Множ. *Πληθυντ.*

я	{	двинулся ,	{	мы	{	двинулись :
ты		двинулась ,		вы		
онъ а, о,		двинулось .		они, онѢ ,		

Давнопрошед. первое. *Ῥησ. πρῶτος.*

Един. *Ἐνικ.*

Множ. *Πληθυντ.*

я	{	двигивался ,	{	мы	{	двигивались .
ты		двигивалась ,		вы		
онъ, а, о,		двигивалось ,		они, онѢ ,		

Давнопрошед. втор. *Ῥησ. δεύτερος.*

Един. *Ἐνικ.*

Множ. *Πληθυντ.*

я	{	бывало	{	мы	{	бывало
ты		двигался ,		вы		
онъ, а, о,		лась, лось.		они, онѣ, двигались.		

Давнопрошед. третіе. *Ῥησ. τρίτος.*

Един. *Ἐνικ.*

Множ. *Πληθυντ.*

я	{	бывало дви-	{	мы	{	бывало дви-
ты		гивался,		вы		
онъ, а, о,		лась, лось.		они, онѣ,		гивались.

Будущее неопред. *Μέλλ. ἀόριστος.*

Един. *Ἐνικ.*

Множ. *Πληθυντ.*

я буду,	{	дви-	{	мы будемъ,	{	дви-
ты будешь,		гашь-		вы будете,		гашь-
онъ, а, о, будетъ,		ся.		они, Ѣ, будутъ,		ся.

Будущее однократное, *Μέλλον ὀρισμένος.*

Един. *Ἐνικ.*

Множ. *Πληθυνт.*

я двинусь,	мы двинемся,
ты двинешься,	вы двинетесь,
онъ, а, о, двинется.	они, Ѣ, двинутся.

НАКЛОНЕНІЕ повелительное, *Ἐγκλιτικὴ προ-
ςακτικῇ.*

Настоящее, *Ἐνεσῶς.*

Един. *Ἐνικ.*

Множ. *Πληθυνт.*

двигайся, ты двигайся,	двигайтесь, вы двигай-
онъ, а, о, двигайся,	тесь, они двигай-
ѣ пускай двигается.	тесь, ѣ пускай дви- гаются.

Будущее неопред. *Μέλλ. ἀόριστος.*

Един. *Ἐνικ.*

Множ. *Πληθυνт.*

спань ты двигатся,	спане вы двигатся,
спань она, оно, дви-	спаньте они, онѢ, дви-
гатся,	гатся, ѣ пускай спа-
ѣ пускай спанетъ дви-	нутъ двигатся.
гатся,	

Будущее однократн. *Μέλλ. ὀρισμένος.*

Един. *Ἐνικ.*

Множ. *Πληθυνт.*

двинься, ты двинься,	двиньтесь, вы двиньтесь,
онъ, она, о, двинься,	они, онѢ, двиньтесь,
ѣ пускай двинется.	ѣ пускай двинутся.

НАКЛОНЕНИЕ НЕОКОНЧАТЕЛЬНОЕ, Ἀπαρέμφατ.

Прошед. неопред. *Παρατ.* двигаешься однократ.
Παρακείμενος, двинулся. Сомнѣ. Ἀμφίβολ. дви-
 гиваешься.

ПРИЧАСТИЕ, Μετοχή.

Настоящ. Ἔντες. двигающийся, щаяся, щеется.
 Прошед. неопр. *Παρατ.* двигавшийся, шаяся,
 шеется.

ДѢПРИЧАСТИЕ, Ἀπαρεμφατικῇ Μετοχῇ.

Настоящ. Ἔντες. двигаясь, двигаючись.
 Прошед. неопр. *Παρατ.* двигавшись.
 Однопр. *Παρακείμε.* двинувшись.

Περὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν
 ῥημάτων.

О второмъ спряженіи Глаголовъ.

Εἰς τὴν δευτέραν συζυγίαν σχηματίζονται ὅλα
 τὰ ἀπλὰ καὶ σύνθετα ἐνεργητικὰ, τὰ ἀντίστροφα,
 ἀμοιβαῖα καὶ κοινὰ ῥήματα, ὅπου λήγουσι βλέπε
 εἰς φύλ. (48) οἶον σπύчу, κτυπῶ, спучишь,
 боюсь, φοβοῦμαι, боишься, καὶ τὰ λοιπὰ.

Дѣйствительнаго залота,

Ἑνεργητικῆς διαδέσεως.

ИЗЪЯВИТЕЛЬНОЕ НАКЛОНЕНИЕ, *Ἑγκλισις ὀριστικῆς.*

Настоящее, *Ἑνεῶς.*

Един. *Ἑνικ.*

Множ. *Πληθυνт.*

я верчу, <i>ζρέφω.</i>		мы вершимъ, <i>ζρέφωμε.</i>
ты верпишь, <i>ζρέφεις.</i>		вы вершите, <i>ζρέφετε.</i>
онъ а, о, верпишь, <i>ζρέφει.</i>		они, ѣ, вершаютъ, <i>ζρέφουν.</i>

Прошедшее неопредѣленное, *Παρατατικῶς.*

Един. *Ἑνικ.*

Множ. *Πληθυνт.*

я	} вер-	{ <i>ἔζρεφον.</i>		мы	} вер-	{ <i>ἔζρέφουμεν.</i>	
ты				ты			{ <i>ἔζρέφετε.</i>
онъ а, о,				а, о,			

Прошедшее однократное, *Παρακείμενος.*

Един. *Ἑνικ.*

Множ. *Πληθυνт.*

я	} вер-	{ <i>ἔζρεψα.</i>		мы	} вер-	{ <i>ἔζρέψαμεν.</i>	
ты				ты			{ <i>ἔζρέψατε.</i>
онъ а, о,				а, о,			

Давнопрошедшее первое, Ὑπερσυντέλικος πρῶτος.

Единственное, Ἑνικός.

я
ты
онъ, а, о, } верпывалъ, ла, ло, { εἶχα ζρέψει.
εἶχες ζρέψει.
εἶχε ζρέψει.

Множественное, Πληθυντικός.

мы
вы
они, онѣ, } верпывали. { εἶχαμεν ζρέψει.
εἵχετε ζρέψει.
εἶχαν ζρέψει.

Давнопрошедшее второе, Ὑπερσ. δεύτερος.

Единственное, Ἑνικός.

я
ты
онъ, а, о, } бывало { εἶχα ἐστραμμένον. } νην καὶ
} верпѣлъ { εἶχες ἐστραμμένον. } τ. λ. π.
} ла, ло. { εἶχεν ἐστραμμένον.

Множественное, Πληθυντικός.

мы
вы
они, ѣ, } бывало { εἶχαμεν ἐστραμμένον. } νην.
} верпѣли. { εἵχετε ἐστραμμένον.
εἶχον ἐστραμμένον.

Давнопрошед. трет. Ὑπερσ. τρίτος.

Единственное, Ἑνικός.

я
ты
онъ, а, о, } бывало { εἶχα } πρὸ πολλῶ ἐστραμ-
} верпывалъ { εἶχες } μένον, νην καὶ
} ла, ло. { εἶχε } τ. λ.

Множественное, Πλῦθιτικός.

мы } бывало { *εἶχομεν* } πρὸ πολλῆ ἔσραμ
 вы } верпы- { *εἴχετε* }
 они, Ф. } вали. { *εἶχον* } μένον νην, κ. т. л.

Будущее неопред. *Μέλλων ἀόριστος.*

Единственное, 'Ενιχός.

я буду	} вертѣть.	{ θέλει στρέφω.
ты будешь,		{ θέλει στρέφεις.
онъ, а, о, будетъ,		{ θέλει στρέφει.

Μножественное, Πληθυντικὸς.

мы будемъ, } верцѣшь. { θέλει σρέφομεν.
вы будете, } θέλει σρέφετα.
они, ѣ, будушь, } θέλει στρέφουν.

Будущее однократное, *Μελλων ὀρισμένος*.

Един. 'Евж.

Μνοζ. Πληθύντ.

я верну, <i>θέλει</i> <i>ζρέψω.</i>	мы вернемъ, <i>θέλει</i> <i>ζρέ-</i>
ты вернешь, <i>θέλει</i> <i>ζρέ-</i>	<i>ψομαν.</i>
<i>ψει.</i>	вы вернете, <i>θέλει</i> <i>ζρέ-</i>
онъ, она, вернешь, <i>ψειτε.</i>	они, онѣ, вернутъ, <i>θέλει</i>
<i>θέλει</i> <i>ζρέψει.</i>	<i>ζρέψαν.</i>

НАКЛОНЕНИЕ ПОВЕЛИТЕЛЬНОЕ, Ἑγκλισις προ-
σακτικῇ.

Настоящее, Ἐνεσῶς.

Един. Ἐνικ.

Множ. Πληθυνт.

верпи, ты верпи, <i>ζρέφε.</i>	$\left. \begin{array}{l} \text{вертите, } \textit{ζρέφετε.} \\ \text{вертите они } \eta \text{ } \left\{ \begin{array}{l} \textit{ᾶς ζρέ-} \\ \text{пускай вертятся.} \end{array} \right. \textit{ φαν.} \end{array} \right\} \textit{ φη.}$
верпи, онъ вер-	
пи, а, о,	
пускай верпипть.	

Будущее однокр. Μέλλ. ὠρισμένος.

Един. Ἐνικ.

Множ. Πληθυνт.

верни, ты верни, <i>ζρέψαι.</i>	$\left. \begin{array}{l} \text{вернише, вы вернише,} \\ \text{онъ, а, о, верни, } \eta \text{ } \left\{ \begin{array}{l} \textit{ᾶς ζρέ-} \\ \text{пускай вернешь, } \end{array} \right. \textit{ φη.} \end{array} \right\} \text{они, Ѣ, вернише, } \eta \text{ } \left\{ \begin{array}{l} \textit{ᾶς ζρέ-} \\ \text{пускай вернупть.} \end{array} \right. \textit{ ψεν.}$
онъ, а, о, верни, $\eta \text{ } \left\{ \begin{array}{l} \textit{ᾶς ζρέ-} \\ \text{пускай вернешь, } \end{array} \right. \textit{ φη.}$	
пускай вернешь, $\left\{ \begin{array}{l} \textit{ᾶς ζρέ-} \\ \text{пускай вернупть.} \end{array} \right. \textit{ φη.}$	

НАКЛОНЕНИЕ НЕОКОНЧАТЕЛЬНОЕ, Ἀπαρέμφατος.

Учащательное, *συνεχῆς χρόνος*, верпѣть, *να̑*
ζρέφω, ης, η.

Прошедшее однокр. *Παρακειμ.* вернупть, *να̑*
ζρέφω ης, η.

Сомнѣн. *Αμφ.* верпываять, *να̑ εἶχα ζρέφω, ης, η.*

Σημείωσ. Συνεχῆς χρόνος, καθὼς προϊέπομεν
ὀνομάζεται διὰ τὴν συνεχὴν ἐνέργειαν, ἀμφίβολος
δὲ διὰ τὴν ἀμφίβολίαν, ὅπου ἀκολουθεῖ εἰς αὐτὸν.

ПРИЧАСТІЕ , Μετοχή.

Настоящ. Ἔνς. верпящій , ая , ее , ὀζρέφων ,
 βα , он.

Прошед. не опр. παρὰτ. } ὀζρέφων , βα , он. ἡ
 верпѣвшій , ая , ее. { ἐκείνος , η , ο , ὅπου ἔζρεψε.

Прошед. однокр. παρὰκ. вернувшій , ая , ее ,
 ἐκείνος , η , ο , ὅπου ἔζρεψε.

ДВѢПРИЧАСТІЕ , Ἀσπαρεμφατικὴ μετοχή.

Настоящ. Ἔνς. верпя , верпяючи. }

Прошед. неопр. верпѣвъ верпѣвши. } ὀζρέφων-
 τας.

Залогa страдательнаго

Διαδέσεως παθητικῆς.

ИЗЪЯВИТЕЛЬНОЕ НАКЛОНЕНІЕ , Ὁριστικὴ.

Прошедшее неопр. Παρὰτ.

Единственное , Ἐνικός.

я . } былъ { вер- { ἔζρεφομουν.
 пы } чень { ἔζρεφοβην.
 онъ , а , о , ла , ло. на , но , ἔζρεφετο.

Множественное , Πληθυντικὸς.

мы } были верчены. { ἔζρεφόμεθα.
 вы } { ἔζρεφεσθε.
 они , ѣ , } { ἔζρεφοντο.

Ἐνεξὼς χρόνος ἐνταῦθα ὡς ἄχρηστος δὲν ἐτέθη,
 ὥσπερ ἀντὶ τούτου ἐμβαίνει παρὰ τοῖς Ῥώσοις
 εἰς χρήσιν τὸ ἐνεργητικὸν ῥῆμα εἰς τρίτον πρό-
 σωπον τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, οἷον ἀντὶ τὰ
 εἰποῦν, онъ всѣми чпимъ, παρὰ πάντων τιμώ-
 μενος, λέγουν, его всѣ чпяпъ, ὅλοι τὸν τιμοῦν.

Прошедшее однокр. παρακείμενος.

Единственное, Ἑνικός.

я	}	былъ, а, о,	{	ἐξράφην.
пы		вернуть		ἐξράφης.
онъ, а, о,		а, о,		ἐξράδῃ.

Множественное, Πληθυντικός.

мы	}	были вернуты,	{	ἐξράφημεν.
вы				ἐξράφητε.
они, онѣ.				ἐξράφησαν.

Давнопрошедшее, Ὑπερσυντέλικος.

Единственное, Ἑνικός.

я	}	былъ а, о,	{	εἶχα γραφῇ.
пы		верчиваю		εἶχες γραφῇ.
онъ, а, о,		а, о.		εἶχε γραφῇ.

Множественное, Πληθυντικός.

мы	}	были верчены,	{	εἶχαμεν γραφῇ.
вы				εἶχετε γραφῇ.
они, онѣ.				εἶχον γραφῇ.

Будущее неопр. Μέλλ. αόριστ.

Единственное, Ἑνικός.

я буду	} верченъ, а, о,	{ θέλει σρέφομαι.
ты будешь,		{ θέλει σρέφεσαι.
онъ, а, о, будешь,		{ θέλει σρέφεται.

Множественное, Πληθυντικός.

мы будемъ,	} верчены.	{ θέλει σρεφόμεθα.
вы будете,		{ θέλει σρέφεσθε.
они, ѣ, budouтъ,		{ θέλει σρέφονται.

Будущее однокр. Μέλλ. ωρισμένος.

Единственное, Ἑνικός.

я буду,	} вернушь,	{ θέλει σραφῶ.
ты будешь,		{ θέλει σραφῇς.
онъ, а, о, будешь		{ θέλει σραφῇς.

Множественное, Πληθυντικός.

мы будемъ,	} вернупы.	{ θέλει σραφῶμεν.
вы будете,		{ θέλει σραφῇτε.
они, ѣ, budouтъ,		{ θέλει σραφούν.

НАКЛОНЕНІЕ ПОВЕЛИТЕЛЬНОЕ, Ἑγκλισις προβ-
τακτική.

Будущее неопредѣленное, Μέλλον αόριστος.

Единственное, Ἑνικός.

пускай	{ я буду,	} вер-	{	{ ἄς στραφῶ.	
	{ ты будешь,			{ чень,	{ ἄς στραφῇς.
	{ онъ, а, о, будешь,			{ а, о,	{ ἄς στραφῇ.

Μножественное, Πληθυντικός.

пускай {мы будемъ, } вер- {ᾶς στραφῶμεν.
 {вы будете, } чены {ᾶς στραφῆτε.
 {они, онѣ, будутъ, } {ᾶς στραφούν.

Будущее однократн. Μέλλον ὁρισμένος.

Единственное, Ἐνικός.

пускай {я буду, } вер- {ᾶς στραφῶ.
 {ты будешь, } нушь, {ᾶς στραφῇς.
 {онъ, а, о, будетъ, } а, о, {καὶ τὰ ἑξῆς.

Μножественное, Πληθυντικός.

пускай {мы будемъ, }
 {вы будете, } вернушы.
 {они, ѣ, будутъ, }

НАКЛОНЕНІЕ НЕОКОНЧАТЕЛЬНОЕ, Ἀπαρέμφατος.

Учащаш. Συνεχῆς, бытъ верчену, νὰ σρέφομαι
 αι, ται, κ. т. λ.

Прошед. однокр. παρακ. бытъ вернушъ, νὰ σρά-
 φῶ, ῆς, ῆ. κ. т. λ.

Сомнѣ. Αμφ. бытъ верчивану, νὰ εἶχε στραφῶ,
 ῆς, η, κ. т. λ.

ПРИЧАСТІЕ, Μετοχή.

Прошед. несовер. παρατ. верченой, ая, ое,
 ὁσρέφόμενος, η. ον.

Прошед. однокр. παρακτ. {ἐκείνος, η, ο, ὅπου
 вернушый, ая, ое. } ἐστράφη.

Давнопрошед. Ὑπερσυνт. вер- {ἐκείνος, η, ο,
 пыванной, ая, ное. } ὅπου εἶχε στραφῇ.

ДЪБПРИЧАСТІЕ, Ἀπαρεμφατικὴ Μετοχὴ.

Прощ. неопр. παραιт. будучи, бивъ верченъ,
ὅταν ἐξρέφομουν, σεν, ετο.

Прошед. однокр. παραιт. бу- } ὅταν ἐξραφην
дучи бивъ вернушъ. } ης, η.

Давнопрошед. ὤπερουνт. буду- } ὅταν εἶχε γραφῶ,
чи бивъ верпыванъ. } ῆς, ῆ.

Τῆς ἀντιζόφου διαθέσεως τὰ ῥήματα σχημα-
τίζονται κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς πρώτης συζυγίας
μὲ τὴν προσθήκην τοῦ сь, ся, верчусь, зρέφο-
μαι, верпѣлся, ἐξρεφόμην. вернулся, ἐξράφην,
верпывался εἶχα στραφῆ, буду верпѣтсья θέλει
зρέφομαι, вернусь, θέλει γραφῶ, καὶ τ. λ.
ὁμοίως.

Κ Ε Φ Α Λ. 15^{ον}.

Περὶ τῶν ἀνομάλων καὶ ἐλλειπτῶν
ῥημάτων καὶ τῶν δύο συζυγιῶν.

Ο неправильныхъ и неполныхъ глаголахъ
обонхъ спряженіи.

Ἀνώμαλα ῥήματα εἶναι 1) ὅταν διαφέρῃ ἢ
κατάληξις ὅποῦ θεωρεῖται εἰς τὰ πρόσωπα. 2)
ὅταν αὐτά μὴ ἔχοντα τινὰς χρόνους, δανείζονται
αὐτοὺς ἐξ ἑτέρων ῥημάτων, τὰ ὅποια πλησιά-
ζουσιν εἰς τὴν σημασίαντων. 3) Ὅταν ἀμφιβάλε-

ται ἡ σημασία , καθ' ὃ οἱ χρόνοι ὁ ἕνας ἀντὶ τοῦ ἄλλου ἡμποροῦν νὰ ἐκληφθοῦν.

Τοιαῦτα ῥήματα παρὰ τοῖς Ῥώσοις εἶναι πολυάριθμα. Τὰ δὲ πρῶτιστα. даю , ѣмъ , хочу.

Σχηματισμὸς τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων , Ἑγκλισις ὀριστική.

Един. Ἑνικ.

Множ. Πληθυντ.

я хочу , θέλω.

мы хочешь , θέλεις.

онъ , а , о , хочешь , θέλει.

мы хотимъ , θέλωμεν.

вы хотите , θέλετε.

они , ѣ , хотятъ , θέλουν.

Ἐδὼ φαίνεται τὸ ἀνώμαλον. Ἐπειδὴ ὁ μὲν ἐνικός ἀριθμὸς εἶναι τῆς πρώτης συζυγίας , ὁ δὲ πληθυντικός τῆς δευτέρας , καὶ μὲ ὅλον ὅπου μερικοὶ λέγουσι , хотимъ , хотиме , πλὴν τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθόν , Ὁπαρατατικός , хотимѣль , ἢ θελον , ὁ ἐντελής παρωχείμενος , захотѣль , ηθέλησα.

Μ έ λ λ ω ν .

Единственнос. Ἑνικός.

я захочу , θέλει θελήσω.

мы захочешь , θέλει θελήσεις.

онъ , она , оно , захочешь , θέλει θελήσει.

Множественнос , Πληθυντικός.

мы захотимъ , θέλει θελήσομεν.

вы захотите , θέλει θελήσετε.

они , ѣ , захотятъ , θέλει θελήσουν.

Ἀπαρέμφατος.

χοπῆναι, καὶ θέλω, ης, η, захопѣтъ, καὶ θελή-
σω, ης, η.

Μετοχή.

Ἐνεσῶς, хопящій, καὶ παρατ. хопѣвшій, ὁ θέλων.
Παρωχ. ἐντ. захопѣвшій, ὁ θελήσας.

Ἀπαρεμφατικὴ μετοχή.

Ἐνεσῶς, хопя, } θέλωντας.
Παρατ. хопѣвъ. }
Παρωχ. ἐντ. захопѣвъ, ὅταν ἡθέλησας.

Ἐγκλισις ὀριζική.

Ἐдин. Ἐνικός.

Μнож. Πληθυντ.

я даю, δίδω.	мы даемъ . δίδομεν.
ты даешь, δίδεις.	вы даете, δίδετε.
онъ, а, о, даешь, δίδει.	они, нѣ, дають, δίδουν.

Παρατ. давалъ, а, о, ἔδидон.

Παρωχ. ἐντ. далъ, а, о, ἔδωха.

Ἐπερουνт. даывалъ, а, о, εἶχα δώσει.

Μέλλων ἐντελής.

Ἐдин. Ἐνικός.

Μнож. Πληθυνт.

я дамъ, θέλει δώσω.	мы дадимъ, θέλει δώ-
ты дашъ, θέλει δώσεις.	соμεν.
онъ, а, о, дастъ,	вы дадите, θέλει δώσετε.
θέλει δώσει.	они, нѣ, дадутъ, θέλει
	δώσουν.

Προστ. *Ένεε*. давай, *δίδε*.

Μέλλον. *έντελ*. дай, *δῶσαι*.

Απαρέμφατος *ένεε*ώς, давать, *νά δίδω*, *νά ης, η*.

Παρωχ. *έντ*. дасть, *νά δώσω*, *ης, η. ωμεν*,
σετε κ. τ. λ.

Μετοχή *ένεργητική*. *Ένεε*. дающій, *όδίδων*, *ή*
όζειςδίδει.

Παρωχ. *έντ*. давшій, *όδούς*, *ή εκείνος όπου έδωκε*.

Μετοχή *Παθητική*. *Ένεε*. даемый, *έκείνος, όπου*
δίδεται.

Παρατ. даванный. *έκείνος, όπου έδίδετο*.

Παρωχ. *έντ*. данный, *έκείνος, όπου έδώθη*.

Απαρεμφατική μετοχή, *ένεε*. даючи.

Παρατατ. дававь. дававши.

Παρωχ. *έντ*. давъ, давши, *όταν έδωκα*.

Ορισική. *Ένεε*ώς.

Εδιν. *Ένι*.

Μнож. *Πληθυντ*.

я *Έμ*ъ, *τρώω*.

мы *Έш*ъ, *τρώγεις*.

онъ, а, о, *Έсп*ъ, *τρώγει*.

мы *Έдим*ъ, *τρώγομεν*.

вы *Έδι*те, *τρώγετε*.

они, *Έ*, *Έδια*тъ, *τρώγουν*.

Παρατ. *Έλ*ъ, *έτρώγα*.

Υπερουνт. *Έδаль*, *είχα φάγει*.

Προακτική. *Έш*ъ, *φάγε*.

Απαρέμφατος. *Έсп*ъ, *νά φάγω*, *ης, η*.

Αμφίβολ. *Έда*тъ, *νά είχα φάγη*.

Μετοχή Παθητική. *παραт*. *Έденный*, *όταν έτρώγετο*.

Απαρεμφατική μετοχή, *ένεε*. *Έдучи*, *τρώγοντας*.

Ἐλλειψῇ ῥήματα εἰς τὴν ῥωσικὴν διάλεκτον εἶναι πολὺ πλῆθος, καὶ ἂν σοχασθῶμεν ὅλας τὰς ἐγκλίσεις, τοὺς χρόνους καὶ τὰς μετοχὰς, πολλὰ ὀλίγα θέλει εὗρομεν πλήρη, ἐκ τῶν ὁποῖων ἅς ἐκθέσωμεν ἕνα διάπαράδειγμα εἰς ἐνεργητικὴν μόνον διάθεσιν. τὰ λοιπὰ. δὲ κατὰ τοὺς ἄνωθεν τρόπους ἡμποροῦν νὰ ἐννοῶνται.

Ὁριστικὴ ἐγκλίσις.

Ἐνεσῶς.

Един. Ἐνικ.

Множ. Πληθυν.

я колю, κεντῶ.

мы колемъ, κεντᾶς.

онъ, а, о. колемъ, κεντᾶ

мы колемъ, κεντῶμεν.

вы колете, κεντᾶτε.

они, онѣ, колюшъ, κεντῶν.

Παρατατικὸς.

Един. Ἐνικ.

Множ. Πληθυνт.

я

ко-

ἐκεν-

мы

ко-

ἐκεντᾶ-

мы

лоль,

ἐκεν-

вы

ло-

ἐκεντᾶ-

онъ, а, о,

ла, ло,

ἐκεν-

они, онѣ,

ли.

ἐκεντᾶ-

Παρακειμενος.

Единственное, Ἐνικὸς.

я

кольнуль,

κέκέντηκα.

мы

ла, ло

κέκέντηκας.

онъ, а, о,

ла, ло

κέκέντηκε.

Μножественное , Πληθυντικός.

мы вы они , онѢ ,	}	КОЛЬНУЛИ.	}	κεκέντηκαμεν. κεκέντηκατε. κεκέντηκασι.
-------------------------	---	-----------	---	---

Παροχ. ἐντελ.

Единственное , Ἐνικός.

я ты онъ , а , о ,	}	КОЛОЛЪ ла , ло ,	}	ἐκέντηθα. ἐκέντηθες. ἐκέντηθες.
--------------------------	---	---------------------	---	---------------------------------------

Μножественное , Πληθυντικός.

мы вы они , онѢ .	}	КОЛОЛИ.	}	ἐκέντηθαμεν. ἐκέντηθατε. ἐκέντηθασιν.
-------------------------	---	---------	---	---

Ἐπερσύντ. πρῶτος.

Единственное , Ἐνικός.

я ты онъ , а , о ,	}	КАЛЫВАЛЪ , ла , ло .	}	εἶχα κεντήσει. εἶχες κεντήσεις. εἶχε κεντήσει.
--------------------------	---	-------------------------	---	--

Μножественное , Πληθυντικός.

мы вы они , онѢ .	}	КАЛЫВАЛИ.	}	εἶχαμεν κεντήσεις. εἶχετε κεντήσεις. εἶχαν κεντήσεις.
-------------------------	---	-----------	---	---

Ἐπερσύντελ. δεύτερος.

Единственное , Ἐνικός.

я ты онъ , а , о .	}	БЫВАЛО КОЛОЛЪ , ла , ло .	}	εἶχα κεντημένον εἶχες κεντημένον εἶχε κεντημένον .	}	ιην.
--------------------------	---	---------------------------------	---	--	---	------

Μножественное, Πληθυντικός.

мы	} бывало	{	είχαμεν κεντημένον,	} νην,
вы			είχετε κεντημένον,	
они, онѣ.			είχαν κεντημένον.	
	κολοли.			

Ὑπερουνт. τρίτος.

Единственное, Ἐνικός.

я	} бывало	{	είχα	} πρὸ πολλῆς κεντημέ-		
ты			калыбаль,		είχες	νον κεντημένην.
онъ, а, о.			ла, ло.		είχε	

Μножественное, Πληθυντικός.

мы	} бывало	{	είχαμεν	} πρὸ πολλῆς κεν-	
вы			είχετε		τημένον, νην.
они, ѣ.			калыбали.		είχον.

Μέλλον αόριστος.

Единственное, Ἐνικός.

я колянѹ,	} θέλει κεντήσω.	
ты колянешъ,		θέλει κεντήσεις.
онъ, на, но, колянешъ.		θέλει κεντήσει.

Μножественное, Πληθυντικός.

мы колянѣмъ,	} θέλει κεντήσομεν.	
вы колянѣте,		θέλει κεντήσετε.
они, нѣ. колянѣтъ.		θέλει κεντήσουν.

Μέλλ. εντελής.

Един. Ἐνικ.

Μнож. Πληθυνт.

я поколю, θέλει κεντήσω.		мы поколемъ.
ты поколѣшь, ὡς ἀνωθεν.		вы поколѣте.
онъ, на, поколѣшъ.		они, ѣ, поколѣшъ.

Προστακτικὴ, ἐνεσῶς.

Εдин. Ἑνικ.

Μнож. Πληθυνт.

κοιι пы κοιι, κέντα.	κοιιше, вы κοιιше,
онъ, она, оно ко- } ᾗς κεν-	κентάτε.
ли ἢ пускай } τᾷ.	они, онѢ κοιι-
колешъ. }	ше, ἢ пускай } ᾗς κεν-
	колюшъ. }
	τοῦν.

Μέλλων ὠρισμένος.

Εдин. Ἑνικ.

Μнож. Πληθυνт.

кольни, пы кольни κέν-	кольнише, вы кальнише,
τησαι.	κентήθετε.
онъ, она, оно, коль- } ᾗς	они, нѢ, кольни-
ни ἢ пускай коль- } κεν-	ше ἢ пускай }
нешъ. }	кольнушъ. }
	τήσουν.

Μέλλ. ἐντελ.

Εдин. Ἑνικ.

Μнож. Πληθυνт.

поколи пы поколи, κέν-	поколише, вы поколише.
τησαι.	они, нѢ, поколише ἢ пу-
она, оно. поколи } ᾗς ἀνω-	скай покоюшъ.
ἢ пускай по- } κεν-	
колешъ. }	θεν.

Απαρέμφοτος.

Παραт. колошъ, νὰ ἐκентоῦσα, σε, σε.

Параж. кольнушъ, } νὰ κεντήσης, σης, ση.

Παρωχ. ἐντ. поколошъ.

Ἀμφίβ. калывашъ νὰ εἶχα, εἶχης. εἶχε κεντήσει.

Μετοχή ενεργητική.

Ἔνεσ. κοлющій, ὁ κεντῶν, ἢ ἐκεῖνος, ὅπου κεντᾷ.

Παρατ. коловшій, ἐκεῖνος ὅπου ἐκεντούσε.

Παρακ. кольнувшій, ὁ κεκεντικῶς. ὅστις κεκέντηκε.

Παρωχ. ενт. поколовшій, ἐκεῖνος ὅπου ἐκέντησε.

Μετοχ. παθητ.

Παρακ. колоуъ, пый, ἐκεῖνος ὅπου ἐκεντᾶτο.

Παρακεί. кольнууъ, пый, ὁ κεκεντημένος.

Παρωχείμ. ενт. поколоуъ, пый, ἐκεῖνος ὅπου ἐκεντήθει.

Ἀπαιρεμφοτική μετοχή.

Ἔνεσως, κοлючи, } κεντῶντας.

Παρατατικὸς, коловъ коловши.

Παρακείμ. кольнууъ, кольнувши, } ὅταν ἐκάν-

Παρωχείμ. ενт. поколовъ, поколовши. } τησε.

Τοῖα τῶν τρόπων σχηματίζονται, κλινῶ, κράζω, колеблю, κλονῶ, μαраю, λερῶνω, καὶ ἄλλα πολλὰ.

Κ Ε Φ Α Λ. ΙΖ'ον.

Περὶ μετοχῆς.

О Причастіи.

Ἡ μετοχὴ ἐπειδὴ εἶναι ὄνομα ἐπίθετον, πα-
ραγόμενον ἀπὸ ξῆμα, καὶ μετέχει τῆς ιδιότητος
ἐκείνου, παρέωνται αὐτῇ τρεῖς Γένη. ἀρσενικόν,
θηλυκόν καὶ οὐδέτερον. Ἀριθμοὶ δύο. Πτώσεις
ἑπτὰ. Διαθέσεις ἕξ, καθὼς καὶ εἰς τὰ ῥήματα.
Χρόνοι πέντε, ἐνεσῶς, παρατατικὸς, παρακείμε-
νος, παρωχήμενος ἐντελ. ὑπερσυντελικὸς. Μέλλων
δὲ πολλὰ ὀλίγον εὐχρηστος.

Αἱ μετοχαὶ ὅπου πρέρχονται ἀπὸ ἐνεργητικά
καὶ οὐδέτερα ῥήματα κλίνονται ὡς τὰ ἐπίθετα
ὀνόματα, ὅπου λήγουσιν εἰς (ιῷ) पिपाющій, ая,
ее. पिपाющего, ія, καὶ, τ. λ.

Αἱ μετοχαὶ τῶν ἀντιστρόφων, ἀμοιβαίων καὶ
κοινῶν ῥημάτων κλίνονται ὁμοίως μὲ τὴν προσ-
θήκην τοῦ ся, борющійся, παλαίων, ася, еся,
бoryщагося, іяся.

Ὅλαι αἱ μετοχαὶ, ὅπου παράγονται, ἀπὸ πα-
θητικῶν ῥημάτων, κλίνονται ὡς τὰ ἐπίθετα ῥήματα,
λήγοντα εἰς - вы - пишаемый - аго - ому.

Οἱ παρωχήμενοι χρόνοι τόσον τῶν ἐνεργητικῶν,
ἔσων καὶ τῶν παθητικῶν καὶ λοιπῶν ῥημάτων
ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἰδίους κανόνας, εἰς τοὺς ὁποίους
καὶ οἱ ἐνεσῶτες αὐτῶν. पिपावшій - аго - пипан-
ный - аго.

Ἐπερουντελικοὺς αἱ ἐνεργετικαὶ μετοχαὶ δὲν ἔχουν, καθὼς καὶ μέλλοντας.

Ἐκ τῶν μετοχῶν παράγονται αἱ ἀπαρεμφατικαὶ μετοχαὶ, εἰς τὰς ὁποίας παρέπονται ὁμοίως χρόνος καὶ διάθεσις, οἷον 1) Ἐνεργητικῆς διαθέσεως, *пипая, пипавши, τρέφοντας*. 2) Ἀντιστρόφου, *пипаяся, пипавшись, τρεφόμενος, νη, γον*. 3) Ἀμοιβαίας, *боряся, боровшись, παλαίωντας*. 4) Οὐδετέρας, *краснѣя, краснѣвши, κοκκινίζοντας*. 5) Κοινῆς, *спараясь, спаравшись, πασχίζοντας*. 6) Παθητικῆς, *будучи, пипаемъ, τρεφόμενος, бывъ воспитанъ, ἀνατρεφόμενος*.

Εἰς τὰς ἀπαρεμφατικὰς μετοχὰς, τῶν παθητικῶν παρέπονται τρία γένη. ἄρσενικὸν *будучи пипаемъ*. θηλυκὸν, *будучи пипаема*. οὐδέτερον, *будучи пипаемо*.

Κ Ε Φ Α Λ. ΙΗ'ον.

Περὶ ἐπιρρήματος.

О нарѣзѣи.

Τὸ ἐπιρῥημα εἶναι ἄκλιτον, καὶ παρατιθέμενον εἰς τὰ ῥήματα καὶ ὀνόματα δεικνύει τὰ περιστατικά ὅπου συμβαίνουσι καθὼς δὲ ταῦτα εἶναι διάφορα, οὕτω καὶ τὰ ἐπιρῥήματα, τὰ ὅποια κατὰ τὴν σημασίαντων σημαίνουσι.

Ὅπου, (мѣсто) ὕταν λέγονται ἐπὶ στάσεως.
 τδѢ, ποῦ. здѣсь, ἐδῶ. тамъ, ἐκεῖ. индѢ, ἄλλοῦ.
 нигдѢ, ποῦποτε. снaружи, κατ' ἐπιφάνειαν. Ἐπὶ
 κινήσεως: куда, ποῦ. сюда, ἐδῶ. повсюду, παν-
 ταχοῦ. инуда, ἀλλαχοῦ. далеко, μακρὰν. близко,
 κοντὰ вездѢ, παντοῦ. Ἐπιδείξεως. πῦμπ, ἐκεῖ.
 опшуда, ἐκεῖθεν, ἀπὸ ἐκεῖ. свѣше, ὑψηλότερα.
 издалека, μακρόθεν. вѣѢ, μέσα. горѢ, ἐπάνω.
 вспяпъ, ὀπισθεν, среди, εἰς τὸ μέσον. со-
 зади, ὀπισθεν. вонъ, ἔξω. долу, κάτω. низу,
 χαμηλά. Χρόνον (время) днесъ, нынѢ, τὴν ὁήμε-
 ρον. давно, πρὸ πολοῦ, ἀπὸ πολὺς. завпpa,
 αὔριον. шеперь, τῶρα. уже, ἤδη, πλέον, всегда,
 πάντοτε, доколѢ, ἕως πότε. пока, ἕως ὅπου. ра-
 но, νωρίς. впрעדъ, εἰς τὸ ἔξῃς. вскорѢ, ὀγλίγω-
 ра. шопчасъ, παρευθὺς. шогда, τότε. когда,
 ὅταν. никогда, πώποτε. нѢкогда, καμμίαν φο-
 ρὰν. доселѢ, ἕως τῶρα. издревлѢ, παλαιόθεν.
 Ἀριθμὸν (число) сколько, πόσον, многокpαπно,
 πολλαπласίως. многожды, πολλαῖς φοραῖς. оди-
 нажды, μίαν φοράν. дважды, δύο φοραῖς. приж-
 ды, τρεῖς φοραῖς κ. т. λ. Ποιότηα. (качество,) ἢ
 διάθεσιν ἐνεργείας πραγμάτων. хорошо, καλῶς,
 καλὰ. явно, φανερά. вообще, все, ματαιῶς,
 τοῦ κάκου. худо, κακὰ, χαμνὰ. καὶ т. λ. Πο-
 сότηα πραγμάτων (количество вещей), много
 πολλὸν. мало, ὀλίγον. обильно, πλουσιопάροχα.
 καὶ, т. λ. Τάξιν (порядокъ) въ первые,
 πρῶτον. во вшорые, δεύτερον. даже, ἕως καὶ. по-
 шомъ, ἔπειτα. паки, опяпъ, πάλιν. еще, ἀκόμι,
 послѢди, ὑξερινὰ. βεβάτωσιν, (увѣреніе). шакъ,

ἔτσι. истинно, ἀληθινὰ, ей, ей, τῇ ἀληθείᾳ. да, καὶ. Ἐρῶναι (оприцаніе), не, δὲν, не πακὺ, δὲν εἶναι ἔτσι. никакъ, τελείως ἡψὶ ὄχι. нима ло, παντάπασιν. опниюдὲ ἡψὶ, παντελῶς δὲν εἶναι. Ἐπίτασιν (напряженіе). очень, весьма, πολλὰ, κατὰ πολλὰ. паче, περισσότερον. наипаче, μάλιστα. Ἐρώτησιν (вопрошеніе). какъ, πῶς. γδῆ, ποῦ. когда, πότε. что, τί καὶ. т. л. Ὁμοίωσιν (υπο-добленіе), какъ καθῶς. яко, будπο, ὡς ὅσων. подобно, ὁμοίως. равно какъ, ὁμοίως καθῶς. Διαφορᾶν (разность) инако, иначе, ἀλλέως. раз-но. διαφόρως, Ἀμφιβολίαν (сомнѣніе). вось-либо, авось-либо, ἂν ποτὲ, ἴσως. Ἐνώσιν (совокупле-ніе). вмѣспѣ, вкупѣ, купно, ὁμοῦ, μαζί. Τα-χύτητα (скорость). внезапно, αἰφνιδίως. нечаян-но, ἀνελπίστως. Δείξιν (указаніе) воπѣ, на, шупѣ, καὶ ἐκεῖ Ἀποδιώξιν (отгоненіе) вонѣ, ἔξω. долой, κάτω, прочѣ, γκρεμήσου.

Τὰ ἐπιρρήματα ὅπου προέρχονται ἐξ ἐπιθέτων ὀνομάτων, ὅπου λήγουσιν εἰς ο-ἔχουσι βαθμὸν συγκριτικόν. свѣшλο, λαμπρόν. свѣшлѣ, λαμ-πρότερα. ὁμοίως δέχονται μείωσιν καὶ αὔξησιν, поранѣ, ὀλίγον νωρίτερα, раненько, νωριεράκι.

Μερικὰ ὀνόματα οὐσιαστικὰ εἰς τὴν ὀργανικὴν, καὶ εἰς ἄλλας πτώσεις μετὰ προθέσεων, λαμβά-νουσιν ἐνίοτε δύναμιν ἐπιρρήματος, ὡς даромъ, χάρισμα. пѣшкомъ, πεζῶς. вдали, μακρόθεν. на-послѣдокъ, τελευταῖον. наконецъ, τέλος πάντων. пазади, εἰς τὰ ὀπίσω. сзади, ὀπισθεν.

Περὶ προθέσεως.

Ο προλογῶ.

Ἡ πρόθεσις εἶναι ἄκλιτος καὶ λαμβάνεται πρὸς ἔκφρασιν τῶν περιστατικῶν, ὅπου ἀνήκουσιν εἰς διάφορα πράγματα, ἢ εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτῶν. τίθεται δὲ προτιήτερα ἀπὸ τῶν ὀνόματα καὶ ῥήματα, ἀλλ' ἢ ἐνσυντάξει, οἷον подь солнцем, ὑπὸ τὸν ἥλιον. ἢ ἐνσυνθέσει, οἷον подсолнечный ὑψήλιος. прибѣгаю, προσφεύγω.

Αἱ προθέσεις λοιπὸν γίνονται ἢ διαιρετικαί, (раздѣлимые) αἱ ὅποια ἢμποροῦν καὶ μοναχαίνα ἐυρίσκονται, ὅταν ἔχωσιν ἀκολουθούμενον ὄνομα μὲ τὴν ἀπαιτουμένην πτώσιν. Τέτοιαι εἶναι ἢ во-въ-εἰς. для, διὰ. до, ἕως. за, ὑπέρ. изъ, ἔκ. ко, кь, πρὸς. мѣжъ, μεταξὺ. на, надь, ἐπὶ. о, обь, περὶ. опь, ἀπὸ. по, κατὰ, καὶ μετὰ. подь, ὑπὸ. предь, πρὸ. ἢ ἔμπροσθεν. при, πρὸς. (τὸν πλησίον) про, ἔνεκεν. ради, διὰ- χάριν, со, сь, σὺν, ἐκ καὶ κατὰ (τὸ κάτω). у, ἐν.

Ἡ ἀδιαίρετοι, (нераздѣлимые) αἱ ὅποια δὲν ἀπειοῦν καμμίαν πτώσιν, καὶ πώποτε διαιρετικῶς δὲν συντάσσονται, ἀλλὰ πάντοτε ὁμοῦ μὲ ἄλλην λέξιν ἐν συνθέσει τίθενται. Τέτοιαι εἶναι ἢ вы, ἔξ. возъ, ἀνά. низъ, κατὰ. разъ, διὰ, οἷον, выхожу, ἐξέρχομαι. возхожу, ἀναβαίνω. низхожу, καταβαίνω. раздаю, διαδίδω.

Περὶ συνδέσμου.

О с о ю з ъ.

Ὁ σύνδεσμος συνδέει τὰ μέρη τοῦ λόγου, τὰ ἄρθρα τῶν περιόδων καὶ αὐτὰς τὰς περιόδους.

Οἱ σύνδεσμοι κατὰ τὴν σημασίαν των εἶναι διάφοροι. παρ. χ. Συμπλεκτικοὶ (соединительные) и, καὶ-же-δέ. также, ὡσαύτως. купно, ὁμοῦ. какъ, καθῶς. такъ, οὕτως. да, ἀλλὰ καὶ, а, ἀμὴ. Διαζευκτικοὶ или, либо, ли, ἢ Ἐποθετικοὶ, (условные), буде, ежели, естли, ἂν, ἀνίσως, καὶ τ. λ. Ἐναντιωματικοὶ (противословные) но, ἀλλὰ. однако. ὅμως. впрочемъ, ὡς τόσον. хотя, ἀγκαλὰ. Ἀιτιολογικοὶ (вынословные), ибо, διότι, понеже, поелику, ἐπειδὴ. Συμπερασματικοὶ (заключительные) и такъ, καὶ οὕτως. посему, κατὰ τοῦτο. слѣдовательно, ἀκολούθως. убо, λοιπὸν, того ради, διὰ τοῦτο.

Οἱ σύνδεσμοι διαίρουνται εἰς προηγουμένους (предъидущіе) καὶ ἐπομένους, (послѣдующіе), Προηγούμενοι, εἶναι. ежели, хотя, не. Ἐπόμενοι πο, однако. но, οἷον ежели ты богатъ, то не возносись своимъ имѣніемъ. "Αν εἶσαι πλούσιος, μὴν ὑπερηφανεύεσαι διὰ τὰ πλούτη σου. Не ближняго своего, но пороки въ немъ ненавидѣть должно. "Οχι τὸν πλησίον σου, ἀλλὰ τὰ ἐλαττώματα ὅπου ἔχει πρέπει νὰ μισῇς.

Κ Ε Φ Α Λ. ΚΑ'ον.

Ἡ παρένθεσις εἶναι τὸ ὑπερινὸν μέρος τοῦ λόγου, ἄκλιτον καὶ ἐκφράζον διαφόρους διαθέσεις ψυχῆς.

Ἡ παρενθέσεις σημαίνουνσι: χαρὰν (радость), га, ага, ὦ. Θλίψιν (печаль), ахъ а! охъ, ὦχ. увы, φεῦ. горе, ἀλοίμονον θαυμασμόν (удивление) πο-πο, वोप् πο-πο, ὦ, ὦ τοῦ θάυματος, γὰ, γὰ, ἄ. неужели, καὶ εἶναι δυνατόν. Αἰφνηδιότητα (внезапность) ба, ба, ба, μωὼ, μωὼ, μωρὲ. Καταφρόνησιν (презрение), фе, фу, μακρὰν, μήγένοιτο. а, ἔχ. Γέλωτα, (смѣхи) ха-ха-ха, χα-χα-χα. Ἀπηγόρευσιν (запрещение) цыпъ, сιωπή. емъ, осі, Κράζωντας τινὰ, (зовущаго). гей-гой, ἔϊ, ἔϊ. Ἀντίφωνίαν (опеклиданіе) арь, ὀρίσθη, что, τι, а, ἄ. Παρακίνησιν (понузденіе) ну, ἔλα. φοβερισμόν (угроженіе) а, а, ἄ, ἄ. वोप् уже, ἄς εἶναι, βλέπει; ὕπερον.

Μ Ε Ρ Ο Σ Β'.

Περὶ συντάξεως τῶν μερῶν τοῦ
λόγου καίτινων σημειώσεων περὶ
προσωδίας καὶ ὀρθογραφίας.

Κ Ε Φ Α Λ. Α'ον.

Περὶ συντάξεως οὐσιαστικῶν καὶ
ἐπιθέτων ὀνομάτων.

О сочиненіи существительныхъ и прила-
гательныхъ именъ.

Ὅταν δύο οὐσιαστικά εἰς διάφορα πράγματα
ἀνήκουν, χωρὶς νὰ ἔχουν κανένα σύνδεσμον ἀνα-
μεταξύτων, τότε τὸ ἓν ἐξ' αὐτῶν συντάσσεται μὲ
γενικὴν πτώσιν, ὡς ὑпованіе Христїянъ, ἡ
ἐλπίς τῶν Χριστιανῶν. ἀνίσως δὲ σημαίνει κτήσιν
τινὸς πράγματος, ἡ γενικὴ τοῦ οὐσιαστικοῦ ζητεῖ
ἐπιθετον ὁμοίωπττον καὶ ὁμοιάριθμον, ὡς,
садъ Графа Разумовскаго, κῆπος τοῦ Κόμητος
Разумόвски. Стихотвореніе Голенищева-Куту-

νοβα. Ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρὰ τοῖς Ῥώσοις ἢ Γενικὴ τοῦ οὐσιαστικοῦ μεταβάλλεται εἰς Ὀνομαστικὴν, ἢ ἐπιθετικῶς, ἢ κτητικῶς, οἷον анастомія Μухина, упованіе Χριστιанское.

Τὰ ὀνόματα ὅπου σημαίνουσι μέτρον, ἢ ζύγισμα ζητοῦσι μεθ' ἑαυτὰ γενικὴν πτώσιν, οἷον, фунтъ масла, сахару, ἕνα φῶντι λάδι, ζάχαρι. аршинъ холста, μία πήχη πανί, καὶ τ. λ.

Ὅποτεν δὲ θέλωμεν νὰ εἰποῦμεν κἀνένα πράγμα μετ' ἐκεῖνο εἶναι γεμάτον, τότε θέττομεν γενικὴν, οἷον, куль муки, ἕνα σакὶ με' ἄλευρι. ἢ ὀργανικὴν διὰ τῆς προθέσεως съ: куль съ мукою.

Τὰ ἐπίθετα ὀνόματα πρέπει νὰ εἶναι σύμφωνα με' τὰ οὐσιαστικάτων κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτώσιν, οἷον честный человек, τήμιος ἄνθρωπος, плодоносная земля, καρποφόρος γῆ. ἀλλ' ὅταν κἀνένα ἀπὸ ἐκεῖνα ἀναφέρεται εἰς δύο, ἢ εἰς πολλὰ ὀυσιαστικά, τότε τίθεται εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν, οἷον, Мудровъ и Мухинъ отличные Доктора, ὁ Μοῦδροβ καὶ ὁ Μοῦχην, εἰς ἄριστοι ἱατροὶ.

Τὰ ἐπίθετα ὀνόματα, достойнъ, полонъ, συντάσσονται με' γενικὴν, достойнъ хвалы, ἄξιος ἐπαίνου. полонъ воды, γεμάτος με' νερόν. ὅποτεν δὲ εὐρίσκονται εἰς συγκριτικὸν βαθμὸν, ζητοῦσι μεθ' ἑαυτὰ ὀνόματα εἰς γενικὴν πτώσιν, οἷον, внутреннія болѣзни бываютъ бѣдспвеннѣ на-

ружныхъ , αἱ ἐσωτερικαὶ ἀσθενεῖαι γίνονται δυσχεέστεραι τῶν ἐξωτερικῶν.

Τὰ ἐπίθετα , вѣренъ , любезень , подобень ὅμοιος , полезенъ , ὠφέλιμος. ровень , ἴσιος. угодень , ἀρεστός. свойственъ , ἰδιωματικός , δέχονται δοτικὴν οἶον , вѣренъ своему брату , πιστός εἰς τὸν ἀδελφὸν του. любезень своему начальнику , ἀγαπητός εἰς τὸν ἀρχηγὸν του. подобень отцу , ὅμοιος μὲ τὸν πατέρα καὶ τ. λ.

Τὰ ἐπίθετα , пригожень , εὐμορφος. прилѣжень , ἐπιμελής. приспρασень , ἐμπαθής. рачипелень , способень , λαμβάνει δοτικὴν διὰ τῆς προθέσεως κῆ , οἶον способень κῆ учению , ἐπιτήδιος πρὸς τὴν μάθησιν. рачипелень κῆ исполнению своей должностии , ἐπιμελητής πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ χρέους του.

Τὰ ἐπίθετα , блѣдень , богатъ , болѣнь , великъ , высокъ , дикъ , ἄγριος. доволенъ знаменить , знашень , ἐπίσημος. кропокъ , πρᾶος. малъ , низокъ , нищъ , πτωχός. славень , ἔνδοξος , ζητοῦν ἐνίοτε μεθ' ἑαυτὰ ὀργανικὴν πτώσιν , οἶον , блѣдень лицомъ , χλωμός εἰς τὸ πρόσωπον. болѣнь головою , ἄρρώστος κατὰ τὴν κεφαλὴν. καὶ τ. λ.

Κ Ε Φ Α Λ. Βον.

*Περὶ συντάξεως τῶν ἀρηθμητικῶν
ὀνομάτων καὶ τῶν ἀντωνυμιῶν.*

*О соизначеніи числительныхъ именъ и
мѣстоименій.*

*Τὰ ἀρηθμητικὰ ὀνόματα, два, три, че-
тыре, ὅταν εὐρίσκονται εἰς ὀνομαστικὴν πτῶσιν
ζητοῦσι μεθ' ἑαυτὰ ἐδιαστικὸν ὄνομα εἰς γενικὴν
πτῶσιν, οἶον, два человекъ, три лица, четы-
ре неѣли.*

*Τὰ ἀρηθμητικὰ ὀνομ. двое, прое, четверо,
пятеро, шестеро, семеро, осьмеро, девятеро,
десятеро, ὁμοίως пять, шесть, семь, восемь,
девять, десять, одиннадцать, καὶ τὰ λοιπὰ πα-
ράγωγα ὑξερα ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴν ζητοῦσι γε-
νικὴν πληθυντικὴν ἐδιαστικοῦ ὀνόματος, οἶον,
двое купцовъ, десять заповѣдей, двенадцать
Апостоловъ καὶ τ. λ.*

*Εἰς τὴν ἐρώτησιν, εἰς πόσον καιρὸν; τίθεται
αἰτιατικὴ, οἶον, сооруженіе Ефескаго храма
продолжалось двѣснѣ двадцать лѣтъ, ἡ οἰκο-
δομὴ τοῦ ναοῦ τῆς Ἐφέσου ἔγενεν εἰς διακοσίους
οἴκοσι χρόνους.*

Εἰς τὴν ἐρώτησιν, πόσων χρόνων; ἢ εἰς τὴν ἡλικίαν; τίθεται γενικῇ. π. χ. Александръ великійъ вступилъ на престолъ двадцати, а умеръ при дцати лѣтъ отъ роду, ὁ μέγας Αλέξανδρος ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον εἴκοσι χρόνων ἀπέθανε δὲ τριάντα ἀπότὴν ἡλικίαν του.

Εἰς τὴν ἐρώτησιν διὰ πόσην τιμὴν; ἢ πόσον καιρὸν προτίτερα; αἰτιατικῇ διὰ τῆς προθέσεως за; οἷον Христосъ проданъ былъ Иудою за при дцать сребренниковъ. За сорокъ лѣтъ до великаго Пешра. Σαράντα χρόνους προτίτερα ἀπὸ τὸν μέγαν Πέτρον.

Τὴν γενικὴν πῶσιν τῶν πρωτοτύπων ἀντωνυμιῶν οἱ Ῥῶσσοι δὲν μεταχειρίζονται εἰς τὰ ὀνόματα κτητικῶς, καθὼς ἡμεῖς, ἀλλὰ ἀντὶ ταύτης λαμβάνουν εἰς ἐκεῖνα τὴν ἰδίαν κτητικὴν ἀντωνυμίαν π. χ. ἀντὶ τὰ εἰποῦν ὁ φίλος μου, ἡ φίλος μας, λέγειν ὁ ἰδικὸς μου φίλος (другъ мой). ὁ ἰδικὸς μας φίλος другъ нашъ, καὶ, π. λ. μὲ ὅλον τοῦτο εἰς μερικὰ ἀντὶ τοῦ μοῖ, πвоῖ, καὶ своῖ, ἡ нашъ καὶ вашъ, λαμβάνουν δοτικὴν πρωτοτύπου ἀντωνυμίας, οἷον, онъ мнѣ опецъ, ἐκεῖνος εἶναι πατέρας μου, тебѣ сродникъ, εἶναι συγγενεῖς σου, καὶ καθεξῆς. τὰς δὲ λοιπὰς ἀντωνυμίας συντάσσουν, ὡς καὶ ἡμεῖς τὰς ἰδικὰς μας.

Κ Ε Φ Α Λ. Γ^{ον}.

Περὶ συντάξεως ῥημάτων.

Ο согиненіе глаголовъ.

Τὸ προσωπικὸν ῥῆμα λαμβάνει ὀνομαστικὴν πτώσιν, ἢ φανεράν, ἢ ἐννοσμένην εἰς-τὸν ἴδιον ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον, οἷον, ежели здра-
спвуеть, по изрядно; но я живу здорово, ἐνίστε
δὲ ἀντὶ ὀνομαστικῆς τίθεται ἀπαρέμφατον ῥῆμα,
ὡς καὶ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν, οἷον, вамъ всегда
благопворитъ, π. ε. ваше дѣло благопворе-
ніе, εἰς ἐσᾶς εἶναι πάντοτε τὸ νὰ εὐεργετῇτε,
δηλ. τὸ ἔργονσας εἶναι ἡ εὐεργεσία.

Τὸ ὑπαρκτικὸν, ἢ βοηθητικὸν ῥῆμα бытъ
εἰς τὸν ἐνεστώτα χρόνον τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν προφέρεται, ἀλλ' ἐννοεῖται,
οἷον, я, или, мы изъ Грековъ, ἐγὼ, ἢ ἡμεῖς
εἶμεθα Ρώμαῖοι. пы, или вы изъ Рускихъ, ἐσὺ,
ἢ ἐσεῖς εἶσθαι Ῥώσσοι. онъ, она, или они изъ
Французовъ, ἐκεῖνος, ἐκεῖνῃ, ἢ ἐκεῖνοι εἶναι
Франτζέзоι. Ἀλλ' ὅταν τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ
ἐνικοῦ ἀριθμοῦ естъ ἐκλαμβάνεται ἀντὶ τοῦ
ῥήματος ἔχω (имѣю), ἔχεις, ἔχει, καὶ τ. λ. δηλ.
εἰς-κτιῆσιν πράγματος, τότε ἐκεῖνο προφέρεται,
μὲ τὸ νὰ μεταβάλλεται ἡ ὀνομαστικὴ τοῦ ῥήμα-
τος ἔχω εἰς αἰτιατικὴν διὰ τῆς προθέσεως у, ἡ
δὲ αἰτιατικὴ εἰς ὀνομαστικὴν, οἷον, у меня естъ

книга , ἐγὼ ἔχω βιβλίον. у меня есть деньги ,
 εὐὸν ἔχεις ἄσπρα. у него , или у нихъ есть браншъ ,
 αὐτὸς , ἢ αὐτοὶ ἔχεν ἀδελφόν.

Τὸ ἐνεργητικὸν ῥῆμα ζητεῖ αἰτιατικὴν πτώσιν ,
 οἷον γιῆβω снѣдаешъ сердце челоѡѡческое , ὃ
 θυμὸς κατατρώγει τὴν ἀνθρώπινον καρδίαν. ἔξω
 ὕταν εὐρίσκεται εἰς τὸ ῥῆμα μόριον ἀρνητικὸν не.
 διότι τότε ἀντὶ αἰτιατικῆς δέχεται πάντοτε γενι-
 κὴν πτώσιν , οἷον , не спрашисъ безсильнаго
 γиѡва , μὴ φοβεῖσαι τὸν ἀδύνατον θυμὸν.

Σημειῶσαι , ὅτι ἀνίσως ἡ ἐνέργεια τοῦ ῥήματος δὲν ἐκτείνεται εἰς
 ὁλόκληρον τὸ πρᾶγμα , ἀλλὰ μόνον περιλαμβάνει ἓνα μέρος αὐτοῦ ,
 τότε τὸ ἐνεργητικὸν ῥῆμα συντάσσεται μὲ γενικὴν πτώσιν , οἷον , πο-
 дай мнѣ воды , δὲς μοι νερόν. ἐδῶ ἐννοεῖται ἔχει ὅλον τὸ νερόν ,
 ἀλλὰ μόνον ἓνα μέρος αὐτοῦ. "Ἐτι ὕταν ζητῆται κἀνένα πρᾶγμα διὰ
 ἕλιγον καιρὸν , ὁμοίως μὲ γενικὴν , οἷον , дай мнѣ лошадей сѣз-
 дышь въ городъ зануждою , δὲς μοι ἓνα ἄλογον νὰ πηγαῖνω εἰς
 τὴν πολιτείαν διὰ χρεῖαν μου.

Τὰ σύνθετα ῥήματα μὲ πρόθεσιν , δο , κοντὰ
 εἰς αἰτιατικὴν λαμβάνουν καὶ γενικὴν διὰ τῆς αὐτῆς
 προθέσεως δο , οἷον , допущишь ли васъ до того?
 θέλει ὡς ἀφήσει ἔως εἰς αὐτὸ.

Τὰ σύνθετα ῥήματα μὲ τὰς προθέσεις изъ , ἢ
 вы , κοντὰ εἰς αἰτιατικὴν λαμβάνουν καὶ-γενικὴν
 διὰ τῆς προθέσεως изъ , οἷον , горы Везувія и Этна
 извергають иногда изъ себя камни и пепель ,
 τὰ βουνὰ ὃ Βεζέβιος καὶ ἡ Αἶτνα ῥίπτουν μερι-
 καῖς φοραῖς ἀπὸ λόγουτους πέτραις καὶ στάκτην.
 Выбирашь лучшія мѣста изъ разныхъ сочи-
 нелей , νὰ ἐκλέγῃ τινὰς τοὺς καλλιτέρους τόπους
 ἀπὸ διαφορὰς συγγραφεῖς.

Τὰ σύνθετα ῥήματα με τὴν πρόθεσιν *οπῆ* ἔτι καὶ τὸ, *избавляю*, ἐλευθερώνω, оберегаю, φυλάττω. обороняю, διαφθεντεύω. предохраняю, προφυλάττω. освобождаю, ἐλευθερώνω, спасаю, λυτρώνω, удерживаю, κρατῶ. уклоняю, κλίνω, γιρίζω, κοντὰ εἰς αἰτιατικὴν λαμβάνουν καὶ γενικὴν διὰ τῆς προθέσεως *οπῆ*, οἷον *κπο* *οпва-ли*τῆ *намъ* *камень* *οпῆ* *двери* *гроба*? *τις* ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; избавише насъ *οпῆ* *злаго*. καὶ τ. λ.

Τὰ σύνθετα ῥήματα με τὴν πρόθεσιν *сѣ*, κοντὰ εἰς αἰτιατικὴν δέχονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ γενικὴν διὰ τῆς προθέσεως *сѣ*, οἷον, *свергну*тῆ *сѣ* *себя* *иго* *рабства*, *νὰ* ῥίψῃ ἀπὸ λόγου του τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας.

Σημείωσαι. "Οτι τὰ ῥήματα *ждѹ*, ожидаю, προσμένω, желѹю, ἐπιθυμῶ. ишѹ, χαλεῖω *νὰ* εὔρω. перебу, γυρεύω. прошѹ, ζητῶ, παρακαλῶ, *μερικαῖς* *φοραῖς* ἀντὶ αἰτιατικῆς δέχονται γενικὴν. οἷον, *ожду* *спвоей* *комѣ* *милости*, *προσμένω* *тὰς* *πρὸς* *ἐμὲ* *χαριτάς* *σου*. *желаю* *славы*, *честь* *и* *богатства*, *ἐπιθυμῶ* *δόξαν* *тѣмъ* *каὶ* *плѹтѹ*. *прошу* *помощи*, *ζητῶ* *βοήθειαν* καὶ τ. λ.

Τὰ ῥήματα *вѣрѹю*, ἐμπιστεύομαι, возсылаю, ἀναπέμπω. вручаю, ἐγχειρίζω. завѣщаю, παραγγέλλω. отказываю, ἀποβάλλω. показываю, δείχνω, поработцаю, δουλαγωγῶ, σκλαβώνω. поручаю, ἐγκυοῦμαι, даю, δίδω. предаю, παραδίδω, οπдаю, ἀποδίδω. наношу, ἐπιφέρω, (причиняю, проξενῶ) οπмщаю, ἐκδικῶ. присвоѹю, οἰκειοποιεῦμαι. предпочитаю, *προτιμῶ* καὶ ἄλλα *τινὰ* *κοντὰ* *εἰς-αἰτιατικὴν* *λαμβάνουν* *καὶ* *δοτικὴν*, οἷον, *вѣрѹю* *кому* *свое* *имѣнiе*, *ἐμπιστεύο-*

μαι εἰς κἀνένα τὸ ἔχρημον. Возсылаю теплыя Богу молитвы, ἀναπέμπω, θερμὰς προσευχὰς εἰς τὸν Θεόν. καὶ. τ. λ.

Τὰ σύνθετα ῥήματα μὲ τὴν πρόθεσιν при, κοντὰ εἰς αἰτιατικὴν λαμβάνουν καὶ δοτικὴν διὰ τῆς προθέσεως, къ, οἶον, благоразуміе и скромность привлекающе къ себѣ почтеніе всѣхъ людей, ἡ φρόνησις καὶ ἡ σεμνότης σύρουν πρὸς τοῦ λόγουτους τὸ σέβας ὅλων τῶν ἀνθρώπων. καὶ τ. λ.

Σημειῶσαι. ὅτι τὰ ῥήματα учу, изучаю, получаю, обучаю, научаю, μαρθάνω υποδοβляю, ὁμοίωζω, ἔχω ἀπὸ μίαν αἰτιατικὴν δέχονται ἀκόμη ὄνομα πράγματος εἰς δοτικὴν πτώσιν, οἶον. Аристотель училъ Александра великаго философіи. Миръ сей υποδοбляюще морю. καὶ. τ. λ.

Τὰ σύνθετα ῥήματα наряжаю, καλλωπίζω, обличаю, καὶ облекаю, ἐνδύνω, καὶ μερικὰ ἄλλα μὲ τὴν πρόθεσιν во, ἢ въ κοντὰ εἰς μίαν αἰτιατικὴν δέχονται καὶ ἄλλην αἰτιατικὴν διὰ τῆς προθέσεως въ, οἶον, онъ въѣзгнулъ меня въ ровъ потибели.

Μερικὰ ῥήματα συνθεμένα μὲ τὴν πρόθεσιν возъ, ἢ вз, ὁμοίως καὶ τινα μὲ τὴν πρόθεσιν на, οἶον, налагаю, ἐπιθέτω, намираю, ἐπακουμβίζω. ἔτι καὶ τὸ клевету, τὸ διαβάλλω καὶ ἄλλα, κοντὰ εἰς μίαν αἰτιατικὴν λαμβάνουν καὶ ἄλλην αἰτιατικὴν διὰ τῆς προθέσεως на, οἶον, все упованіе мое на Бога возлагаю, ὅλην τὴν ἐλπίδα μου εἰς τὸν Θεόν τὴν ἀφείνω καὶ. τ. λ.

Σημειῶσαι. Ὅτι εὐρίσκονται τινὰ ῥήματα, καὶ μάλιστα ἐτεροσημαντα, τὰ ὅποια. μῦλλον ὅπου εἶναι συνθεμένα μὲ τὰς εἰρημένας προθέσεις πλὴν δὲν δέχονται ἄλλας διὰ προθέσεων πτώσεις. π. χ. τὸ изъясняю, приношу, вышѣснаю. καὶ ἄλλα.

Τὰ ῥήματα чпу, τιμῶ. почиπαю, ὑπολαμβάνω, ἔχω, εἰς ὑπόληψιν. зову, именую, нарицаю, называю, καλῶ, κρᾶζω, ὀνομάζω. прозываю, ἐπονομάζω. признаю, ὁμολογῶ, καὶ ἄλλα τινὰ συντάσσονται μὲ ὀργανικὴν κατὰ τοὺς ἀκολουθούσους τρόπους.

1) Εἰς τὴν ἐνεργητικὴν διάθεσιν ἡ μὴ αἰτιατικὴ τοῦ κατηγορουμένου, ἥτοι ἡ ἐπιθετικὴ μεταβάλλεται εἰς ὀργανικὴν, οἷον, народъ часто почипаешъ несмысленныхъ разумными, ὁλαὸς συχνὰ λαμβάνει φρονίμους τοὺς ἀνοήτους, καὶ ἐναρέτους τοὺς παρὰ νόμους.

2) Εἰς τὴν παθητικὴν διάθεσιν ἡ ὀνομαστικὴ τοῦ κατηγορουμένου μεταβάλλεται εἰς ὀργανικὴν, οἷον дуракъ почипаешся умнымъ.

Ἔτι, ὅταν σημαίνεται ἡ διὰ τόπου κίνησις, τίθεται ὁμοίως ὀργανικὴ плыть моремъ, γὰρ τὰ ξιδεύη τινὰς διὰ θαλάσσης. ишли сухимъ путемъ, γὰρ πηγαίνη διὰ ξηρᾶς.

Τὸ παθητικὸν ῥῆμα ζητεῖ, ἡ γενικὴν πτῶσιν διὰ τῆς προθέσεως отъ, ἡ ὀργανικὴν χωρὶς πρόθεσιν, οἷον, Карлъ впорый надесяшъ побѣждень побѣдою Великаго Пепра, или Великимъ Пепромъ.

Κ Ε Φ Α Λ. Δ^{ον}.Περὶ συντάξεως μετοχῶν μετὰ τῶν
ὀνομάτων.

О сочиненіи причастіи съ именами.

Αἱ μετοχαὶ καὶ αἱ ἀπαρεμφατικαὶ αὐτῶν συντάσσονται μὲ τὰς ἰδίας πτώσεις, μὲ τὰ ὁποίας καὶ τὰ ῥηματάτων, οἷον, хранишь правду и не бояшься враговъ, νὰ φυλάττῃ τινὰς δικαιοσύνην καὶ νὰ μὴ φοβῇται τοὺς ἐχθροὺς. храня правду не боишься враговъ, φυλάττωντας δικαιοσύνην δὲν φοβῇται ἐχθροὺς.

Αἱ μετοχαὶ καὶ αἱ ἀπαρεμφατικαὶ αὐτῶν πρέπει νὰ συμφωνοῦν μὲ τὸ ῥῆμα κατὰ τὰ γένη, χρόνους καὶ πρόσωπα, οἷον, шедши упаль, ὡς ἐπῆγεν ἔπεσεν, καὶ ὄχι шедши падаетъ, ὡς ἐπῆγε πίπτει. Супруга моя, издыхавшая наконецъ выздоровѣла, καὶ ὄχι выздоровѣла, ἢ συμβία μου ἐν ᾧ ἐξέπνεε, τέλος πάντων ἔλαβε φῆν ὑγιειαντής, καὶ καθεξῆς.

Κ Ε Φ Α Λ. Ε^{ον}.*Περὶ συντάξεως ἐπιρρήμάτων.**О сочиненіи нарѣчій.*

Τὰ ἐπιρρήματα, ὅπου παράγονται ἐξ ὀνομάτων συντάσσονται μετὰ τὰς ἰδίας πτώσεις ἐκείνων, οἷον, доспойно воздаяніе, подобно солнцу, угодно Богу καὶ τ. λ.

Τὰ ποσότητος ἐπιρρήματα, ὅπου σημαίνουσιν ἔλλειψιν, ἢ ἄυξιν ζητοῦν μεθ' ἑαυτὰ ὀνόματα εἰς γενικὴν πῶσιν, οἷον, много денегъ, да ума мало. Довольно времени.

Τὰ ἐπιρρήματα близь, внѣ, внутрь, около, вкругъ, кругомъ, сверхъ, мимо, окрестъ, вмѣсто, прежде, послѣ, пропиву, сѣвозъ, ὅταν θέττωνται προτιτέρα ἀπὸ ὀνόματα ζητοῦν γενικὴν πῶσιν, οἷον, близь смерши, внѣ города, внутрь дома, прежде Рождества Христова, вмѣсто закона, паче всѣхъ людей. καὶ τ. λ.

*Περὶ συντάξεως προθέσεων μετὰ
τῶν ὀνομάτων.*

О сочиненіи предлоговъ съ именами-

*Αἱ διαιρετικαὶ προθέσεις, ὅταν ταῦτάωνται πρό-
τῆτερα ἀπὸ τὰ ὀνόματα ζητοῦν ἐξ' αὐτῶν τὰς
ἀκολουθοῦς πτώσεις. δηλ.*

*α) Αἱ προθέσεις безъ, кромѣ, для, до, изъ,
опъ, ради, со, ἢ съ, у, ζητοῦν μεθ' ἑαυτὰς
ὄνομα εἰς γενικὴν πτῶσιν. π. χ. обѣщаніе безъ
исполненія, дерево безъ плода, ὑπόσχεσις χωρὶς
ἐκπλήρωσιν εἶναι δένδρον χωρὶς καρπὸν. Для пшоей
бѣдности тебя прощаю, διὰ τὴν πτωχίαν σου
σὲ συγχωρῶ. Выпши изъ перпѣнія, γὰρ εὐγγετινὰς
ἀπὸ τὴν ὑπομονήν. умеръ опъ болѣзни, ἀπέ-
θανεν ἀπὸ τὴν ἀσθενείαν. καὶ. τ. λ.*

*β) Δοτικὴν πτῶσιν ζητοῦν αἱ προθέσεις ко,
ἢ къ, καὶ по, π. χ. я къ вамъ буду, ἐγὼ θέλει
ἔλθω πρὸς ἐσᾶς. Все сдѣлаю по пшоему желанію,
ὅλα θέλει κάμω κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.*

*γ) Αἱ ἀκόλουθοι προθέσεις во, ἢ въ, на, подъ,
подъ, съ, εἰς κίνησιν, ὅπου γίνεται ἀπὸ ἑνα τόπον
εἰς ἄλλον ἢ δὲ во, на, καὶ, εἰς χρόνον. ἔτι καὶ
ἢ за εἰς χάριν τινός, δέχονται αἰτιατικὴν πτῶσιν.
π. χ. Во всю землю изыде вѣщаніе ихъ и въ*

концы вселенныя глаголы ихъ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Во времена Апостольскія, εἰς τὰς καιρὸς τῶν Ἀποστόλων. Прибѣгаю подь швое покровительство, προσφύγω ὑπὸ τὴν σκέπην σου. Пролить кровь за опечесство, καὶ χύσῃ τινὰς τὸ αἷματι διὰ τὴν πατρίδα, καὶ καθεξῆς. Ἀνίσως δὲ κινήσεις, ἥ στάσις τις θεωρεῖται εἰς ἓνα μόνον τόπον, τότε συντάσσονται με ὀργανικήν. π. χ. Онъ споишь на, ἥ надь рѣкою. Овцы ходяшь подь горою. Они споишь предь начальникомъ. Боросья со спирастями. Ὁμοίως καὶ ἡ за, σημαίνουσιν τὸ κατόπιν, οἶον, поди за мною, ἥ αἰτίαν. опѣ-ѣжаю за нуждою.

δ) Αἱ προθέσεις межъ καὶ между, συντάσσονται με γενικήν καὶ ὀργανικήν. ἐπειδὴ ἡμπορεῖμεν καὶ εἰποῦμεν, межъ горъ καὶ межъ ἡ между горами, ἀναμεταξὺ εἰς τὰ βενά.

ε) Με προθετικήν πτώσιν συντάσσονται αἱ προθέσεις во, ἥ въ-на-за-καὶ-πο-ἐκ τῶν ὁποίων ἡ во σημαίνει τὸ ἔντινι, ἡ на τὸ ἐπὶ τι, ἡ τὸ ἐπάνω, ἡ за, αἰτίαν, καὶ ἡ по, τὸ ὕστερον, οἶον, Христосъ родился въ Вифлѣмѣ, распяшь на горѣ Голгофѣ. За чемъ ты меня ругаешь? По смерти Александра великаго.

Κ Ε Φ Α Λ. Ζ'.

Περὶ συντάξεως συνδέσμων καὶ
παρενδείσεων.

О союженіи союзѡвъ и междуметіи.

Οἱ σύνδεσμοι συνδέειν, (καθὼς καὶ διαίρειν) ὅχι μόνον διαφόρους ἐγκλίσεις τῶν ῥημάτων καὶ διαφόρους πτώσεις τῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ καὶ νοήματα π. χ. οἱ ὑποθετικοὶ, ἢ ἀποδοτικῇ ἐνώνουν δὴν προτάσεις εἰς μίαν ἀμοιβαίαν ἀναφορὰν, καὶ μάλιστα διὰ μέσθ τῷ πο, οἷον, ежели вы Богъ, то долженъ вы смерпнымъ дѣлать благодѣянія; когда же вы человекъ, то помни, что вы такое? ἂν εἶσαι Θεὸς, πρέπει νὰ ἐνεργῇς τὰς θνητὰς, ἐπειδὴ δὲ εἶσαι ἄνθρωπος, ἐνθυμῶ τί εἶσαι;

Τὰ ὀνόματα καὶ ῥήματα φυλάττειν καθ' ὅλα τὴν ἰδιαιτῶν σύνταξιν εἰς τὰς συνδέσμους πλὴν τῷ αἰτιολογικῷ чпобы, ὃ ὁποῖος εἰς σημασίαν ἐνεσῶτος δὲν συντάσσεται ποτὲ μὲ τὸν ἐνεσῶτα τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως, ἀλλὰ ἢ μὲ τὸν παρατατικὸν αὐτῆς, οἷον, чпобы зналъ καὶ ὅχι чпобы знаю, ἢ μὲ ἀπαρέμφατον ἐγκλίσειν, οἷον, чпобы знашь.

Αἱ παρενδείσεις, вопъ, топо, фу, а, ζητῶν μεθ' ἑαυτὰς ὄνομα εἰς ὀνομαστικὴν πτῶσιν π. χ. Вопъ человекъ честный. Топо доброе дѣло. Фу какой лѣнивой.

Αἱ παρενθέσεις , αχπὶ , бѣда , вопѣ-на , горе ,
исподапѣ , на , увы , *συνιάσσονται μεδοτικήν.*
π. χ. αχπὶ мѣѢ. Горе тому человѣку. Увы мѣѢ
несчастному καὶ τ. λ.

Αἱ παρενθέσεις . γей , гоѣ , ну , о , прочѣ ,
цыцѣ , *λαμβάνει κλιτικήν πτώσιν.* π. χ. γей му-
жичекѣ. Ну лѣнивицѣ. О все щедрое небо!
Прочѣ дуракѣ. Цыцѣ собака.

Κ Ε Φ Α Λ. Нον.

Περὶ προσωδίας ἢ τόνου.

Ο просодиѣ или словоудареніи.

Ὁ τονισμὸς τῆς φωνῆς ἀναβιβάζεται πολλάκις
καὶ μέχρι τετάρτης καὶ πέμπτης συλλαβῆς τῆς
λέξεως χωρὶς κανένα σημεῖον προσωδίας· πλὴν τῆς
βραχίας (краткой) ~ , ἡ ὁποία τίθεται καὶ με-
ταξὺ τῶν συλλαβῶν τῆς λέξεως , καὶ εἰς τὸ
τέλος αὐτῆς· πάντοτε δὲ εἰς τὸ φωνῆεν π. τὸ
ὁποῖον τονισμὸν φωνῆς ἐπάνωτε δὲν ἐπιδέχεται ,
ἀλλὰ διὰ μέσθ τῆς βραχείας ~ συλλαμβάνεται
ἀπὸ τὸ πρὸ αὐτῆς φωνῆεν καὶ συνεκφωνεῖται
βραχὺ πολλὰ καὶ σύντομον. Διὰ τὸ ὁποῖον καὶ
παρὰ τοῖς Ῥώσοις τόνος ἐκείνη δὲν ὀνομάζεται ,
οῖον , линейка ἓνα εἶδος ἀμαξίε. Чародѣѣ , μάγος ,
сладчайшій , γλυκύτατος.

Τόνοι δὲ εἶναι δύο· ὀξεῖα , (острое) καὶ βα-
ρεῖα (тяжелое).

Ἡ ὀξεία τίθεται εἰς τὴν παραλήγουσαν καὶ πρόπαραλήγουσαν, οἶον, часпи, τὰ μέρη · πόводу τὸν χαλινὸν ἢ τὸ τιμόνι.

Ἡ βαρεία, εἰς τὴν λήγουσαν μόνον, οἶον, слова, τῆ λόγε, рука, τὸ χέρι.

Συνηθησμένως ἡ ὀξεία καὶ ἡ βαρεία, ποτὲ μὲν τίθενται κατ'ἐναλλαγὴν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν λέξεν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναβιβασόμενος, ὁ τόνος τῆς λέξεως διαχωρίζει τὴν πτώσιν καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῆς, κατὰ τὸ ὅποῖον συμπίπτει κλινομένη νὰ ὁμοιάζῃ, οἶον, лица, τῆ προσώπῃ, (Γενικὴ ἐνικῇ). лица, τὰ πρόσωπα. (ὀνομαστικὴ πληθυντικῇ). ποτὲ δὲ διακρίνῃσι μίαν λέξιν ἀπὸ ἄλλην, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν φωνὴν μὲν εἶναι αἱ αὐταί, διαφέρουσι δὲ κατὰ τὴν σημασίαν, οἶον, ἡ сорокъ, παράντα. сорокъ δὲ τῶν κατακάξων δηλοῦ. ниже, μηδὲ. ниже, χαμηλότερα. ὅθεν ὅσαι λέξεις δὲν συμπίπτουσιν κατὰ τὴν φωνήν, ἢ κατὰ τὴν σημασίαν ἔτε ὀξείαν δέχονται, ἔτε βαρείαν. ὁ δὲ τονισμὸς αὐτῶν μὲ τὴν συχνὴν ἀνάγνωσιν μᾶλλον, παρὰ μὲ κανόνα, μανθάνεται.

Κ Ε Φ Λ Λ. Θον.

Περὶ ὀρθογραφίας.

О правописанїи.

Οἱ Ῥῶσσοι πολλάκις ἄλλῶς ὁμοιοῦν καὶ ἄλλῶς γράφουσιν. παρ. χ. τὸ-ο-προφέρουσιν, ὡς-α-καὶ τὸ-е-ώς-ю. πρέπει λοιπὸν καὶ ἡμεῖς νὰ τὺς μιμού-

μεθα τρέποντες τὰ γράμματα, ὅταν ὁμιλῶμεν, καὶ φιλάττοντες πάλιν αὐτὰ, ὅταν γράφωμεν. Ἀρκεῖ νὰ θεωρήσωμεν μὲ προσοχὴν εἰς τὰ περὶ προφορᾶς ζηθέντα καὶ νὰ λάβωμεν τὴν περὶ τῆς περιληψιν· ἀλλὰ διὰ τὸ παφέστερον καὶ δι' ὅσον δὲν ἀνήκει εἰς τὴν προφορὰν, ἃς σημειώσωμεν καὶ μερικοὺς κανόνας.

Ὅταν εἰς τὴν κοινὴν ὁμιλίαν ἀκούσωμεν νὰ προσφέρεται το-ю-εἶναι ἀναμφίβολον σημεῖον, ὅτι ἐδῶ πρέπει νὰ γράφωμεν το-е-οῖον, ведешь, привелъ, медъ, далека.

Τὰ οὐδέτερα ἐσιαστικά καὶ τὰ κύρια ἀρσενικά καὶ θηλυκὰ ὀνόματα, ὡς λήγουσιν εἰς-й-ια-καὶ-ѣ, γράφονται διὰ τοῦ ѣ-οῖον, Анастасіѣ, Маріѣ, ученіѣ.

Τὰ ἐπίθετα ὀνόματα καὶ αἱ ἐνεργητικαὶ μετοαὶ ὅπου λήγουσιν εἰς (βλέπε φυλλ. 23.) γράφονται ὁμοίως διὰ τοῦ -і.

Ὅταν εὐρίσκεται ἀμφιβολία ἀναμεταξὺ εἰς τὰ δύο γράμματα-е-καὶ-ѣ-πρέπει νὰ γράφωμεν διὰ τοῦ εἰς-ѣ, τὰ ἀκόλουθα.

1) Ὅταν ἐρωτῶμεν кому? чему? εἰς ποῖον; ὁμοίως къ кому? къ чему? πρὸς ποῖον; π. χ. женѣ, εἰς τὴν γυναῖκα, къ сестрѣ πρὸς τὴν ἀδελφὴν.

2) Ὅταν ἐρωτῶμεν гдѣ? ποῦ; о комъ? ἢ о чемъ? περὶ τίνος; въ комъ? ἢ въ чемъ? ἢ на чемъ? εἰς ποῖον; εἰς τί; παρ. χ. на дворѣ, εἰς τὴν αὐλὴν. о Петрѣ, περὶ τοῦ Πέτρου. въ церквѣ, εἰς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ. т. λ.

3) *Εἰς ὅλες τὰς χρόνους τῶν ῥημάτων, ὅπῃ λήγουν εἰς* ѣю. π. χ. имѣю, ἔχω помѣю ἰδρώνω. имѣли, помѣли, имѣшь, помѣшь, имѣи, помѣи, имѣюшь, помѣюшь.

4) *Εἰς τὰς χρόνους τῶν ῥημάτων ὅπῃ λήγουν εἰς* ю-καὶ πρὸ τέτε ἔχου συμφωνον, οἶον, велю, προστάζω, скорблю, λυπῶ. велѣль, скорѣль, καὶ. τ. λ.

5) *Εἰς τὰ ὑπερθετικά ὀνόματα καὶ συγκριτικά ἐπιρρήματα, οἶον, честнѣишій, τιμιώτατος, честнѣе, τιμιωτέρα.*

6) *Εἰς τὰ ἐπιρρήματα, гдѣ, вездѣ, вскорѣ, нынѣ.*

7) *Ὅσαι λέξεις δὲν ὑπάγονται εἰς αὐτὰς τὰς κανόνας, πρέπει νὰ τὰς παρατηρῶμεν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, οἶον, бесѣда, συνομιλία. бѣлой, ἄσπερος, καὶ τ. λ.*

Τὸ ѣ γράφεται εἰς ὅλα τὰ οὐσιαστικά θηλυκὰ ὀνόματα, ὅπου λήγουν εἰς σύμφωνον· ὁμοίως καὶ εἰς τινὰ ἀρσενικά καὶ ἐπιρρήματα. учитель, опяшь. ἐνίοτε τίθεται καὶ μεταξὺ εἰς τὰς συλλαβὰς τινῶν ὀνομάτων ἀντὶ φωνήεντος. Божимъ, свирелью. ἔτι καὶ εἰς τὰ ἀπαρέμματα καὶ δέυτερα πρόσωπα τῆς ὀριστικῆς ἐγκλίσεως. пишешь, пишешь. εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς λόγῃ, ὅπῃ λήγουν εἰς σύμφωνον γράφεται τὸ ѣ.

Ὅσαι λέξεις εἶναι παράγωγοι πρέπει νὰ γράφονται, καθὼς καὶ τὰ πρωτότυπα αὐτῶν τοιοῦτοτρόπως ἢ πρωτότυπος λέξις вѣрю, ἐπειδὴ ἔχει τὸ ѣ-εἰς τὸ-вѣ, πρέπει εἶναι καὶ τὰ παραγόμενα ἐξ

αὐτῆς νὰ φυλάττεσι τὸ αὐτὸν-ῥ-οῖον, вѣрный , πιστός. ἔξω ἀπὸ ὀλίγα τινὰ ὅπως ἐξαιρῶνται. παρ. χ. ἀπὸ τὸ лежу , κεῖμαι παράγεται τὸ прилѣжный , ἐπιμελής , καὶ γράφεται διὰ τοῦ-ῥ , καὶ ὄχι-е , καθὼς καὶ ἀπὸ τοῦ реку , τὸ λέγω, рѣчь , λόγος, ὁμιλία.

Ἡ λέξις ὅπου εἶναι συνθεμένη ἀδιαίρετως , καὶ μάλιστα ἀπὸ προθέσεις νὰ διακρίνεται ἀπὸ ἐκείνην ὅπου διαίρεται. διότι εἰς αὐτήν δὲν πρέπει τὰς προθέσεις νὰ τὰς γράφωμεν ἐνωμένας μὲ τὰ ὀνόματα. παρ. χ. вгородъ , спобою , ἀλλὰ въ городъ , съ побою. πλὴν τῶν ἐπιρρήμα τῶν вѣспѣ , наконецъ , напослѣдокъ. καὶ τ. λ.

Περὶ τῶν Διαζολῶν.

О знакахъ препинанія.

Αἱ διαζολαὶ τῶν Ῥώσων μεταχειρίζονται τόσον εἰς τὴν ἀνάγνωσιν , ὅσον καὶ εἰς τὴν σύνθσιν καθὼς αἱ ἰδικαὶ μας , τῶν ὁποίων αἱ ὀνομασίαι καὶ χαρακτῆρες τίθενται ὡς ἀκολούθως.

1) Запятая (,) ἐπιλαμβάνεται ὡς ἡ ἰδικήμας ὑποσιγμὴ (,) ἥτις δεικνύει τὴν ἐλαχίστην διανάπαυσιν τῆς φωνῆς , παρὰ ἡ ὑποσιγμὴ.

2) Точка съ запятою , (;) ὡς ἡ ἰδικὴ μας μεσοσιγμὴ (.) ἐπειδὴ δηλοῖ περισσότεραν διανάπαυσιν τῆς φωνῆς , παρὰ ἡ ὑποσιγμὴ.

3) Двухстороннее (:) Διπλῇ σιγμῇ , ἥτις ἐπιζητεῖ πολὺ περισσότεράν διανάπαυσιν τῆς φωνῆς, παρὰ ἢ μεσοσιγμῇ καὶ βραχυτέραν ἀπὸ τὴν τελείαν σιγμὴν.

4) Точка (.) Τελεία σιγμῇ , ἥτις ἀπαιτεῖ τὴν μεγίστην διανάπαυσιν τῆς φωνῆς , καὶ πρέπει ὁ Ἀναγνώστης νὰ καταβιβάσῃ ἱκανῶς τὴν φωνήν, ὅτι μετὰ τὴν τελείαν σιγμὴν εἶναι τέλειον καὶ πλήρες τὸ νόημα τῆς λόγου.

5) Вопросительная (?) ἐρωτηματικὸν , καὶ μετὰ χειρίζεται ὡς τὸ ἰδικὸν μας (;) διότι ἐπιζητεῖ ἵνα διαβάσῃ τίς μετὸν τόνον τῆς ἐρωτήσεως.

6) Удивительная (!) ἐπιφωνηματικὸν , τὸ ὁποῖον τίθεται εἰς δὴλῶσιν τινὸς πάθος τῆς ψυχῆς, οἷον χαρᾶς, λύπης, θαυμασμῶ , καὶ κλήσεως.

7) Вмѣстительная () ἥτοι [] διὰ μέσε , τὸ ὁποῖον ἐπιζητεῖ νὰ ἀναγινώσκονται τὰ ἐν αὐτῷ ἐμπεριεχόμενα ὀλίγον γοργότερον καὶ μὲ χαμηλοτέραν φωνήν, διότι δὲν ἔχουσιν ἐδεμίαν συνέχειαν μήτε μὲ τὸ ἡγόμενον , μήτε μὲ τὸ ἐπόμενον.

8) Соединительная (-) ἐνωτικὴ γραμμὴ , ἥτις τίθεται εἰς τὸ τέλος τῆς ἀράδας ὅταν καμμία λέξις δὲν τελειώνει , καὶ μεταφέρεται τὸ ἐπίλοιπον ἐκείνης εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἄλλης ἀράδας.

Περὶ τῶν τίτλων, τῶν μεταχειρι-
ζομένων εἰς τὴν ἀρχὴν, εἰς τὸ τέ-
λος καὶ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῶν
ἐπισολῶν, ὁμοίως καὶ εἰς τὴν προ-
σωπικὴν ὁμιλίαν.

Πρὸς τὸν Μονάρχην.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπισολῆς.

Всеавгустѣйшій Государь!

ἢ

Всемилоспивѣйшій Государь!

Εἰς τὸ τέλος τῆς ἐπισολῆς.

Вашего Имперапорскаго Величества!

все подданѣйшій.

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν.

Его Величеству, Всемилоспивѣйшему Госу-
дарю, Имперапору καὶ καθεξῆς. "Οταν δὲ πρὸς
τὴν Βασιλισσαν, γράφεται ἔτως: Ея Величеству
Всемилоспивѣйшей Государинѣ, Импераприцѣ
κ. τ. λ.

Εἰς τὴν ὁμιλίαν.

Ваше Имперапорское Величество.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Πρίγγιπα.

Εἰς τὴν ἀρχὴν.

Свѣплѣйшій Князь!

Милоспивой Государь!

Εἰς τὸ τέλος.

Вашей Свѣплости !

Μιλοспивато Государя !

нижайшій и всепреданнѣйшій слуга.

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν.

Его Свѣплости, Μιλοспивому ἢ Μιλοспивѣйшему Государю, Князю *κ. τ. λ. εἰάν ᾤμῳς εἶναι πρὸς τὴν Προγγίωσαν, ἐπιγράφεται ἔτως:*
Ея Свѣплости Μιλοспивѣйшей ἢ Μιλοспивой
Государинѣ Княгинѣ. *κ. τ. λ.*

Εἰς τὴν ὁμιλίαν

Ваша Свѣплость.

*Πρὸς τὸν Προγγίωτα Γενεράλ - Φεлтμάρσιαλον ἢ
Γενεραλίσιμον ἤγεи Κορυφαῖον Ἀρχισράτηγον.*

Сіяшельнѣйшій Князь! Μιλοспивой Государь!
εἰς τὸ τέλος Вашего Сіяшельства ! Μιλοспивато
Государя ! нижайшій и преданнѣйшій слуга.

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν.

Его Сіяшельству ἢ Высокопревосходитель-
ству Μιλοспивому ἢ Μιλοспивѣйшему Госу-
дарю, Князю, *καὶ τ. λ.*

Εἰς τὴν ὁμιλίαν.

Ваше Сіяшельство, ἢ Высокопревосходитель-
ство.

*Πρὸς κόμητα Γενεράλ - Φεлтμάρσιαλον ἢ
Γενεράλ ἄν-σεφον· ἢ τοι πρὸς τὸν γενικὸν Ἀρχι-
сράτηγον.*

Εἰς τὴν ἀρχὴν

Μιλοспивый Государь !

Сїятельнѣйшій Графъ !

Вашего Сїятельства !

Μιλοспиваго Государя !

нижайшій и преданнѣйшій слуга.

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν, Εἰς Сїятельству ἢ Высокопревосходительству Μιλοспивому ἢ Μιλοспивѣйшему Государю Графу κ. τ. λ.

Εἰς τὴν ὁμιλίαν.

Ваше Сїятельство, ἢ Высоко - Графское Сїятельство, δὲν εἶναι εἰς μεταχείρισιν ὁμως, ἢ Ваше Высоко-Превосходительство ἂν δὲν εἶναι τὸ γένος κόμης.

Πρὸς κόμητα ἢ Πρίγγιπα Γενεράλ - Λεϊτενάντὴν Γ. Πορέτζικον ἤγεи Γενικὸν Στρατηγὸν ἢ Γ. Μαϊῶρων · ἤγεи πρὸς γενικὸν Μεγάλαρχον.

Εἰς τὴν ἀρχὴν.

Сїятельный Графъ, ἢ Князь !

Μιλοспивой Государь !

Εἰς τὸ τέλος.

Вашего Сїятельства !

Μιλοспиваго Государя !

всепокорнѣйшій и преданный слуга.

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν.

Εἰς Сїятельству, ἢ Превосходительству, Μιλοспивому Государю, Графу ἢ Князю. κ. τ. λ.

Εἰς τὴν ὁμιλίαν.

Ваше Сіятельство.

*Πρὸς Γενεράλ-Λεϊτενάν την καὶ Γ. Παρέτζικον
καὶ Γ. Μαϊῶρον.*

Εἰς τὴν ἀρχήν.

Превосходительный Господинъ!

Милоспивой Государь!

Εἰς τὸ τέλος.

Вашего Превосходительства!

Милоспиваго Государя!

всепокорнѣйшій слуга.

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν.

Его Превосходительству Милоспивому Го-
сударю. κ. τ. λ.

Εἰς τὴν ὁμιλίαν.

Ваше Превосходительство.

*Πρὸς Μπρεγαθήρην ἥγεν ὁπρῶτος τῷ σώματος
ἢτε Πρωταρχος.*

Высокородный Господинъ! ἢ Ваше Высоко-
родіе Милоспивый Государь!

Εἰς τὸ τέλος.

Вашего Высокородія!

Милоспиваго Государя всепокорнѣйшій слуга.

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν, Его Высокородію Мило-
спивому Государю, κ. τ. λ.

Εἰς τὴν ὁμίλιαν.

Ваше Высокородіе!

*Πρὸς τὸν Πολκόβνικον Ποτπολκόβνικον καὶ
Μαϊῶρον.*

Εἰς τὴν ἀρχὴν.

Высокоблагородный Господиць ἢ ὡς ἀνοθεν-
Милоспивой Государь!

Вашего Высокоблагородія!

Милоспиваго Государя!

покорнѣйшій слуга.

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν.

Его Высокоблагородію , Милоспивому Госу-
дарю *κ. τ. λ.*

Εἰς τὴν ὁμίλιαν.

Ваше Высокоблагородіе.

*Πρὸς Καπετάνιον ἢ τοι ἑκατόνταρχον. Καπε-
τὰν Πορούτζικον ἤγουν ὑποπεντικόνταρχον ἢ Πα-
ρούτζικον Πεντικόνταρχον Ποτπορούτζικον ὑποπεν-
τικόνταρχον.*

Благородный Господиць *τὸ καλλίτερον ὅμως.*

Ваше Благородіе!

Милоспивый Государь!

Εἰς τὸ τέλος.

Вашего Благородія

Милоспиваго-Государя

покорнѣйшій слуга.

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν.

Его Благородію, Милоспивому Государю *κ.τ.λ.*

Εἰς τὴν ὁμιλίαν.

Ваше Благородіе

Πρὸς τὸν πατέρα ἢ Μητέρα ἀπὸ τὸν υἱὸν ἢ ἀπὸ τὴν θυγατέρα.

Εἰς τὴν ἀρχὴν.

Милоспивой Государь Бапюшка , *ἢ πρὸς τὴν μητέρα.* Милоспивая Государыня Мапушка !

Εἰς τὸ τέλος.

Милоспивой Государь *ἢ* Милоспивая Государыня Мапушка всенижайшій и послушнѣйшій вашъ сынъ.

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν.

Милоспивому Государю , моему Бапюшкѣ *ἢ* Родителю.

Милоспивой Государынѣ , моей Мапушкѣ *ἢ* Родительницѣ. *κ.τ.λ.*

Σημειώσης.

1) "Όταν θέλει τινὰς νὰ γράφῃ πρὸς πραγματευτὴν, τὸν ὁποῖον στοχάζεται ἀνώτερόν του κατὰ τὴν κατάστασιν ἢ βαθμόν, διὰ τὸ πολυτιμώτερον, τότε μεταχειρίζεται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιστολῆς τὸ, Милоспивый Государь! εἰς τὸ τέλος δὲ πάλιν μετὰ τοῦ πατρωνυμικοῦ ὀνόματος. εἰς τὸ τέλος δὲ πάλιν τὸ, Милоспивый Государь! μετὰ τὸ Ваше покорнѣйшій слуга. εἰς τὴν ἐπιγραφὴν· Милоспивому Государю! καὶ τὸ ὄνομα ὡς ὦνωθεν.

2) "Όταν ὁμῶς πρὸς πραγματευτὴν, τὸν ὁποῖον στοχάζεται διὰ ὁμοίον του ἢ καλλίτερον τότε μετὰ χειρίζεται τὸ Господиу κ. τ. λ.

3) Εἰς δὲ τὴν προσωπικὴν ὁμιλίαν παρὰ τοῖς Ῥώσσοις κοινῶς μετὰ χειρίζεται τὸ вы, ваша честь, ваше здорoвье, ἢ συνειδέερον: ваша милоспъ, καθὼς καὶ παρ' ἡμῖν· τοῦ λόγους, ἢ τιμιότης σας ἢ καλοκάγαθία σας. τ. λ.

Σημ. "Ότι οἱ ἐκκλησιαστικοὶ, προσωπικῆς τῆς ὁμιλίας τυχέσης, λαμβάνουσι καὶ αὐτοῖ τοὺς ἀκολέθους τίτλους· ὁ Μητροπολίτης· Ваше Высокопреосвященство. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος· Ваше Преосвященство, ἢ ἐνίοτε ὡς τῷ πρώτῳ. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης· Ваше Высокопреподобіе. Ὁ Ἡγούμενος καὶ Ἱερομόναχος· Ваше преподобіе, μετ' ὅλον ὁποῦ ὁ δεύτερος ὡς ἐπιτωπλεῖσον πρὸ τοῦ ὀνόματός τε λαμβάνει τὸ, Опець, ὁ Ἱερεὺς· бапюшка, ἢ Ваше преподобіе.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

400

ΓΡ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΡΩΣΙΚΗ

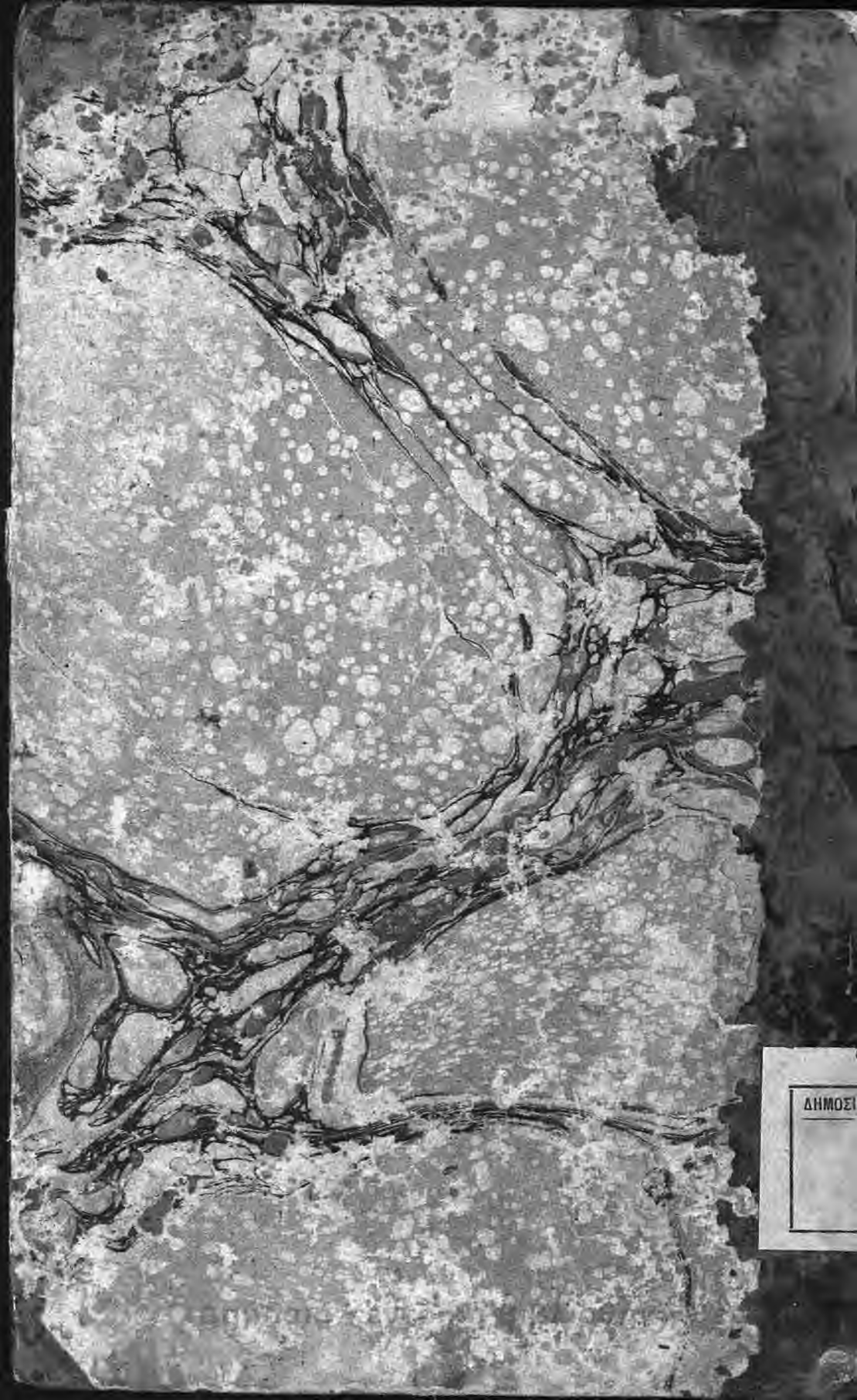
ΓΡΑΙΚΙΚΗ

ἀριθ. χρ. — 404

Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΟΝ